

**Udruženje sudija/sudaca u
Federaciji Bosne i
Hercegovine**

Sarajevo, Valters Perića 15
Tel/fax 033-668-035
e-mail usfbih@bih.net.ba
www.usfbih.ba

**УДРУЖЕЊЕ СУДИЈА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
УДРУЖЕЊЕ СУДИЈА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
REPUBLIC OF SRPSKA
ASSOCIATION OF JUDGES**

Vladike Platona br. 2, 78000 Banja Luka;
tel: 065-860-270; fax: 051 301 578; e-
mail: us.rs@pravosudje.ba

UTFBiH

UDRUŽENJE TUŽILACA I TUŽILICA
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

**УДРУЖЕЊЕ ТУЖИЛАЦА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
УДРУЖЕЊЕ ТУЖИЛАЦА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

**BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

07.02.2026

PRIMLJENO:			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01/1-	02-1-	2679	15

**Sarajevu 30.01.2026. godine
Broj: 07/25**

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

- Ustavnopravna komisija Predstavničkog doma -

Veza: Dopis Ustavnopravne komisije Predstavničkog doma Parlamenta BiH broj: 01/1-50-3-1-43/25 od 26.12.2025. godine

Predmet: Prijedlog zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine, mišljenje, dostavlja se.-

Poštovani,

Nakon prisustva predstavnika Udruženja sudija i tužilaca iz Bosne i Hercegovine na javnoj raspravi povodom Prijedloga zakona o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine koja je održana u Parlamentarnoj skupštini BiH 21.01.2026. godine u 12:00 sati jedan od zaključaka sa te javne rasprave je bio da se Ustavnoj komisiji Predstavničkog doma Parlamenta BiH dostavi, na osnovu word verzije Prijedloga zakona o VSTV-u, primjedbe i sugestije Udruženja radi lakšeg praćenja komentara, prijedloga i sugestija na Prijedlog zakona.

Naime Udruženja su prije navedene javne rasprave dostavili svoje primjedbe, sugestije i komentare ali su bili zbirno nabrojani te nismo imali vremena da dostavimo ovu pregledniju verziju prije navedene javne rasprave.

Navedene primjedbe, sugestije i komentare na Prijedlog zakona Vam dostavljamo u prilogu ovog dopisa (e-maila) u word verziji.

S poštovanjem,

Udruženje sudija/sudaca u Federaciji Bosne i Hercegovine
Predsjednik Udruženja
Elis Sultanić s.r.

Udruženje sudija Republike Srpske
Zamjenik predsjednika Udruženja
Nada Arsenić s.r.

Udruženje tužilaca/tužitelja Federaciji u Bosni i Hercegovini
Predsjednica Udruženja
Šeila Heljić s.r.

Udruženje tužilaca u Republici Srpskoj
Predsjednica Udruženja
Živana Bajić s.r.

Коментари на Приједлог закона са приједлогом измјена.

Кратке напомене:

Спорне одредбе са којима се удружења не слажу су прецртане, а жутом бојом додане одредбе које удружења предлажу, уз напомену да одредбе које нису суштински спорне, удружења нису коментарисала, али су текст задржала.

ЗАКОН О ВИСОКОМ СУДСКОМ И ТУЖИЛАЧКОМ САВЈЕТУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ДИО први - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет)

(1) Овим законом се уређује организација и начин рада Високог судског и тужилачког Савјета Босне и Херцеговине (у даљем тексту: "Савјета"), те се прописује састав, поступак и услови за избор чланова Савјета, надлежности, одговорност, овлашћења и услови, као и мандат за вршење судијске и тужилачке функције, именовање и премјештај судија и тужилаца, привремено упућивање судија и тужилаца, оцјењивање судија и тужилаца, дисциплинска одговорност судија и тужилаца, привремено удаљење судија и тужилаца од вршења дужности, неспојивост дужности судија и тужилаца са другим функцијама, престанак мандата судија и тужилаца, као и поступак и услови за именовање стручних сарадника који су Законом о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине и Законом о судовима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине овлаштени да поступају и одлучују у стварима из судске надлежности и друга питања у вези са радом Савјета.

(2) Циљ закона је да обезбједи функционисање Савјета као самосталне и независне институције Босне и Херцеговине са задатком и надлежностима потребним да обезбједи независно, непристрасно, одговорно, ефикасно и професионално правосуђе.

Члан 2. (Сједиште, статус и печат Савјета)

(1) Сједиште Савјета је у Сарајеву.

(2) Савјет је самостална и независна институција Босне и Херцеговине и има својство правног лица.

(3) Савјет има свој печат у складу са Законом о печату институција Босне и Херцеговине.

(4) На згради у којој је смјештен Савјет, поред назива Савјета на три службена језика и два писма која су у употреби у Босни и Херцеговини, морају бити истакнути, грб и застава Босне и Херцеговине.

Члан 3.

(Употреба израза у мушком или женском роду)

Ријечи које су ради прегледности у пропису наведене у једном роду без дискриминације се односе и на мушк-и и на женски род.

ДИО ДРУГИ - ЧЛАНОВИ И ОРГАНИЗАЦИЈА САВЈЕТА

ПОГЛАВЉЕ I. САСТАВ И ИЗБОР ЧЛАНОВА САВЈЕТА

Члан 4.

(Начела)

(1) Савјет обавља послове у складу са Уставом Босне и Херцеговине и овим законом. Савјет самостално, независно и ефикасно обавља своју функцију у вршењу прописаних надлежности.

(2) Савјета је одговоран за законито и правилно провођење овог закона о чему подноси извјештај и информације у складу са овим законом.

(3) Чланови Савјета су особе високих моралних квалитета које ће због своје стручности и професионалности обезбједити неовисно и непристрано поступање и одлучивање у Савјету.

(4) Састав Савјета, у правилу одражава састав народа у Босни и Херцеговини у складу са Уставом Босне и Херцеговине и полну заступљеност у Босни и Херцеговини. Правилник Савјета регулише поступке који су неопходни да би се осигурало поштовање важећих одредби Устава и закона Босне и Херцеговине који регулишу ово питање.

(5) Рад Савјета је јаван осим ако овим законом није другачије регулисано. Свако има право на приступ информацијама у складу са одредбама прописа којима се регулише слобода приступа информацијама на нивоу Босне и Херцеговине.

(6) На Савјет се не примјењују одредбе Закона о министарствима и другим органима управе Босне и Херцеговине.

(7) На Савјет се не примјењују одредбе Закона о управи, осим ако овим законом није другачије регулисано.

Члан 5.

(Састав Савјета)

(1) Савјет има 20 чланова.

(2) Осам чланова Савјета бира се из реда судија и то:

а) један судија Суда Босне и Херцеговине, којег бирају судије Суда Босне и Херцеговине;

б) један судија Апелационог суда Брчко дистрикта или Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, којег бирају судије Основног и Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;

ц) један судија Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају судије Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине;

д) један судија кантоналног суда из Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају судије кантоналних судова;

е) један судија општинског суда из Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају судије општинских судова;

ф) један судија Врховног суда Републике Српске, којег бирају судије Врховног суда Републике Српске;

г) један судија окружног суда из Републике Српске или Вишег привредног суда, којег бирају судије окружних судова и Вишег привредног суда;

х) један судија основног суда или окружног привредног суда из Републике Српске, којег бирају судије основних и окружних привредних судова.

(3) Осам чланова Савјета бира се из реда тужилаца и то:

а) један тужилац Тужилаштва Босне и Херцеговине, којег бирају тужиоци Тужилаштва Босне и Херцеговине;

б) један тужилац Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, којег бирају тужиоци Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;

ц) један тужилац Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају тужиоци Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине;

д) два тужиоца кантоналних тужилаштава из Федерације Босне и Херцеговине, које бирају тужиоци кантоналних тужилаштава;

е) један тужилац Републичког тужилаштва Републике Српске, којег бирају тужиоци Републичког тужилаштва Републике Српске;

ф) два тужиоца окружних тужилаштава из Републике Српске, којег бирају тужиоци окружних тужилаштава.

(4) Једног члана Савјета именује Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог министра правде Босне и Херцеговине.

- (5) Једног члана Савјета именује Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине.
- (6) Једног члана Савјета који је адвокат именује Адвокатска комора Федерације Босне и Херцеговине.
- (7) Једног члана Савјета који је адвокат именује Адвокатска комора Републике Српске.
- (8) За члана Савјета из ст. (4) и (5) овог члана бира се особа која има високу стручну спрему друштвеног смјера. најмање 15 година радног искуства у струци, организацијске вјештине те висок углед у јавном, приватном или невладином сектору, стручне квалификације и искуство који су релевантни за рад у Савјету.
- (9) Савјет ће, у сврху остваривања имплементације минималног етничког и полног састава Савјета жријебом прије објављивања јавног позива одредити институције из којих ће се избором чланова Савјета обезбједити provedба члана 4. става (5) овог закона. Поступак жријебања регулише се Правилником о жријебању којег доноси Савјет на приједлог комисије из става (0) овог члана, а обавља се јавно.
- (10) У сврху припреме приједлога Правилника о жријебању, као и измјена и допуна истог, у поступку жријебања Савјет формира комисију у чијем саставу паритетно судјелују представници Савјета, Министарства правде Босне и Херцеговине, Министарства правде Републике Српске. Федералног министарства правде Федерације Босне и Херцеговине и Правосудне комисије Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНЕ:

ЧЛАН 5.

- (1) Вијеће има 20 чланова.
- (2) Осам чланова Вијећа бира се из реда судија и то:
- а) један судија Суда Босне и Херцеговине, којег бирају судије Суда Босне и Херцеговине;
- б) један судија Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине или Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, којег бирају судије Основног и Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;
- ц) један судија Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају судије Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине;
- д) један судија кантоналног суда из Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају судије кантоналних судова;

е) један судија опћинског суда из Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају судије опћинских судова;

ф) један судија Врховног суда Републике Српске, којег бирају судије Врховног суда Републике Српске;

г) један судија окружног суда из Републике Српске или Вишег привредног суда, којег бирају судије окружних судова и Вишег привредног суда;

х) један судија основног суда или окружног привредног суда из Републике Српске, којег бирају судије основних и окружних привредних судова.

(3) Осам чланова Вијећа бира се из реда тужилаца и то:

а) један тужилац Тужилаштва Босне и Херцеговине, којег бирају тужиоци Тужилаштва Босне и Херцеговине;

б) један тужилац Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, којег бирају тужиоци Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;

ц) један тужилац Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине, којег бирају тужиоци Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине;

д) два тужиоца кантоналних тужилаштава из Федерације Босне и Херцеговине, које бирају тужиоци кантоналних тужилаштава;

е) један тужилац Републичког тужилаштва Републике Српске, којег бирају тужиоци Републичког тужилаштва Републике Српске;

ф) два тужиоца окружних тужилаштава из Републике Српске, којег бирају тужиоци окружних тужилаштава.

(4) Једног члана Вијећа именује Вијеће министара Босне и Херцеговине на приједлог министра правде Босне и Херцеговине, који члан не може бити адвокат.

(5) Једног члана Вијећа именује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, двотрећинском већином на приједлог Заједничког колегија оба дома, који члан не може бити адвокат.

(6) Једног члана Вијећа који је судија, а којег заједнички изаберу удружења судија/судаца Ф БиХ и удружењен судија РС

(7) Једног члана Вијећа који је тужитељ, а којег заједнички изаберу удружење тужитеља/тужилаца Ф БиХ и удружење тужилаца РС.

(8) За члана Вијећа из ст. (4) и (5) овог члана бира се особа која је дипломирани правник и има најмање 15 година радног искуства у струци, организацијске вјештине те висок углед у јавном, приватном или невладином сектору, стручне квалификације и искуства који су релевантни за рад у Вијећу.

(9) Вијеће ће, у сврху остваривања имплементације минималног етничког и сполног састава Вијећа ждријебом прије објављивања јавног позива одредити институције из којих ће се избором чланова Вијећа осигурати provedба члана 4. става (5) овог закона. Поступак ждријебања регулира се Правилником о жријебању којег доноси Вијеће на приједлог комисије из става (10) овог члана, а обавља се јавно.

(10) У сврху припреме приједлога Правилника о жријебању, као и измјена и допуна истог, у поступку ждријебања Вијеће формира комисију у чијем саставу паритетно судјелују представници Вијећа, по један судија из Удружења судија/судаца Ф БиХ и Удружења судија РС и по један тужитељ из Удружења тужитеља/тужилаца Ф БиХ и удружење тужилаца РС.

КОМЕНТАР: Противимо се учешћу адвоката у раду ВСТВ-а, јер они заступају странке у поступку и немају разумијевање за норму суда, а осим тога може превладати у њиховом учешћу у раду Вијећа анимозитет и реваншизам према одређеном судији, тужитељу који се кандидује за упражњено мјесто у правосуђу

Отвара се питање да ли у ВСТВ-у треба да буду адвокати, с обзиром да тужиоцу/судије нису дио тијела адвокатске коморе, односно може постојати сукоб интереса у смислу директне користи у предметима уколико адвокат учествује у доношењу одлука о именовању судија или тужилаца, могао би касније заступати странке пред тим истим особама. То отвара простор за сумњу да је одлука била мотивисана личним интересом. Даље, утицај на дисциплинске поступке ВСТВ одлучује о дисциплинској одговорности судија и тужилаца. Адвокат који је члан ВСТВ-а могао би имати интерес да утиче на одлуке у корист судија или тужилаца с којима често сарађује или против оних с којима је у сукобу. Такођер, повезаност с клијентима и пословним партнерима, с обзиром да адвокати често имају широку мрежу странака, али и правних лица која их плаћају за њихове услуге а које сутра могу бити странка у поступку, те би на тај начин њихово чланство у ВСТВ-у могло довести до ситуација гдје одлуке индиректно користе тим особама. Такођер, политички притис

Ставови 6, 7. и 10. се предлажу из разлога неопходности већег и значајнијег учешћа базе коју представљају струковна удружења јер се до сада више пута показало да се интереси Вијећа и базе не поклапају, иако су ставови и интереси струковних удружења били прихваћени у поступцима пред судовима и другим органима (Рјешење Агенције за заштиту личних података БиХ у вези прописа око достављања обрасца о имовини и интересима, Пресуда Суда БиХ број: С1 3 У 032644 19 У од 19.05.2020. године којом је због незаконитости укинут Правилник о поступку оцјењивања рада носилаца правосудних функција број: 06-02-2-3902/2018 од 24.12.2018. године и Критерији за оцјењивање рада судија у БиХ број: 06-08-1-3897-2/2018 од 24.12.2018. године.

У погледу става 10. да Комисију за израду правилника за жријебање чине и представници министарстава правде. Такођер, ова одредба је у супротности са чланом 61. истог закона којим је прописано да подзаконсе акте Вијећа, доноси Вијеће, дакле закон је контрадикторан сам себи.

Проблем:

Овим се извршној власти даје директан институционални утицај на формирање састава Савјета.

Супротно стандардима:

- Мишљење број 10 Консултативног вијећа европских судија

[хттпс://бих.осце.орг/ситес/дефаулт/филес/ф/документс/е/7/562992.пдф](http://bix.osce.org/sites/default/files/f/documents/e/7/562992.pdf)

- Венецијанска комисија ЦДЛ-АД(2010)004

[хттпс://www.венице.цое.инт/вебформс/документс/ЦДЛ-АД\(2010\)004.aspx](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/ЦДЛ-АД(2010)004.aspx)

- ЕСЈП: Рамос Нунес в. Португал

[хттпс://уредзаступника.гов.хр/УсерДоцИмагес/документи/Пресуде%20и%20одлуке/СТРАНЕ%20ПРЕСУДЕ%20И%20ОДЛУКЕ/ЦАСЕ%20ОФ%20РАМОС%20НУНЕС%20ДЕ%20ЦАРВАЛХО%20Е%20СА%20В.%20ПОРТУГАЛ.пдф](http://uredzastupnika.gov.hr/УсерДоцИмагес/документи/Пресуде%20и%20одлуке/СТРАНЕ%20ПРЕСУДЕ%20И%20ОДЛУКЕ/ЦАСЕ%20ОФ%20РАМОС%20НУНЕС%20ДЕ%20ЦАРВАЛХО%20Е%20СА%20В.%20ПОРТУГАЛ.пдф)

Органи судске самоуправе морају бити суштински аутономни, без структуралне зависности од извршне власти. Овдје постоји реалан ризик индиректне политичке контроле састава ВСТВ-а.

Члан 6.

(Сметње за чланство у Савјету)

- (1) За члана Савјета не може бити изабрана особа која је претходно два пута била члан Савјета, као ни особа која је претходно разрјешена дужности члана Савјета у складу са овим законом.
- (2) За члана Савјета из члана 5. ст. (2) и (3) овог закона не може бити биран:
 - а) предсједник суда, главни тужилац или замјеник главног тужиоца;
 - б) судија или тужилац који има мање од пет година искуства на функцији судије или тужиоца;
 - ц) судија или тужилац којем је посљедња оцјена нижа од оцјене успјешан;
 - д) судија или тужилац којем је у посљедњих пет година изречена дисциплинска мјера;
 - е) судија или тужилац којем није протекао период од четири године од краја претходног мандата у Савјету.
- (3) За члана Савјета из члана 5. став (2) тач. д), е), г) и х) овог закона у наредном мандату не може бити изабран судија из истог суда из којег је претходно изабран члан Савјета.
- (4) За члана Савјета из члана 5. став (3) тач. д) и ф) овог закона у наредном мандату не може бити изабран тужилац из истог тужилаштва из којег је претходно изабран члан Савјета.

(5) За члана Савјета из члана 5. ст. (4) и (5) овог закона не може бити изабрано лице:

а) које обавља правосудну функцију;

б) које обавља извршну функцију на било којем нивоу, јавно изабрану функцију у законодавном органу на било којем нивоу, или је ове функције обављало у последњих пет година;

ц) којем је у последњих пет година изречена дисциплинска мјера;

д) којем није протекао период од четири године од краја претходног мандата у Савјету.

(6) За члана Савјета не може бити изабрана особа која је правоснажно осуђена за кривично Лело, осим кривичних дјела која су почињена из нехата а односе се на кривична дјела против сигурности јавног промета.

(7) Рокови из става (2) тач. б), д) и е) и става (5) тач. б), ц) и д) овог члана рачунају се до дана објављивања позива за избор члана Савјета.

Члан 7.

(Правила о саставу Савјета)

(1) За члана Савјета из члана 5. став (2) тачка б) овог закона бира се наизмјенично судија Апелационог суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине и судија Основног суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(2) За чланове Савјета из члана 5. став (2) тач. д) и е) овог закона не могу бити у исто вријеме изабране судије судова из истог кантона.

(3) За чланове Савјета из члана 5. став (2) тач. г) и х) овог закона не могу бити у исто вријеме изабране судије из судова са подручја обухваћеног мјесном надлежношћу једног окружног суда. Одредбе овог става не односе се на Виши привредни суд Републике Српске.

(4) Из једног кантоналног, односно окружног тужилаштва може бити изабран један члана Савјета.

(5) За члана Савјета из члана 5. ст. (4) и (5) овог закона не могу бити у исто вријеме изабрана два стручњака из нотарске коморе, нити из исте јавне, приватне или невладине организације.

(6) За чланове Савјета из институција из којих се осигурава provedба члана 4. става (5) овог закона кандидовати се могу особе које испуњавају критерије о којима је одлучено жријебањем.

Члан 8.

(Поступак избора)

(1) Поступак кандидовања и избора чланова Савјета из члана 5. ст. (2) и (3) овог закона, проводи се у складу са овим законом и Правилником о поступку избора чланова Савјета који доноси Савјет.

(2) Предлагање и поступак избора чланова Савјета из члана 5. ст. (4), (5), (6) и (7) овог закона проводи се у складу са овим законом и актима органа и служби надлежних за предлагање, избор и именовање.

Члан 9.

(Јавни позив за избор)

(1) Савјет, најкасније девет мјесеци прије истека мандата члана Савјета, на својој интернет страници, објављује јавни позив за подношење кандидатуре за члана Савјета. Садржај јавног позива ће бити усклађен са резултатима жријебања у смислу члана 5. става (9) овог закона.

Обавијест о објављеном јавном позиву доставља се правосудним институцијама, Савјету министара Босне и Херцеговине, Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине, ~~Адвокатској комори Федерације Босне и Херцеговине и Адвокатској комори Републике Српске~~, Управним одборима Удружења судија/судаца Ф БиХ, Удружења судија РС, Удружења тужитеља/тужилаца Ф БиХ и Удружења тужилаца РС, одмах по његовом објављивању.

(3) Савјет, судови и тужилаштва надлежни за провођење избора, у року од 15 дана од дана објаве јавног позива формираће изборне органе.

КОМЕНТАР: Измјене су у складу са претходним приједлогом измјена члана 5. став (6) и (7).

Члан 10.

(Органи за провођење избора)

(1) Органи за провођење избора члана Савјета из члана 5. ст. (2) и (3) овог закона су Комисија за провођење избора и бирачки одбори.

(2) Комисију за провођење избора именује Савјет.

(3) Бирачке одборе у сваком суду и тужилаштву именује предсједник суда, односно главни тужилац, на приједлог опште сједнице, односно колегија.

(4) Изборни органи се формирају за сваки изборни процес у складу са Правилником о поступку избора чланова Савјета из члана 8. став (1) овог закона.

Члан 11.

(Састав органа за провођење избора)

- (1) Комисију за провођење избора чине три члана Савјета, од којих су један судија, један тужилац и један члан Савјета који није носилац правосудне функције.
- (2) Бирачки одбори у судовима имају три члана, и то двоје судија и једног службеника који није носилац правосудне функције.
- (3) Бирачки одбори у тужилаштвима имају три члана, и то два тужиоца и једног службеника који није носилац правосудне функције.
- (4) Члан бирачког одбора не може бити предсједник суда или главни тужилац, судија или тужилац који намјерава да се кандидује за члана Савјета, као ни судија, тужилац или службеник, ако постоји сукоб интереса који може довести у сумњу његову способност да дјелује непристрасно.
- (5) У суду или тужилаштву у којим се због малог броја носилаца правосудне функције не могу формирати бирачки одбори сходно овом члану, у бирачки одбор се могу именовати стручни сарадници или службеници суда, односно тужилаштва, у складу са Правилником о поступку избора чланова Савјета из члана 8. став (1) овог закона.
- (6) Предсједавајућег органа за провођење избора бирају чланови тих органа између себе.

Члан 12.

(Задаци органа за провођење избора) (1)

Комисија за провођење избора је задужена да:

- а) отвори пријаве кандидата и утврди да ли су пријаве благовремене и допуштене, у смислу члана 13. ст. (1) и (2) овог закона;
- б) формира листе кандидата, које са биографијом кандидата доставља надлежним бирачким одборима;
- ц) обавијести Савјет ако је пријављен један кандидат за избор на одређену позицију;
- д) формира бирачки списак појединачно за сваки суд, односно тужилаштво;
- е) достави бирачки списак са довољним бројем тачно нумерисаних гласачких листића надлежним бирачким одборима и записнички констатује предају;
- ф) преузме гласачки материјал од надлежних гласачких одбора и записнички констатује његову исправност;

ф) утврди број важећих, неважећих и неупотријебљених гласачких листића за свако бирачко мјесто;

г) преброји гласове са сваког бирачког мјеста, за сваког кандидата, те зброји гласове и констатује резултате избора;

х) достави Савјету обавијест о резултатима избора уз извјештај о проведеном поступку избора;

х) заприми приговор на поступак кандидовања и избора чланова Савјета. те прикупи потребне информације у вези са наводима приговора.

(2) Бирачки одбор је одговоран за техничку припрему избора и обезбједи правилност и тајност гласања тако што на свом нивоу:

а) одређује бирачко мјесто;

б) надгледа и контролише правилност гласања;

ц) обезбједи тајност гласања;

д) обезбједи неповредивост гласачког материјала;

е) печати бирачке кутије, те их доставља Комисији, заједно са неупотријебљеним гласачким листићима, гласачким списком и записником о проведеном поступку избора на бирачком мјесту:

ф) обавља друге послове по упуту комисије.

(3) Правилником о поступку избора чланова Савјета из члана 8. став (1) овог закона регулишу се питања у вези са радом комисија и бирачких одбора која нису регулисана овим законом, а нарочито садржај записника. затварање, овјера, предаја и преузимање материјала прије и након гласања као и праћење изборног процеса и бројање гласова.

Члан 13.

(Кандидатура за члана Савјета из реда судија и тужилаца)

(1) Кандидат за члана Савјета пријаву подноси у року од 5 дана од дана објављивања јавног позива на интернет страници Савјета. Уз пријаву кандидат доставља биографију у којој може навести све информације за које оцијени да су релевантне за његову кандидатуру.

(2) Пријава се путем поште или elektronskim putem подноси надлежној комисији у Савјету.

Члан 14.

(Избор чланова Савјета из реда судија и тужилаца)

(1) Изборни поступак се проводи у сједишту суда односно тужилаштва на дан и у вријеме које одреди Савјет, а најкасније 60 дана од дана објављивања јавног позива.

(2) Обавијест о датуму одржавања избора се објављује на интернет страници Савјета, те се, најмање десет дана прије одржавања избора, електронском поштом доставља изборним органима као и судијама и тужиоцима.

(3) Уз обавијест из претходног става објављују се и листе кандидата, са биографијом кандидата.

(4) Право гласа на изборима имају све судије и сви тужиоци, у складу са чланом 5. ст. (2) и (3) овог закона.

(5) Избор се проводи тајним гласањем путем гласачких листића, а на темељу претходно формираних листи кандидата.

(6) Форму и садржај гласачких листића прописује Савјет. Савјет ће обезбједити штампање довољног броја гласачких листића за све судије и тужиоце који имају право гласа на изборима, а сваки гласачки листић биће нумерисан јединственим идентификационим бројем.

(7) Савјет задужује Комисију за провођење избора довољним бројем нумерисаних гласачких листића у складу са бројем бирача.

Члан 15.

(Резултат избора и обавјештавање о извршеном избору)

(1) Предсједник Комисије за провођење избора најкасније осам дана од дана одржавања избора обавијештава Савјет о резултатима избора и доставља детаљан извјештај о проведеним изборима, који се најкасније наредног дана објављује на интернетској страници Савјета.

(2) Сматра се даје за члана Савјета изабран онај кандидат који је добио највећи број гласова. Уколико су два кандидата са исте листе кандидата добила исти број гласова, изабраним се сматра онај кандидат који има више година радног искуства на позицији судије, односно тужиоца.

(3) Код избора чланова Савјета из реда кантоналних односно окружних тужилаштава изабраним се сматрају два кандидата са листе кандидата која су добила највећи број гласова. Уколико су оба најбоље рангирана кандидата тужиоци истог тужилаштва изабраним се сматрају прворангирани кандидат и следећи најбоље пласирани кандидат који није тужилац истог тужилаштва као прворангирани кандидат.

(4) Уколико су на листама кандидата за избор чланова Савјета из члана 5. став (2) тач. д) и е) овог закона најбоље рангирани кандидати судија кантоналног и судија општинског суда из истог кантона, изабраним се сматра онај кандидат који је добио више гласова процентуално изражено у односу на број судија који су гласали и следећи најбоље пласирани кандидат са друге листе кандидата који није судија суда из истог кантона као прворангирани кандидат.

(5) Уколико су на листама кандидата за избор чланова Савјета из члана 5. став (2) тач. г) и х) овог закона најбоље ранжирани кандидати судија окружног суда и судија основног, односно окружног привредног суда са подручја мјесне надлежности истог окружног суда, изабраним се сматра онај кандидат који је добио више гласова процентуално изражено на број судија који су гласали и следећи најбоље пласирани кандидат са друге листе који није судија суда са подручја исте мјесне надлежности као прворанжирани кандидат.

(6) У случају да се на јавни позив за избор за члана Савјета кандидује један кандидат, односно два кандидата у случају избора члана Савјета испред кантоналних односно окружних тужилаштава, поновиће се јавни позив.

(7) У случају да се на поновљени јавни позив за избор за члана Савјета поново кандидује један кандидат, односно два кандидата у случају избора члана Савјета испред кантоналних односно окружних тужилаштава, тај кандидат, односно кандидати, сматраће се изабраним без провођења избора.

Члан 16.

(Приговор на изборни поступак)

(1) Приговор због неправилности у поступку кандидовања и избора члана Савјета може поднијети сваки кандидат као и сваки судија и тужилац у свим фазама поступка, а најкасније осам дана од дана објављивања извјештаја из члана 15. став (1) овог закона.

(2) Правилником о поступку избора чланова Савјета из члана 8. став (1) овог закона прописат ће се шта се сматра неправилностима у смислу става (1) овог члана.

(3) Приговор се подноси Комисији за провођење избора, која приговор уз писмено изјашњење на приговор доставља Савјету најкасније у року од три дана. .

(4) Поступајући по приговору, Савјет може:

а) одбацити приговор ако је неблаговремен, непотпун или недозвољен*

б) одбити приговор као неоснован:

ц) уважити приговор и наложити подузимање мјера којима се отклања утврђена неправилност у поступку кандидовања и избора;

д) уважити приговор и поништити избор члана Савјета у чијем је поступку избора утврђена неправилност и објавити нови јавни позив за ту позицију.

(5) Савјет ће по службеној дужности поништити избор члана Савјета ако на темељу достављеног извјештаја Комисије за провођење избора утврди даје у поступку кандидовања и избора члана Савјета било неправилности које су могле утицати на резултат избора.

(6) Чланови Комисије за провођење избора ће се изузети из одлучивања о приговору.

Члан 17.

(Скраћени рокови)

(1) У случају понављања избора, те у поступку замјене члана Савјета, Савјет може утврдити краће рокове за пријаву кандидата и провођење избора од рокова прописаних овим законом.

(2) Ако члану Савјета мандат престане прије истека времена на које је изабран, Савјет без одлагања, а најкасније у року од осам дана, објављује јавни позив, а органу надлежном за избор доставља обавјештење о потреби замјене члана Савјета.

(3) Ако није другачије прописано овим законом, на поступак замјене члана Савјета примјењују се одредбе о поступку избора члана Савјета.

Члан 18.

(Избор осталих чланова Савјета)

(1) Кандидати за члана Савјета из члана 5. ст. (4), (5), (6) и (7) овог закона, пријаве на позив из члана 9. став (1) овог закона подносе Министарству правде Босне и Херцеговине, односно Колегијуму Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, Адвокатској комори Федерације Босне и Херцеговине и Адвокатској комори Републике Српске Управним одборима Удружења судија/судаца Ф БиХ, Удружења судија РС, Удружења тужитеља/тужилаца Ф БиХ и Удружења тужилаца РС, као органима надлежним за предлагање именовања, у року од 30 дана од дана објављивања на интернетској страници Савјета.

(2) Поступак предлагања и именовања чланова Савјета из члана 5. ст. (4), (5), (6) и (7) овог закона надлежни органи проводе у складу са овим законом и прописима својих служби.

(3) Органи надлежни за именовање члана Савјета из члана 5. ст. (4), (5), (6) и (7) овог закона доставити ће Савјету одлуку о именовању најкасније 90 дана од дана достављања позива. Одлука садржи образложење критерија из члана 5. став (8) овог закона.

КОМЕНТАР: Измјене су у складу са претходним приједлогом измјена члана 5. став (6) и (7).

ПОГЛАВЉЕ ИИ. МАНДАТ ЧЛАНОВА САВЈЕТА И СУКОБ ИНТЕРЕСА

Члан 19.

(Мандат члана Савјета)

(1) Члан Савјета бира се на мандат од ~~пет~~ четири године и не може бити поново изабран на узастопни мандат.

(2) Особа може бити изабрана за члана Савјета највише два пута.

- (3) Ако члану Савјета мандат престане прије истека времена на које је изабран, на његово мјесто, до истека започетог мандата, бира се други члан.

Коментар:

Предсједник, потпредсједници и два члана из реда судија и два члана из реда тужилаца и замјеници, раде у савјету по основу пуног радног времена.

Дужност у савјету оних чланова који нису у пуном радном времену има приоритет у односу на њихове радне дужности.

То значи да чланови савјета у пуном радном времену не обављају дужност судије или тужиоца за период док су чланови савјета, радно мјесто их чека по истеку мандата. примају плату, остале накнаде као чланови савјета и уживају погодности, чиме су значајно у повољнијем положају у односу на судије и тужиоце који нису чланови савјета. Док су чланови савјета предмети у којима би они требали поступати и бити задужени пресигнирају се и заводе осталим судијама или тужиоцима, чиме их додатно оптерећују а што утиче на ажурност рада судија и тужилаца односно суда и тужилаштва, због чега мандат треба ограничити на краћи период, без могућности поновног избора.

Са мандатом од 4 године, ако се узме да је 20 година просјек рада у правосуђу, чланови савјета у пуном радном времену 20% од радног стажа ће провести не радећи на пословима за које су именовани, чиме су изузетно привилеговани у односу на судије и тужиоце који нису чланови савјета.

За чланове који нису у пуном радном времену, посао у савјету има приоритет у односу на њихове радне дужности, па су значајно ослобођени дијела послова судије или тужилаца, чиме су у повољнијем положају у односу на судије и тужиоце који нису чланови савјета, а што је од утицаја на остваривање норме, резултати рада а тиме и на оцјену о раду, а што битно утиче на могућност напредовања.

Члан 20.

(Претходна провјера)

- (1) Провјера извјештаја о имовини и интересима изабраних чланова Савјета, у складу са одредбама овог закона о извјештавању о имовини и интересима, претходи преузимању дужности у Савјету.
- (2) Изабрани чланови Савјета могу преузети дужност само ако је резултат провјере њиховог извјештаја у складу са чл. 175. и 176. овог закона, позитиван.
- (3) Уколико је извјештај о имовини и интересима изабраног члана Савјета за претходну годину већ провјерен у складу са чланом 176. овог закона, са позитивним исходом, неће се проводити поновна провјера.

Члан 21.

(Обавеза доставе извјештаја)

(1) Члан Савјета који није судија или тужилац дужан је доставити почетни извјештај о имовини и интересима из члана 173. овог закона у року од 30 дана од дана када је обавјештен о свом избору.

(2) Члан Савјета који је судија или тужилац дужан је доставити годишњи извјештај о имовини и интересима из члана 173. овог закона у року од 30 дана од дана када је обавјештен о свом избору, уколико извјештај није претходно доставио у складу са правилом из члана 173. став (6) овог закона.

Члан 22.

(Поништавање избора)

(1) Избор члана Савјета се сматра поништеним у случају негативног исхода провјере његовог извјештаја о имовини и интересима.

(2) У случају из става (1) овог члана, Савјет без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема обавијести о негативном исходу додатне провјере, објављује јавни позив за избор члана Савјета, односно органу надлежном за избор доставља обавјештење о потреби избора новог члана Савјета.

Коментар:

1. Треба дефинисати шта се сматра негативним исходом с обзиром да се ради о општој формулацији, односно мора се знати шта доводи до негативног исхода јер не може између сваке „нетачне информације“ и негативног исхода стајати знак једнакости, односно овакав приступ ствара правну несигурност јер не знамо шта се тачно сматра негативним исходом како би могли поступати у складу с правилима. Даље, једнакост примјене појма, тј. без дефиниције овај појам би се могао различито тумачити што би довело до неуједначене праксе, односно отворило би пут арбитрарним одлукама док би одређивање овог појма у закону спријечило ситуације да се одлуке не доносе на основу субјективног осјећаја, политичког или другог притиска.

У случају из става (1), не може се сматрати поништеним избор члана, мора бити донесена формална одлука у којем случају мора бити омогућена судска заштита – радни спор. Обзиром на значај избора члана Вијећа, сматрати да је избор поништен без права на судску заштиту, није прихватљиво и таква одредба треба бити измијењена у правцу наведеног.

Члан 23.

(Почетак мандата члана Савјета)

(1) Изабраним члановима Савјета мандат почиње тећи првог наредног радног дана након истека мандата претходног састава Савјета.

(2) Уколико избор члана Савјета или додатна провјера извјештаја о имовини и интересима изабраног члана Савјета не буде окончана до истека мандата претходног састава Савјета преузимање дужности новоизабраног члана Савјета се одгађа.

(3) У случају из става (2) овог члана изабрани члан Савјета дужност преузима на дан када Савјет заприми обавијест о позитивном исходу провјере из члана 175. овог закона.

(4) Вријеме одгађања преузимања дужности у складу са ставом (2) овог члана урачунава се у трајање мандата.

(5) Члан Савјета који се бира на поновљеном позиву или као замјена, у складу са чланом 19. став (3) овог закона, преузима дужност у Савјету на дан када Савјет заприми обавијест о позитивном исходу додатне провјере из члана 176. овог закона.

Члан 24.

Забрана пријављивања на упражњене позиције у току и након истека мандата члана Савјета

(1) У периоду од једне године након истека мандата, члан Савјета се не може пријавити нити бити биран на интерном или јавном конкурс за упражњену позицију у Суду Босне и Херцеговине, Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине, Врховном суду Републике Српске, Апелационом суду Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, Тужилаштву Босне и Херцеговине, Федералном тужилаштву Федерације Босне и Херцеговине, Републичком јавном тужилаштву Републике Српске, Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине и Уставном суду Републике Српске, те се не може пријавити нити бити биран на упражњену позицију главног дисциплинског тужиоца и замјеника главног дисциплинског тужиоца у Уреду дисциплинског тужиоца, те позицију директора и замјеника директора Секретаријата Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Секретаријат).

(2) За вријеме трајања мандата члан Савјета се не може пријавити нити бити биран на позиције у правосуђу, укључујући Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске, не може се пријавити нити бити биран на упражњену позицију главног дисциплинског тужиоца и замјеника главног дисциплинског тужиоца у Уреду дисциплинског тужиоца, као и на позицију директора и замјеника директора Секретаријата, те се не може пријавити на позив нити бити прсмјештен у складу са овим законом.

Члан 25.

Повреда дужности члана Савјета

(1) Члан Савјета одговоран је за сљедеће повреде дужности члана Савјета, учињене намјерно или из крајње непажње:

- а) неучествовање или нередовно учествовање, у раду Савјета, његових комисија и других радних органа, без оправданог разлога;
- б) неизвршавање обавеза које произлазе из закона, те прописа и аката Савјета, без оправданог разлога;
- ц) повреда начела непристрасности или независности у вршењу функције члана Савјета;
- д) поступање с пристрасношћу и предрасудама током вршења службених функција због расе, боје, пола, вјерске припадности, етничког поријекла, националне припадности, сексуалне опредељености или друштвеног и економског статуса;
- е) непримјерено понашање или опхођење у вршењу функције члана Савјета;

- ф) кршење правила о спечавању сукоба интереса и изузећу члана Савјета;
- г) обављање неспојивих функција из члана 31. овог закона;
- х) одавање повјерљиве информације која произлази из вршења функције члана Савјета;
- и) давање или приказивање Савјету лажне, обмањиве или недовољне информације;
- ј) кршење одредби овог закона о достављању извјештаја о имовини и интересима;
- к) понашање које је довело до нарушавања угледа и интегритета Савјета или правосуђа у целини.

(2) За повреде дужности из става (1) овог члана може се изрећи једна од следећих мјера:

- а) јавна опомена;
- б) разрјешење од дужности члана Савјета.

(3) Мјера разрјешења од дужности члана Савјета може се изрећи у случају ако је утврђена повреда дужности довела до озбиљног нарушавања угледа Савјета или правосуђа, или када из тежине учињене повреде, или начина и околности под којима је извршена, или степена одговорности и понашања члана Савјета у поступку из члана 28. овог закона произлази да је члан Савјета недостојан да даље врши ту дужност.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(4) Против одлуке о изрицању мјера из става (2) и (3) овог члана, члан Савјета може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(5) Поступак из става (1) је хитан.

Члан 26.

(Иницирање поступка и надлежни органи)

(1) Сваки члан Савјета, судија, тужилац, те Уред дисциплинског тужиоца, може поднијети Савјету образложен приједлог за утврђивање повреде дужности члана Савјета.

(2) Када прими приједлог и закључи даје допуштен у смислу става (1) овог члана, Савјет ће формирати Комисију за истраживање навода у вези са повредом дужности члана Савјета (у даљем тексту: Комисија за испитивање навода о повреди дужности) и Комисију која одлучује о наводима у вези са повредом дужности (у даљем тексту: Дисциплинска комисија).

(3) Комисију за испитивање навода о повреди дужности чине три члана који се бирају из реда судија и тужилаца који нису чланови Савјета, а који се бирају са листе из члана 192. овог закона.

(4) Дисциплинску комисију чини пет чланова који се бирају из реда судија и тужилаца који нису чланови Савјета, а који се бирају са листе из члана 192. овог закона.

- (5) У комисије се неће именовати судија или тужилац из суда или тужилаштва у којем члан Савјета против којег се води поступак, обавља судијску или тужилачку дужност.
- (6) Пословником Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине из члана 61 . став (1) овог закона се прописују правила о формирању комисија из става (2) овог члана, те поступак утврђивања повреде дужности члана Савјета, у дијелу који није уређен овим законом.
- (7) Поступак по приједлогу из става (1) овог члана је хитан.

Члан 27.

(Испитивање навода о повреди дужности)

- (1) Комисија за испитивање навода о повреди дужности има задатак да прикупи и размотри информације у вези са наводима о повреди дужности члана Савјета, те да припреми извјештај и предложи доношење одлуке.
- (2) У прикупљању информација у вези са наводима о повреди дужности Комисија за испитивање навода о повреди дужности има овлаштења из члана 203 .овог закона.
- (3) Комисија за испитивање навода о повреди дужности је дужна пружити могућност члану Савјета против којег је покренут поступак да изврши увид у спис те да се писмено или усмено на записник, изјасни о чињеницама у вези с повредом дужности које му се стављају на терет, те да достави или предложи информације и доказе.
- (4) Поступак пред Комисијом за испитивање навода о повреди дужности није јаван.
- (5) Извјештај са образложеним приједлогом се, с прикупљеном документацијом и изјашњењем члана Савјета, уколико је дато, доставља Дисциплинској комисији и члану Савјета против којег је поднесен приједлог из става (1) овог члана.
- (6) Ако из приједлога за утврђивање повреде дужности члана Савјета из члана 26. став (1) овог закона или прикупљених информација произлази даје потребно поступити у складу са чланом 26. став (2) овог закона Комисија за испитивање навода о повреди дужности ће приједлог доставити Уреду дисциплинског тужиоца, и о томе информисати Савјет и подносиоца пријаве. Уколико се у дисциплинском поступку утврди дисциплинска одговорност за дисциплински прекршај из члана 194. или члана 195. овог закона мандат члана Савјета престаје у складу са чланом 29. став (1) тачка х) овог закона.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

- (7) Против одлуке из става (6) овог члана, члан Савјета може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.
- (8) Поступак из става (1) је хитан.

Члан 28.

(Одлучивање о наводима о повреди дужности)

(1) Дисциплинска комисија разматра Извјештај и расправља на сједници која је јавна.

(2) На сједницу се позива предсједник Комисије за испитивање навода о повреди дужности који излаже извјештај. У случају спријечености предсједника, замијенити ће га други члан комисије.

(3) Члану Савјета против којег је покренут поступак, мора се пружити могућност да изврши увид у спис те да се лично или по пуномоћнику, писмено и усмено на сједници Дисциплинске комисије, изјасни о наводима из Извјештаја, односно о наводима о повреди дужности које му се стављају на терет, те да преложи и достави потребне информације и доказе.

(4) Дисциплинска комисија доноси одлуку у форми рјешења, које садржи детаљно образложење и које се објављује на Интернет страници Савјета.

(5) Против рјешења из става (4) овог члана, члан Савјета против којег је покренут поступак може тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине, у року од осам дана од дана објављивања рјешења на интернетској страници Савјета. О тужби одлучује Апелационо одјељење Суда Босне и Херцеговине у Савјету од троје судија.

(6) Тужба из става (5) овог члана доставља се туженом на одговор у року од осам дана од дана када је запримљена у Суду Босне и Херцеговине, а одговор на тужбу доставља се у року од осам дана од дана пријема тужбе.

У спору из овог члана, Суд Босне и Херцеговине преиспитује законитост ~~проведеног поступка~~ оспорене одлуке те одлучује по хитном поступку, а најкасније у року од осам дана од дана достављања одговора на тужбу.

Образложење:

Суд не треба дамо да испитује само законитост проведеног поступка, него оспорени акт треба да се преиспита у складу са чланом 11. Закона о управним споровима БиХ (Члан 11. - Коначни управни акт може се побијати: 1) ако у акту није примијењен или је неправилно примијењен закон Босне и Херцеговине, односно пропис заснован на закону или општи акт, при вршењу функција надлежних институција; 2) ако је акт донијела ненадлежна институција Босне и Херцеговине; 3) ако у управном поступку који је претходио доношењу аката није поступљено по правилима поступка, а нарочито ако чињенично стање није потпуно и правилно утврђено, или ако је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања; 4) ако је надлежна институција, рјешавајући по

слободној оцјени, прекорачила границе овлаштења која су јој дата правним прописима и супротно циљу у којем јој је овлаштење дато.

Члан 29.

(Престанак мандата члана Савјета) (1

) Мандат члана Савјета престаје:

- а) истеком периода на који је члан изабран;
- б) престанком функције на основу које је члан именован у Савјету;
- ц) подношењем оставке;
- д) у случају кршења забране из члана 24. став (2) овог закона;
- е) у случају одсуства или неучествовања у раду Савјета у трајању дужем од три мјесеца непрекидно. односно у трајању дужем од шест мјесеци непрекидно уколико је одсуство узроковано болешћу;
- ф) када је правоснажно осуђен за кривично дјело, осим кривичних дјела која су почињена из нехата а односе се на кривична дјела против безбједности јавног саобраћаја;
- г) изрицањем мјере разрјешења са дужности члана Савјета из члана 25. став (3) тачка б) овог закона;
- х) у случају изрицања дисциплинске мјере у вршењу функције на основу које је изабран у Савјету,
- и) смрћу члана Савјета.

(2) Из разлога прописаних у ставу (1) тач. ц), д), е), ф) и х) овог члана мандат члана Савјета престаје:

- а) наредни дан од дана пријема писане оставке у случају из става (1) тачка ц) овог члана;
- б) подношењем пријаве на упражњену позицију у случају из става (1) тачка д) овог члана;
- ц) даном доношења одлуке Савјета којом се утврђује да су наступиле околности из става (1) тачка е) овог члана;
- д) даном доношења одлуке Савјета којом се утврђује да су наступиле околности из става (1) тачка ф) овог члана;
- е) даном доношења одлуке којом се изриче мјера разрјешења од дужности члана Савјета у случају из става (1) тачка г) овог члана;
- ф) коначношћу одлуке којом се изриче дисциплинска мјера у случају из става (1) тачка х) овог члана.

(3) Одлуку којом се утврђује да су наступиле околности из става (1) тачка е) и ф) овог члана Савјет доноси по службеној дужности.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(4) Против одлуке из става (3) овог члана, члан Савјета може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(5) Поступак из става (1) је хитан.

Члан 30.

(Привремено удаљење члана Савјета)

(1) Члан Савјета се, по сили закона, привремено удаљава од вршења дужности у сљедећим случајевима:

а) уколико је привремено удаљен од вршења дужности на основу које је изабран или именован у Савјет, односно дужности коју обавља изван Савјета;

б) уколико је против њега одређен притвор;

ц) уколико је против њега потврђена оптужница за кривично дјело.

(2) У случају привременог удаљења од вршења дужности у складу са ставом (1) овог члана одлуку о привременом удаљењу доноси предсједник Савјета а ако се ради о предсједнику Савјета одлуку доноси потпредсједник Савјета.

(3) Савјет може привремено удаљити од вршења дужности члана ако је против њега:

а) покренут поступак разрјешења са функције члана Савјета;

б) покренут дисциплински поступак;

ц) покренута истрага у кривичном поступку.

(4) Да би се изрекло привремено удаљење од вршења дужности, у складу са ставом (3) овог члана, потребна је двотрећинска већина гласова укупног броја чланова Савјета.

(5) У случају покретања дисциплинског поступка против члана Савјета изабраног у складу са чланом 5. ст. (4), (5), (6) и (7) овог закона, органи надлежни за провођење тог поступка су дужни о томе информисати Савјет.

(6) О разлозима за привремено удаљење члана Савјета, обавијестиће се Уред дисциплинског тужиоца.

Члан 31.

(Нespoјивост функције)

(1) Члан Савјета не смије обављати функцију нити било какву дужност у политичкој партији, као ни у удружењима или фондацијама повезаним са политичким партијама, те су дужни суздржати се од судјеловања у активностима политичких партца.

(2) Члан Савјета, државни службеник Секретаријата и Уреда дисциплинског тужиоца не смије бити члан било какве организације која врши дискриминацију по било ком основу у складу са Законом о забрани дискриминације, нити смије уговорити кориштење објеката

који припадају таквим организацијама и мора иступити из таквих организација одмах након што сазна за такво поступање.

Члан 32.

(Сукоб интереса)

() Сукоб интереса члана Савјета постоји у ситуацијама у којима члан Савјета има приватни интерес који утиче или може разумно утицати на законитост, транспарентност, објективност и непристраност у обављању његове функције у Савјету, односно у којима приватни интерес штети или може разумно штетити јавном интересу или повјерењу грађана.

(2) У смислу става (1) овог члана, под „приватним интересом“ се подразумејева материјална и нематеријална корист за члана Савјета, његовог сродника, брачног или ванбрачног друга, без обзира да ли су брак или ванбрачна заједница престали или не, и његовог сродника, те интересно повезаног физичког или правног лица, а која се односи, али не ограничава на пословне и политичке односе.

(3) У смислу става (2) овог члана:

а) под сродницима члана Савјета подразумејевају се његови крвни сродници у правој линији до било којег степена, усвојитељ и усвојена дјеца, те крвни сродник у побочној линији до четвртог степена;

б) под сродницима брачног односно ванбрачног друга подразумејевају се његови сродници до другог степена, без обзира на то да ли су брак односно ванбрачна заједница престали или не;

ц) под интересно повезаним лицем подразумејева се свако лице које је са чланом Савјета у пријатељској, пословној или било каквој другој вези која би могла утицати на законитост, непристрасност и транспарентност рада члана Савјета.

(4) Пословником Савјета из члана 61. став (1) овог закона детаљније се регулишу случајеви у којима се подразумејева постојање сукоба интереса члана Савјета, као и разлози и поступак за изузеће члана Савјета.

(5) У обављању своје дужности у Савјету, члан Савјета је дужан избјегавати све ситуације које могу довести до сукоба између његовог приватног и јавног интереса, водећи посебно рачуна о повјерењу јавности у његов лични интегритет и интегритет Савјета.

(6) Члан Савјета је одговоран за идентификацију сукоба интереса и дужан је предузети неопходне кораке за његово спречавање, што подразумејева одрицање од приватног интереса, објављивање приватног интереса и тражење изузећа из одлучивања о питањима из надлежности Савјета у складу с правилима прописаним Пословником Савјета из члана 61. став (1) овог закона.

(7) У случају сумње о постојању сукоба интереса члан Савјета је дужан затражити мишљење Савјета те поступити у складу са тим мишљењем.

ПОГЛАВЉЕ III. ОРГАНИЗАЦИЈА, РАД И НАДЛЕЖНОСТИ САВЈЕТА

Члан 33.

(Организација Савјета)

- (1) Савјет чине сви чланови Савјета, који су у складу с овим законом чланови Судског одјела и Тужилачког одјела.
- (2) Судски одјел чине чланови Савјета изабрани у складу са чланом 5. ст. (2), (4), (5), (6) и (7) овог закона.
- (3) Тужилачки одјел чине чланови Савјета изабрани у складу са чланом 5. ст. (3), (4), (5), (6) и (7) овог закона.

Члан 34.

(Предсједник и потпредсједници Савјета)

- (1) Савјет има предсједника и два потпредсједника.
- (2) Члан 4. став (5) овог закона примјењује се на избор предсједника и два потпредсједника.
- (3) Мандат предсједника Савјета траје пет година или до престанка његовог мандата из других разлога у складу са овим законом, зависно од тога који од ова два датума раније наступи.
- (4) Мандат потпредсједника Савјета траје до истека мандата предсједника или до истека или престанка мандата потпредсједника из других разлога у складу са одредбом члана 40. овог закона, зависно од тога који од ова два датума раније наступи.

Члан 35.

(Избор предсједника)

Савјет бира предсједника Савјета у поступку који се регулише Пословником Савјета из члана 61. став (1) овог закона.

Члан 36.

(Избор потпредсједника)

- (1) Судски одјел бира потпредсједника Савјета из реда чланова Савјета који су судије.
- (2) Тужилачки одјел бира потпредсједника Савјета из реда чланова Савјета који су тужиоци.
- (3) Потпредсједник Савјета из става (1) овог члана предједава Судским одјелом. Потпредсједник Савјета из става (2) овог члана предједава Тужилачким одјелом.
- (4) ~~У руковођењу радом Судског одјела, односно Тужилачког одјела, потпредсједницима помажу замјеници који се бирају из реда чланова Савјета у пуном радном времену БРИСАТИ.~~
- (5) Поступак избора потпредсједника Савјета и њихових замјеника детаљније се регулише Пословником Савјета из члана 61. став (1) овог закона.

Коментар:

У СТАВУ 4 ПОВЕЋА СЕ БРОЈ ЧЛАНОВА САВЈЕТА У ПУНОМ РАДНОМ ВРЕМЕНУ, ШТО ЈЕ НЕПОТРЕБНО, ОБЗИРОМ ДА ПОТПРЕДСЈЕДНИЦИ ИМАЈУ ОБЕЗБИЈЕЋЕНУ ПОМОЋ ОД СЛУЖБИ У САВЈЕТУ, СЕКРЕТАРИЈАТ, КАБИНЕТ.... ПОТПРЕДСЈЕДНИЦИ СЕ ТРЕБАЈУ ЛИЧНО ВИШЕ АНГАЖОВАТИ, ПОШТО СУ ЧЛАНОВИ САВЈЕТА У ПУНОМ РАДНОМ ВРЕМЕНУ, ПА НЕМАЈУ ОБАВЕЗУ ДА РАДЕ НА ПОСЛОВИМА СУДИЈЕ ИЛИ ТУЖИОЦАА.

Члан 37.

(Ступање на дужност председника и потпредседника)

Уколико је на позицију председника или потпредседника изабран члан Савјета чији извјештај о имовини и интересима за претходну годину није провјерен. у складу са чланом 176. овог закона, ступање на дужност председника или потпредседника се одгађа, до окончања додатне провјере са позитивним исходом.

Члан 38.

(Дужности председника Савјета) (1)

Председник Савјета има следеће дужности:

- а) представља Савјета;
 - б) сазива сједнице Савјета, утврђује приједлог дневног реда и председава сједницама Савјета;
 - ц) потписује одлуке Савјета;
 - д) организује и надзире рад Савјета и координира рад Судског одјела и Тужилачког одјела, те комисија и радних тијела које формира Савјет;
 - е) врши друге дужности у складу са овим законом и подзаконским актима донесеним на основу овог закона.
- (2) За вријеме одсуства, односно спријечености председника да обавља дужност, замјењује га један од потпредседника, у складу са одлуком председника.
- (3) Председник може одлуком пренијети одређене дужности и овлаштења из става (1) овог члана на потпредседника Савјета.
- (4) Председник може одредити другог члана Савјета да обавља његове дужности у периоду током којег ни председник ни потпредседници не могу обављати своје дужности.
- (5) Стручну и административну подршку председнику Савјета пружа Кабинет председника, а дјелокруг и начин рада Кабинета детаљније се регулише Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста.

Члан 39.

(Дужности потпредседника)

Осим дужности и овлаштења из члана 34. ст. (2) и (3) овог закона, потпредсједници Савјета помажу предсједнику у вршењу његових дужности, руководе радом Судског одјела, односно Тужилачког одјела, потписују одлуке Судског одјела, односно Тужилачког одјела, обављају задатке из надлежности одјела, као и задатке које им додијели Савјет.

Члан 40.

(Престанак мандата предсједника и потпредсједника) (1)

Мандат предсједника или потпредсједника престаје:

- а) престанком мандата члана Савјета;
- б) истеком мандата предсједника, односно потпредсједника;
- ц) подношењем оставке на функцију предсједника, односно потпредсједника Савјета;
- д) одлуком Савјета о разрјешењу са функције предсједника, као и одлуком надлежног одјела о разрјешењу са функције потпредсједника Савјета.

(2) У случају из става (1) тач. ц) и д) овог члана, мандат предсједника односно потпредсједника Савјета престаје наредног дана од дана пријема писмене оставке, односно даном доношења одлуке о разрјешењу са функције,

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(3) Против одлуке из става (1) тачка д) овог члана, члан Савјета може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(4) Поступак из става (3) је хитан.

Члан 41.

(Разрјешење предсједника)

(1) Предсједник Савјета може бити разријешен са функције предсједника уколико не извршава дужности из члана 38. овог закона или ове дужности не извршава на правилан, законит и ефикасан начин.

(2) Поступак разрјешења предсједника Савјета покреће се по приједлогу једне трећине чланова Савјета или једне трећине судија и тужилаца који су бирали предсједника Савјета за члана Савјета

(3) У случају покретања поступка разрјешења предсједника, Савјета ће формирати комисију, од три члана Савјета, од којих је један из реда судија, један из реда тужилаца и један именован у складу са чланом 5. ст. (4), (5), (6) и (7) овог закона, која ће утврдити чињенице везане за вршење дужности предсједника и презентирати их Савјету.

(4) Савјет одлуку о разрјешењу предсједника Савјета доноси ~~дво~~трећинском већином гласова свих чланова.

(5) Одлука из става (4) овог члана садржи образложење,

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(6) Против одлуке из става (4) овог члана, члан Савјета може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(7) Поступак из става (6) је хитан.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

УЗ СТАВ 2. - ТРЕБА ПРОПИСАТИ ДА СУДИЈЕ И ТУЖИОЦИ, КОЈИ СУ БИРАЛИ ЗА ЧЛАНА САВЈЕТА, ОСОБУ КОЈА ЈЕ КАСНИЈЕ ИЗАБРАНА ЗА ПРЕДСЈЕДНИКА САВЈЕТА, МОГУ ПОКРЕНУТИ ПОСТУПАК ЗА ЊЕГОВО РАЗРЈЕШЕЊЕ. ПРОШИРЕЊЕ КРУГА ОСОБА КОЈЕ МОГУ ПРЕДЛОЖИТИ РАЗРЈЕШЕЊЕ СИГУРНО ЋЕ ДОПРИНИЈЕТИ ДА САВЈЕСНО И ОДГОВОРНО ВРШЕ СВОЈУ ФУНКЦИЈУ, У ЦИЉУ УСПОСТАВЉАЊА ВЛАДАВИНЕ ПРАВА.

УЗ СТАВ 4. - ОДЛУКЕ САВЈЕТА СЕ ДОНОСЕ ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА, ПА СЕ НЕ ТРЕБА У СЛУЧАЈУ РАЗРЈЕШЕЊА ПРАВИТИ ИЗУЗЕТАК И ОДРЕЂИВАТИ КВАЛИФИКОВАНА ВЕЋИНА, ПОСЕБНО ШТО СЕ НА ТАЈ НАЧИН ПОГОДУЈЕ ПРЕДСЈЕДНИКУ САВЈЕТА.

Члан 42.

(Разрјешење потпредсједника)

(1) Потпредсједник Савјета може бити разријешен са функције уколико не извршава дужности из члана 39. овог закона, или ове дужности не извршава на правилан, законит и ефикасан начин.

Поступак разрјешења потпредсједника Савјета покреће се по приједлогу једне трећине чланова Савјета или једне половине чланова ојела којим руководи или једне трећине судија и тужилаца који су бирали предсједника Савјета за члана Савјета

(3) У случају покретања поступка разрјешења потпредсједника, Савјет ће формирати комисију, од три члана Савјета од којих су два члана из одјела којим потпредсједник руководи и један члан кога одреди Савјет, која ће утврдити чињенице везане за вршење дужности потпредсједника и презентирати их Савјету.

(4) Савјет одлуку о разрјешењу потпредсједника Савјета доноси ~~дво~~трећинском већином гласова свих чланова.

(5) Одлука из става (4) овог члана садржи образложење.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

- (6) Против одлуке из става (4) овог члана, члан Савјета може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

Поступак из става (6) је хитан.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

УЗ СТАВ 2. - ТРЕБА ПРОПИСАТИ ДА СУДИЈЕ И ТУЖИОЦИ, КОЈИ СУ БИРАЛИ ЗА ЧЛАНА САВЈЕТА, ОСОБУ КОЈА ЈЕ КАСНИЈЕ ИЗАБРАНА ЗА ПОТПРЕДСЈЕДНИКА САВЈЕТА, МОГУ ПОКРЕНУТИ ПОСТУПАК ЗА ЊЕГОВО РАЗРЈЕШЕЊЕ. ПРОШИРЕЊЕ КРУГА ОСОБА КОЈЕ МОГУ ПРЕДЛОЖИТИ РАЗРЈЕШЕЊЕ СИГУРНО ЋЕ ДОПРИНИЈЕТИ ДА САВЈЕСНО И ОДГОВОРНО ВРШЕ СВОЈУ ФУНКЦИЈУ, У ЦИЉУ УСПОСТАВЉАЊА ВЛАДАВИНЕ ПРАВА.

УЗ СТАВ 4. - ОДЛУКЕ САВЈЕТА СЕ ДОНОСЕ ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА, ПА СЕ НЕ ТРЕБА У СЛУЧАЈУ РАЗРЈЕШЕЊА ПРАВИТИ ИЗУЗЕТАК И ОДРЕЂИВАТИ КВАЛИФИКОВАНА ВЕЋИНА, ПОСЕБНО ШТО СЕ НА ТАЈ НАЧИН ПОГОДУЈЕ ПОТПРЕДСЈЕДНИКУ САВЈЕТА.

Члан 43.

(Дужности члана Савјета)

- (1) Чланови Савјета дужни су редовно учествовати у раду Савјета, ојела, његових комисија и других радних тијела, те обављати задатке које им додјели Савјет.
- (2) Предсједник, потпредсједници и два члана из реда судија и два члана из реда тужилаца раде у Савјету по основу пуновременог радног ангажмана.
- (3) Чланови Савјета у обављању својих дужности поступају независно и непристрано, те се придржавају Устава Босне и Херцеговине, закона, Пословника Савјета, етичког кодекса и других подзаконских аката, као и одлука Савјета. Чланови Савјета су дужни понашати се у складу са дигнитетом функције члана Савјета, те су дужни штитити независност и углед Савјета и правосуђа у цјелини.
- (4) По преузимању дужности у Савјету и за вријеме трајања мандата, члан Савјета је дужан пружити све информације и извјештаје релевантне за обављање дужности у Савјету на начин прописан законом и Пословником Савјета.
- (5) Дужности чланова Савјета, као и опис послова чланова Савјета са пуновременим радним ангажманом, детаљније се уређују одлукама и интерним актима Савјета.
- (6) Дужности у Савјету оних чланова који нису у пуновременом радном ангажману имају приоритет у односу на њихове редовне дужности.

- (7) Савјет доноси етички кодекс по којем су дужни поступати чланови Савјета,
- (8) Члан Вијећа је дужан сваке године подносити извјештај о раду својој изборној јединици.
- (9) ПОСТУПАК РАЗРЈЕШЕЊА ЧЛАНОВА САВЈЕТА ПРОВОДИ СЕ НА НАЧИН ПРОПИСАН ЧЛАНОМ 41. И ЧЛАНОМ 42. ОВОГ ЗАКОНА.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

ПРОПИСИВАЊЕМ МОГУЋНОСТИ РАЗРЈЕШЕЊА НА ПРИЈЕДЛОГ ЧЛАНОВА САВЈЕТА ИЛИ СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА КОЈИ СУ БИРАЛИ ЧЛАНА САВЈЕТА, ЗНАЧАЈНО ЋЕ ДОПРИНИЈЕТИ ДА ФУНКЦИЈУ ВРШЕ САВЈЕСНО И ОДГОВОРНО У ЦИЉУ УСПОСТАВЉАЊА ВЛАДАВИНЕ ПРАВА

Члан 44.

(Права чланова Савјета са пуновременим радним ангажманом)

- (1) Предсједник, потпредсједници и чланови Савјета који раде у Савјету по основу пуновременог радног ангажмана плату, накнаде, и друга права из радног односа остварују у Савјету у складу са Законом о платама и другим накнадама у судским и тужилачким институцијама на нивоу Босне и Херцеговине, тако што:
- а) предсједник Савјета остварује права прописана за предсједника Суда Босне и Херцеговине;
 - б) потпредсједник Савјета и члан Савјета у пуновременом радном ангажману остварују права прописана за судију Суда Босне и Херцеговине.
- (2) За вријеме пуновременог радног ангажмана чланови Савјета су на одсуству са дужности у правосуђу, а њихов статус за вријеме трајања таквог одсуства мирује.
- (3) Уколико је плата члана Савјета на позицији с које је изабран у Савјета већа од плате из става (1) овог члана, члан Савјета ће примати плату у износу који је за њега повољнији.

Члан 45.

(Права осталих чланова Савјета)

- (1) Чланови који нису ангажовани у Савјету по основу пуновременог радног ангажмана, имају право на:
- а) одсуство са службене функције за вријеме обављања дужности члана Савјета;
 - б) накнаду путних трошкова насталих услјед обављања дужности члана Савјета;
 - ц) награду за вршење дужности у Савјету.

(2) За вријеме трајања одсуства из става (1) тачка а) овог члана, чланови Савјета чије се плате обезбјеђују из средстава буџета имају право на плату и друге накнаде од свог послодавца.

(3) Накнаду из става (1) тачка б) овог члана регулише Савјет посебном одлуком, а награду из става (1) тачка ц) овог члана регулише Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Савјета.

Члан 46.

(Имунитет)

(1) Члан Савјета, члан комисије у оквиру Савјета, ~~државни службеник у Секретаријату и Уреду дисциплинског тужиоца~~ не може бити кривично гоњен, ухапшен или задржан у притвору (нелогично је да државни службеник у ВСТС ужива имунитет, обзиром да природу функције и опис радног мјеста, сматрамо да неправилно и незаконито додијелити имунитет овој категорији упосленика), те не може одговарати у грађанском поступку нити у дисциплинском поступку за мишљења која даје или за одлуке које донесе у оквиру својих службених дужности.

(2) Посједовање имунитета неће спријечити или одгодити истрагу у кривичном или грађанском поступку која се о некој ствари у складу са законом води против члана Савјета, члана комисије или државног службеника у Секретаријату и Уреду дисциплинског тужиоца у оквиру Савјета.

КОМЕНТАР: Одредба је проблематична јер додељује широк имунитет особама чија функција и радно мјесто то не оправдавају, односно државним службеницима чиме се нарушава принцип **једнакости пред законом** и отежава одговорност за поступке у оквиру службених дужности. Такођер, оставља простор за **злоупотребу функције** без адекватне правне контроле, те предлажемо да се државни службеник брише из ове одредбе.

Члан 47.

(Извјештаји о имовини и интересима чланова Савјета)

Одредбе овог закона које регулишу подношење извјештаја о имовини и интересима судија и тужилаца примјењују се и на чланове Савјета.

Члан 48.

(Начин рада Савјета и доношење одлука)

(1) Надлежности Савјета проводе се у оквиру пленарне сједнице Савјета те у оквиру рада: Судског одјела, Тужилачког одјела и других организационих јединица Савјета у складу са овим законом.

(2) У провођењу надлежности чланови органа из става (1) овог члана не могу бити суздржани приликом гласања.

(3) Уколико је члан органа из става (1) овог члана и даље суздржан његов глас се сматра као глас „ЗА”.

Члан 49.

(Пленарна сједница Савјета)

- (1) Пленарну сједницу Савјета чине сви чланови Савјета.
- (2) На пленарној сједници Савјета одлучује о питањима из своје надлежности која овим законом нису повјерена Судском одјелу или Тужилачком одјелу, дисциплинским органима и комисијама за оцјењивање.
- (3) На пленарној сједници Савјета кворум чини најмање 15 присутних чланова.
- (4) Пленарна сједница одлучује већином гласова свих чланова Савјета, уколико није другачије прописано овим законом.
- (5) У већини гласова из става (4) овог члана потребно је најмање пет гласова чланова Савјета из реда судија за усвајање одлуке која се доноси на приједлог Судског одјела.
- (6) У већини гласова из става (4) овог члана потребно је најмање пет гласова чланова Савјета из реда тужилаца за усвајање одлуке која се доноси на приједлог Тужилачког одјела.

Члан 50.

(Сједнице одјела)

- (1) Предсједавајући одјела, а у његовом одсуству замјеник предсједавајућег одјела, сазива и предсједава сједницама тог одјела.
- (2) На сједницама Судског одјела, односно Тужилачког одјела кворум чини најмање девет чланова.
- (3) Судски одјел одлучује већином гласова свих чланова одјела, а да би се одлука сматрала донесеном за одлуку мора гласати најмање половина присутних чланова одјела из реда судија, с тим да за ту одлуку мора гласати натполовична већина присутних судија.
- (4) Тужилачки одјел одлучује већином гласова свих чланова одјела, а да би се одлука сматрала донесеном за одлуку мора гласати најмање половина присутних чланова одјела из реда тужилаца, с тим да за ту одлуку гласа мора гласати натполовична већина присутних тужилаца

Одредба става 2. прописује да на сједницама Судског односно Тужитељског одјела кворум чини најмање девет чланова, одредба става 3. да Судски одјел одлучује већином гласова свих чланова, а да би се одлука сматрала донесеном за одлуку мора гласати најмање половина присутних чланова Одјела из реда судија. Одредба је нејасна јер Судски одјел, између осталог, чине и чланови Вијећа из члана 5. став 4, 5, 6. и 7. овог закона (чланови Вијећа који нису судије). Како кворум чини најмање девет чланова Судског одјела, то значи

да ће кворум постојати када сједници Судског одјела присуствују четири члана Вијећа који нису судије и пет чланова Вијећа из реда судија. Ставом 3. је прописано да ће се одлука сматрати донесеном када је за одлуку гласало најмање половина присутних чланова Одјела из реда судија. По постојећем законском рјешењу, та половина може бити и 2,5 судија па би одлука могла бити донијета и када су за њу гласала четири члана Вијећа који нису судије и само три члана Вијећа који су судије, што би значило да би одлука судског одјела донесена већинским бројем гласова несудија.

Члан 51.

(Дисциплински органи)

(1) Надлежности у дисциплинском поступку проводе дисциплински органи формирани у складу са овим законом и то: Уред дисциплинског тужиоца, Првостепена дисциплинска комисија и Другостепена дисциплинска комисија, те Дисциплинска комисија за одлучивање о жалби из члана 212. став (4) овог закона.

(2) Састав, надлежности и начин рада дисциплинских органа детаљније регулише

ДИО ЧЕТВРТИ- ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ овог закона.

Члан 52.

(Комисије за оцјењивање)

Савјет има комисије за оцјењивање судија и тужилаца које врше оцјењивање у складу с Поглављем VI. овог закона.

Члан 53.

(Комисије и радна тијела)

(1) Савјет може, ради ефикаснијег извршавања задатака, одлуком основати комисије и друга радна тијела.

(2) У комисијама основаним у складу са ставом (1) овог члана већину чине чланови Савјета изабрани из реда судија и тужилаца.

(3) Састав и рад комисија и других радних тијела Савјета детаљније се уређује интерним актима Савјета.

(4) Приликом оснивања комисија и других радних тијела, примјењује се принцип из члана 4. став (5) овог закона.

(5) У складу са интерним актима Савјета, Савјет може ангажовати судије, тужиоце, као и друга лица која су стручњаци из одређене области, а који нису чланови Савјета, да судјелују у раду Савјета, као и комисијама и другим радним тијелима Савјета.

(6) Лица ангажована у складу са ставом (5) овог члана немају право гласа у поступку доношења одлука, осим у случајевима предвиђеним овим законом.

(7) Стручњаци ангажовани од стране Савјета у складу са ставом (5) овог члана, имају право на накнаду трошкова и накнаду за рад, у складу са интерним актима Савјета, с тим што тај износ на мјесечном нивоу не може прећи основицу коју је утврдио Савјет министара Босне и Херцеговине за обрачун плата у институцијама Босне и Херцеговине.

Члан 54.
(Надлежности)

(1) Савјет има сљедеће надлежности:

- а) именује судије, укључујући предсједнике судова и судије поротнике;
- б) именује главне тужиоце, замјенике главног тужиоца и тужиоце;
- ц) одлучује о приговорима у поступку именовања судија и тужилаца;
- д) даје приједлоге надлежним органима у вези са њиховим предлагањем и избором судија Уставног суда Републике Српске и именовањем судија у Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине. Приликом извршавања својих надлежности из ове тачке Савјета, прије давања приједлога, тражи писмено мишљење одговарајућег уставног суда;
- е) одлучује о престанку мандата судија, тужилаца, предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца;
- Ф) води дисциплинску истрагу и дисциплинске поступке, утврђује дисциплинску одговорност судија, судија поротника и тужилаца и одлучује о жалбама у дисциплинским поступцима;
- г) одлучује о привременом удаљењу од вршења дужности судија, судија поротника, и тужилаца;
- х) надзире стручно усавршавање судија и тужилаца и одређује минималан обим стручног усавршавања на годишњем нивоу, одређује почетну обуку за особе које су изабране за судије или тужиоце и надзире остваривање такве обуке, даје препоруке у вези са усвајањем програма стручног усавршавања судија и тужилаца те одобрава годишњи извјештај управних одбора ентитетских центара за едукацију судија и тужилаца и Правосудне комисије Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине у дијелу који се односи на почетну обуку и стручно усавршавање судија и тужилаца;
- И) одлучује о питањима неспојивости других дужности које судије и тужиоци обављају са дужностима судија и тужилаца;
- Ј) одлучује о привременом упућивању судија и тужилаца у други суд или тужилаштво;
- к) одлучује о одсуствима судија и тужилаца;
- л) учествује, према властитој оцјени, у процесу израде годишњих буџета за судове и тужилаштва и даје приједлоге, према властитој ОЦЈЕНИ, у вези са годишњим буџетом предложеним од стране државних органа и/или влада за судове и тужилаштва;
- м) даје и износи, према властитој оцјени, приједлоге за измјену буџета предложених од стране државних органа и/или влада и/или Правосудне комисије Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине надлежним законодавним органима;

- н) прикупља и анализира извјештаје, као и потребне информације о буџету и приходима за судове и тужилаштва како би се обезбиједили статистички подаци за ефикасан рад судова и тужилаштва;
- о) залаже се за адекватно и континуирано финансирање судова и тужилаштва у Босни и Херцеговини;
- п) учествује у изради нацрта и одобрава Правилнике о пословању за судове и тужилаштва у Босни и Херцеговини;
- р) утврђује критерије за рад судова и тужилаштва, те надзире њихово провођење;
- с) покреће, надгледа, проводи и координира пројекте који се односе на унапријеђење рада

правосуђа, укључујући прикупљање финансијских средстава из домаћих и међународних извора;

т) прописује садржај критерија и подкритерија и поступак за оцјењивање рада судија и тужилаца, предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца;

у) врши оцјењивање ~~судија, тужилаца~~, предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца, те одлучује о приговору на оцјену судије и тужиоца.

в) прописује, успоставља, координира и надгледа кориштење Правосудног информационог система и одобрава успостављање других информационих технологија у судовима и тужилаштвима;

з) утврђује број судија, тужилаца и замјеника главног тужиоца за судове и тужилаштва из његове надлежности, након консултација са предсједником суда или главним тужиоцем, тиј елом надлежним за буџет и надлежним министарством правде односно Правосудном комисијом

Брчко дистрикта Босне и Херцеговине; аа) прикупља информације и води документацију о професионалном статусу и радним резултатима судија и тужилаца, предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца; бб) прикупља извјештаје о имовини и интересима чланова Савјета, судија и тужилаца, провјерава правовременост, тачност, цјеловитост и истинитост пријављених података и анализира податке из извјештаја*, цц) даје мишљење о притужбама које поднесе судија или тужилац који сматра да су његова права утврђена овим или другим законом, или његова независност угрожени; дд) даје мишљење о нацртима закона, прописа и о важним питањима која могу утицати на правосуђе, даје иницијативе за доношење закона и других прописа; ее) даје смјернице судовима и тужилаштвима из надлежности Савјета; фф) доноси етичке кодексе судија и тужилаца уз претходне консултације са Удружењима судија и тужилаца; гг) врши друга овлаштења утврђена овим или другим законом.

(2) Надлежности из става (1) тач. а), ц), е), г), ј) и к) овог члана у односу на судије, предсједнике судова и судије поротнике проводи Судски одјел.

(3) Надлежности из става (1) тач. б), ц), е), г), ј) и к) овог члана у односу на главне тужиоце, замјенике главног тужиоца и тужиоце проводи Тужилачки одјел.

Став 1. тачка у. прописује да ВСТВ врши оцјењивање судија, тужитеља, предсједника судова, главних тужитеља и замјеника главних тужитеља. Закон о судовима у ФБиХ прописује да оцјењивање врши предсједник суда те се поставља питање обавезе усклађивања закона. Предлаже се брисање тачке ј. Обзиром да Главни Федерални тужилац може упутити тужиоца на рад у друго тужилаштво сходно Закону о Федералном тужилаштву

Став 1. тачка ф. прописује да ВСТВ доноси етички кодекс судија и тужитеља. Предлажем да се у одредби дода да ВСТВ доноси тај кодекс уз претходне консултације са удружењима судија и тужитеља.

(4) Остале надлежности Савјета из става (1) овог члана у складу са овим законом проводи пленарна сједница Савјета, а дисциплински органи проводе надлежност из става (1) тачка ф) овог члана, комисија за оцјењивање из става (1) тачка у) овог члана, док Одјел за провођење поступка по извјештајима о имовини и интересима проводи надлежност из става (1) тачка бб) овог члана.

Члан 55.

(Примјена надлежности)

(1) Савјет има законом утврђене надлежности у односу на судове и тужилаштва у Босни и Херцеговини изузев Уставног суда Босне и Херцеговине.

(2) У односу на Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске Савјет има надлежности искључиво у складу са одредбама члана 54. став (1) тачка д) овог закона.

Члан 56.

(Обавеза да се поступи у складу са упитом и захтјевима)

(1) Судови, тужилаштва, други органи и друга правна лица, као и судије, предсједници судова, тужиоци, главни тужиоци и замјеници главног тужиоца, судије поротници и упосленици судова и тужилаштва, дужни су поступити у складу са захтјевима Савјета у погледу давања информација, докумената и другог материјала у вези са вршењем надлежности Савјета.

(2) У мјери потребној за вршење надлежности чланови Савјета и лица која овласти Савјет имају приступ свим просторијама и документацији судова и тужилаштва из члана 55. став (1) овог закона.

(3) Ако се против судије или тужиоца или члана Савјета, донесе наредба о провођењу истраге поступајући тужилац дужан је одмах о томе обавијестити главног тужиоца, и истом без одлагања доставити све информације о току и исходу кривичног поступка.

(4) Све информације из става (3) овог члана главни тужилац је обавезан, без одлагања доставити Савјету.

ПОГЛАВЉЕ IV. СЕКРЕТАРИЈАТ САВЈЕТА, БУЏЕТ И ГОДИШЊИ ИЗВЈЕШТАЈ

Члан 57.

(Секретаријат)

() Стручне, финансијске и административне послове Савјета и одјела обавља Секретаријат. У послове Секретаријата спада, пружање административне подршке, обављање правних, финансијских и других послова неопходних како би Савјета остваривало свој мандат у складу са законом те давање стратешких савјета о питањима везаним за извршавање мандата Савјета.

(2) Секретаријат израђује нацрте одлука које доноси Савјет, извршава одлуке које усваја Савјет и редовно извјештава Савјет о својим активностима.

(3) Унутрашња организација и начин рада Секретаријата уређује се Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, који доноси Савјет, тако да се обезбједи законито, стручно и ефикасно вршење послова и задатака, ефикасно руковођење, координација и надзор над извршавањем послова и задатака неопходних да Савјет оствари свој мандат у складу са законом.

Члан 58.

(Руковођење Секретаријатом)

(1) Секретаријат има директора и замјеника директора, који су одговорни Савјету.

(2) Директор обавља послове руководног карактера, управља радом Секретаријата и одговоран је за обављање стручних, финансијских и административних послова Секретаријата, за извршење буџета којег усваја Савјет, као и за друге послове о којима одлучи Савјет.

(3) Замјеник директора је одговоран за надзор над припремом сједница и надзор над извршењем одлука Савјета и одјела, као и за остале послове о којима одлучи Савјет. Замјеник директора замјењује директора у његовом одсуству.

(4) Директор и замјеник директора имају право да присуствују свим сједницама Савјета као учесници без права гласа и изнесу своје мишљење о свим тачкама дневног реда. Директор и замјеник директора могу предлагати и стављати тачке на дневни ред.

Члан 59.

(Именовање директора и замјеника директора)

(1) Директора и замјеника директора именује Савјет на мандат од пет година након окончања процедуре јавног конкурса којег проводи Агенција за државну службу Босне и Херцеговине.

(2) Директор и замјеник директора имају статус секретара са посебним задатком у складу са Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине и најдужи период постављења на исто радно мјесто је десет година.

(3) У комисији из члана 24. став 2. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине за избор директора и замјеника директора испред Савјета учествују два члана Савјета која Савјет изабере.

4) Директора и замјеника директора разрјешава Савјет, у складу са Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине.

Члан 60.

(Државни службеници и упосленици у Секретаријату)

(1) На приједлог директора Секретаријата, Савјет одлучује о природи и садржају конкурса за пријем државних службеника, који се проводи у складу са Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине.

(2) У комисији из члана 24. став 2. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине за избор државних службеника у Секретаријату испред Савјета учествују члан Савјета којег Савјет изабере и директор, односно особа коју он овласти.

(3) Именовање државних службеника у Секретаријату врши се у складу са чланом 28. став 2. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине.

(4) Државне службенике у Секретаријату именује и разрјешава комисија коју чине директор Секретаријата и два члана Савјета која Савјет изабере.

(5) У складу са Законом о раду у институцијама Босне и Херцеговине одлуку о пријему у радни однос и отказу уговора о раду од стране послодавца за упосленике у Секретаријату који немају статус државних службеника доноси комисија коју чине један члан Савјета којег Савјет изабере, један члан којег изабере директор и један члан којег изабере замјеник директора.

Члан 61.

(Подзаконски акти)

(1) Савјет доноси Пословник Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Пословник Савјета) којим се уређују питања предвиђена овим законом, као и друга питања важна за рад и организацију Савјета. Пословник Савјета се објављује у „Службеном гласнику БиХ“.

(2) Савјет доноси правилнике и подзаконске акте прописане овим законом, као и друге акте потребне за рад Савјета, о чему Вијеће претходно проводи консултације са струковним удружењима.

КОМЕНТАР: Европском повељом о Закону за судије прописано је да се судије преко својих професионалних организација укључују и дају мишљење везано за Законе и друге акте који се односе на статус судија, њихова права и обавезе. Сматрамо да је оправданост допуне става 2. како предлажемо, потврђена досадашњим успјешним ангажманом струковних

удружења у указивању на мањкавости одређених подзаконских аката које је Вијеће доносило у ранијем периоду. (Рјешење Агенције за заштиту личних података, Пресуда Суда БиХ у вези Критерија за оцјењивање-све раније поменуто у Коментару уз члан 5.). Струковна удружења су у протеклом периоду позивала Вијеће на сарадњу у области доношења аката и свих алата потребних за побољшање рада и ефикасност правосуђа. Међутим, сматрамо да је неопходно да се једна таква одредба о обавези консултација и законом пропише.

Члан 62.

(Финансирање Савјета)

- (1) Савјет се финансира из Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине.
- (2) Савјет, у складу с одредбама Закона о финансирању институција Босне и Херцеговине, припрема нацрт свог буџета.

Члан 63.

(Правосудни информациони систем)

- (1) У буџету Савјета осигуравају се финансијска средства неопходна за функционалан рад Правосудног информационог система у свим његовим сегментима.
- (2) Правосудни информациони систем је интегрисани сет хардверских и софтверских компоненти, опреме и система за прикупљање, обраду, складиштење, пренос и коришћење података и информација у Савјету те судовима и тужилаштвима.
- (3) Успостављање, одржавање, коришћење и заштиту Г[равосудног информационог система уређује Савјет подзаконским актом.

Члан 64,

(Донаторска средства)

- (1) Савјет може иницирати и водити преговоре који имају за циљ остваривање међународне сарадње, примати средства од домаћих и међународних донатора за оперативни буџет Савјета, као и за provedбу политика или посебних пројеката развоја правосуђа изван оперативног буџета Савјета.
- (2) Средства из става (1) овог члана се уплаћују на посебан рачун, отворен код Централне банке Босне и Херцеговине и троше се по налогу директора Секретаријата, а у складу с прописима о извршењу донаторских средстава које доноси Савјет и условима уговора о донацији или гранту са донатором.

Члан 65.

(Годишњи извјештај)

(1) Годишњи извјештај Савјета садржи информације о активностима Савјета као и информације о слању у судовима и тужилаштвима, укључујући и препоруке за његово побољшање.

(2) Годишњи извјештај Савјета доставља, најкасније до . маја, Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине, Савјету министара Босне и Херцеговине, Парламенту Федерације Босне и Херцеговине, скупштинама кантона, Народној скупштини Републике Српске, Министарству правде Босне и Херцеговине, Федералном министарству правде Федерације Босне и Херцеговине, Министарству правде Републике Српске и Скупштини Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, у сврху информисања. Извјештај се објављује и на интернет страници Савјета.

(3) Предсједник Савјета, пред органима из става (2) овог члана, на њихов позив, образлаже годишњи извјештај, те даје појашњења и одговоре на питања која се односе на извјештај. Кроз расправу о извјештају и закључке могу се дати препоруке који не оспоравају самосталност Савјета.

ДИО ТРЕЋИ ИМЕНОВАЊА СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА

ПОГЛАВЉЕ I. УСЛОВИ И МАНДАТ ЗА ВРШЕЊЕ СУДСКЕ И ТУЖИЛАЧКЕ ФУНКЦИЈЕ

Члан 66.

(Карактеристике)

Судије и тужиоци су особе које се одликују професионалном непристрасношћу, високим моралним квалитетима и доказаним стручним способностима и интегритетом, те испуњавају основне и посебне услове за именовање прописане овим законом

Члан 67.

(Основни услови)

Особа мора задовољити слиједеће основне услове да би могла бити именована на дужност судије или тужиоца:

а) да је држављанин Босне и Херцеговине;

б) да је здравствено способна да обавља судијску или тужилачку дужност;

ц) да има диплому правног факултета из Босне и Херцеговине или Социјалистичке Федеративне Републике Југославије или неког другог правног факултета, под условом да је диплома коју је издао тај правни факултет нострифицирана у складу са законом;

д) да има положен правосудни испит у Босни и Херцеговини или Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији или да има положен правосудни испит у периоду између 6.4.1992. године и 31.3.2004. године у некој од држава која је раније била дио Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и да је вршила дужност судије или тужиоца у Босни и Херцеговини у периоду између 6.4.1992. године и 31.3.2004. године;

е) да није правоснажном пресудом осуђена за кривично дјело, изузев за кривично дјело из основа безбједности из саобраћаја почињено нехатно;

ф) да се против ње не води кривични поступак.

Члан 68.

(Посебни услови за именовање на позицију судије)

- (1) Судије Суда Босне и Херцеговине, Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, Врховног суда Републике Српске и Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине морају имати најмање осам година искуства у раду као судије, тужиоци, адвокати или друго релевантно правно искуство након положеног правосудног испита.
- (2) Судије окружних судова, Вишег привредног суда у Републици Српској и кантоналних судова у Федерацији Босне и Херцеговине морају имати најмање пет година искуства у раду као судије, тужиоци, адвокати или друго релевантно правно искуство након положеног правосудног испита.
- (3) Судије основних судова и окружних привредних судова у Републици Српској, опћинских судова у Федерацији Босне и Херцеговине и Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, морају имати најмање три године искуства у раду на правним пословима, након положеног правосудног испита.

Члан 69.

(Посебни услови за именовање на позицију тужиоца и замјеника главног тужиоца)

- (1) Замјеник главног тужиоца Тужилаштва Босне и Херцеговине, замјеник главног тужиоца Републичког јавног тужилаштва Републике Српске и замјеник главног тужиоца Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине морају имати најмање осам година искуства у раду као судије, тужиоци, адвокати или друго релевантно правно искуство након положеног правосудног испита.
- (2) Тужиоци Тужилаштва Босне и Херцеговине, тужиоци Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине, тужиоци Републичког јавног тужилаштва Републике Српске и замјеник главног тужиоца Тужилаштва Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине морају имати најмање пет година искуства у раду као судија, тужилац, адвокат или друго релевантно правно искуство након положеног правосудног испита.

- (3) Окружни и кантонални тужиоци те тужиоци Тужилаштва Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине морају имати најмање три године искуства у раду на правним пословима, након положеног правосудног испита.

Члан 70.

(Мандат судија и тужилаца)

Судије и тужиоци се именују на мандат неограниченог трајања, с тим да им мандат престаје у случају:

- а) смрти;
- б) подношења оставке;
- ц) навршења старосне доби прописане овим законом за обавезан одлазак у пензију;
- д) трајног губитка способности за вршење дужности;
- е) осуде за кривично дјело које га чини неподобним за вршење дужности судије или тужиоца;
- ф) разрешења са дужности из разлога утврђених овим законом.

Члан 71.

(Подобност)

У поступцима из члана 72. овог закона неће се узимати у разматрање пријаве:

- а) особа у односу на које трају правне последице изречене дисциплинске мјере•,
 - б) чланова Савјета супротно забрани из члана 24. став (2) овог закона;
 - ц) кандидата који се пријавио за суд, односно тужилаштво у којем је на позицији носиоца правосудне функције запослен његов крвни сродник у правој линији без ограничења, у побочној линији до четвртог степена или брачни, односно ванбрачни друг или сродник по тазбини, односно сродник ванбрачног друга, до другог степена.
- (1) У поступцима из члана 72. овог закона, приликом предлагања, премјештаја или именовања, узимају се у обзир све околности које су релеванте за процјену подобности кандидата, попут околности које се односе на понашање супротно принципима кодекса судијске или тужилачке етике или дисциплински поступак који је у току, а за кандидате у поступку јавног конкурса и ранији дисциплински прекршај ~~и информације о брисаним кривичним осудама.~~

КОМЕНТАР: У ставу 2 предлаже се брисање текста: “и информације о брисаним кривичним осудама.” Ово из разлога што се по одредбама члана 125. став 7. КЗ Ф БиХ прописује да се брисањем осуде из казнене евиденције под условима из ст. (1) до (3) овог члана починитељ кривичног дјела сматра неосуђиваним. Нема оправдања да се ова опћа одредба не примјењује и на кандидате за упражњена мјеста по јавном конкурсy.

ПОГЛАВЉЕ II. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ О ПОСТУПКУ ПОПУЊАВАЊА УПРАЖЊЕНИХ ПОЗИЦИЈА

Члан 72.

(Попуњавање упражњених позиција)

- (1) Упражњена мјеста судија, тужилаца и замјеника главног тужиоца попуњавају се путем премјештаја, те интерног или јавног конкурса, у складу са овим законом и планом попуњавања позиција у правосуђу.
- (2) Упражњене позиције предсједника суда и главног тужиоца попуњавају се путем интерног огласа у оквиру суда, односно тужилаштва, или изузетно путем интерног конкурса у оквиру правосуђа, под условима прописаним овим законом.

Члан 73.

(Једнакост у правима и пропорционална заступљеност)

- (1) У поступку премјештаја и у поступку именовања, на основу интерног или јавног конкурса, Савјет примјењује одговарајуће уставне одредбе којима се уређују једнака права и пропорционална заступљеност конститутивних народа и осталих, те води рачуна о постизању једнакости полова.

члан 74.

(Подзаконско регулисање)

- (1) Поступак премјештаја, интерног и јавног конкурса, те предлагања кандидата и именовања, укључујући и руководеће позиције, у дијелу који није регулисан овим законом, детаљније се уређује Правилником о поступку именовања носилаца правосудних функција (у даљем тексту: Правилник о именовању) којег доноси Савјет, као и другим актима Савјета донесеним у складу са овим законом
- (2) Савјет може донијети посебно упутство за проијену способности. карактеристика или вјештина кандидата садржаних у критеријима прописаним овим законом који се испитују на разговору.

Члан 75.

(Одлука о премјештају и именовању)

- (1) Одлука о премјештају или именовању садржи образложење о примјени критерија из чл. 85., 90., 98., 109. и 117. овог закона и објављује се на Интернет страници Савјета.
- (2) Одлука из става (1) овог члана, без образложења, објављује се у „Службеном гласнику БиХ”, након доношења одлуке о ступању на дужност именованог судије, односно тужиоца.

Члан 76.

(Одлука о ступању на дужност)

- (1) Датум ступања на дужност именованог или премјештеног судије или тужиоца, утврђује се посебном одлуком.

(2) Доношењу одлуке о ступању на дужност судије или тужиоца именованог на интерном или јавном конкурс претходи провјера њиховог извјештаја о имовини и интересима, у складу са одредбама овог закона о извјештавању о имовини и интересима. Судија или тужилац именован на интерном или јавном конкурс може ступити на дужност само ако је резултат провјере њиховог извјештаја у складу са чланом 176. овог закона, позитиван.

(3) У случају покретања управног спора против одлуке о именовању или премјештају доношење одлуке из става (1) овог члана се одгађа до окончања судског поступка.

(4) Одлука из става (1) овог члана доставља се судији, односно тужиоцу на којег се односи, суду односно тужилаштву у који је премјештен или именован, надлежном министарству правде и органима надлежним за едукацију судија и тужилаца.

(5) Судски одјел или Тужилачки одјел може одгодити или промијенити датум преузимања дужности судије или тужиоца, из следећих разлога:

а) ако је то потребно да би се провјерили подаци из члана 71. став (2) овог закона;

б) ако премјештен или именовани судија или тужилац из оправданих разлога не може преузети дужност на одређени датум.

(6) Одредбе овог члана примјењују се и на ступање на дужност предсједника суда, главног тужиоца и замјеника главног тужиоца.

Члан 77.

(Поништавање одлуке о премјештају или именовању)

(1) Судски одјел или Тужилачки одјел ће поништити одлуку о премјештају или именовању:

а) када заприми негативан извјештај оведеној провјери у складу са чл. 176. и 177. став (2) овог закона или информацију да именовани није доставио извјештај из члана 173. став (1) овог закона у прописаним роковима;

б) ако прије преузимања дужности судије или тужиоца добије податке који би, да су били познати у вријеме премјештаја или именовања, представљали разлог да се не донесе одлука о премјештају или именовању;

ц) ако именовани не преузме дужност у временском року који је одређен у складу са овим законом.

д) ако кандидат до доношења одлуке о премјештају или именовању повуче пријаву на позицију судије или тужиоца или одустане од преузимања функције након достављања одлуке из члана 76. став (4) овог закона.

(2) Ако Судски одјел или Тужилачки одјел поништи одлуку о премјештају или именовању у поступку интерног конкурса на ту дужност може именовати другог кандидата са листе у складу са одредбама овог закона.

(3) Став (1) овог члана примјењује се и на одлуку о именовању предсједника суда, главног тужиоца и замјеника главног тужиоца.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(4) Против одлуке из става (1) овог члана којом се поништава одлука о премјештају или именовању, може се покренути радни спор пред Судом БиХ.

(5) Поступак из става (4) овог члана је хитан

Члан 78.

(Свечана изјава)

(1) Прије преузимања дужности, судије и тужиоци именовани у поступку јавног конкурса дају свечану изјаву која гласи: "Изјављујем да ћу обављати своју дужност у складу са Уставом и законом, да ћу доносити одлуке по свом најбољем знању, савјесно, одговорно и непристрасно у циљу провођења владавине права, и да ћу штитити слободе и права појединаца загарантована Уставом Босне и Херцеговине."

(2) Свечана изјава даје се усмено, пред предсједником Савјета или чланом Савјета којег власти предсједник Савјета, те стављањем потписа на изјаву.

(3) Једном дата свечана изјава обавезује судију и тужиоца, све док обавља судијску или тужилачку дужност, без обзира да ли је премјештен или именован у други суд или тужилаштво.

Члан 79.

(Право на приговор у току поступка именовања)

(1) На одлуку о одбачају пријаве кандидата у поступку премјештаја или интерног или јавног конкурса, као и на регуларностведеног поступка квалификационог и писменог тестирања у оквиру јавног конкурса, кандидат може уложити приговор Судском одјелу или Тужилачком одјелу у року од осам дана од дана пријема одлуке или објављених прелиминарних резултата квалификационог и писменог тестирања.

(2) У сврху улагања приговора, на захтјев кандидата или на захтјев надлежног суда, Вијеће ће кандидату доставити обавјештења о оствареном успјеху на квалификационом и писменом тестирању, не искључујући достављање постављених питања и понуђених одговора, те датих одговора кандидата током квалификационог тестирања и не искључујући могућност вршења увида у писмени рад и оцјене кандидата на писменом тестирању.

(3) По приговору из става (1) одлучује Судски односно Тужилачки одјел, а поступак по приговору детаљније се регулише Правилником о именовању.

КОМЕНТАР: предлага се додавање става два као у тексту изнад јер овиме се штити право на кориштење ефикасног правног лијека из члана 13. ЕКЈП „Свако коме су повријеђена права и слободе предвиђени у овој Конвенцији има право на дјелотворан правни лијек пред националним властима.”

Члан 80.
(Судска заштита)

- (1) Против одлуке о премјештају или именовању, кандидат са ранг листе из чл. 86., 93. и 103. може тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине. О тужби одлучује Апелационо тјељење Суда Босне и Херцеговине, у Савјету од троје судија.
- (2) Тужба за покретање управног спора подноси се у року од осам дана од дана објављивања одлуке о именовању на интернет страници Савјета.
- (3) Суд Босне и Херцеговине тужбу доставља Савјету на одговор у року од осам дана од дана када је запримљена у суду. Одговор на тужбу Савјет је дужан доставити у року од осам дана од дана пријема тужбе.
- (4) У спору из овог члана, Суд Босне и Херцеговине преиспитује законитостведеног поступка именовања, те одлучује по хитном поступку, а најкасније у року од осам дана од дана достављања одговора на тужбу.
- (5) Уколико тужбу не одбаци, Суд Босне и Херцеговине може у спору из овог члана:
 - а) тужбу одбити као неосновану;
 - б) тужбу уважити, поништити одлуку о именовању и предмет вратити Судском одјелу или Тужилачком одјелу на поновно одлучивање.
- (6) Одлука Суда Босне и Херцеговине не може се оспоравати ванредним правним лијековима из Закона о управним споровима Босне и Херцеговине.

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНЕ:

Члан 80
(Судска заштита)

- (1) Против одлуке о премјештају или именовању, кандидат са ранг листе из члана 86., 93. и 103. може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.
- (2) Поступак из става (1) је хитан.

Образложење:

Предлаже се измјена одредбе 80. и усвајање како је предложено у тексту изнад. Управни спор у оваквим врстама спорова не може се сматрати ефикасном судском заштитом. Обзиром на одредбу члана 34. Закона о управним споровима БиХ, којом је, између осталог, прописано: Члан 34 - Суд рјешава спор, по правилу, на основу чињеница које су утврђене у управном поступку.

Ако Суд нађе да се спор не може расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку због тога што у погледу утврђених чињеница постоји противрјечност у списима, што су оне у битним тачкама непотпуно утврђене, што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, или нађе да се у управном поступку није водило рачуна о правилима поступка која би била од утицаја на рјешавање ствари, Суд ће побијани коначни управни акт и првостепени управни акт поништити пресудом и вратити на поновно рјешавање. Првостепени управни акт се поништава ако су пропусти у утврђивању чињеничног стања и повреда правила поступка учињени у првостепеном поступку, а побијани коначни управни акт поништава се ако су ти пропусти учињени у другостепеном управном поступку. У овим случајевима надлежна институција је дужна да поступи онако како је у пресуди одређено и да донесе нови коначни управни акт.

Суд изузетно може утврђивати чињенице у управном спору, али се у пракси то врло ријетко или никада не дешава. Из наведеног разлога, једина ефикасна заштита јесте радни спор у којем би тужитељ имао могућност да пред судом изводи доказе. Стога се предлаже да се одредба члана 80. замијени предложеном одредбом.

ПОГЛАВЉЕ III. ПОСТУПАК И КРИТЕРИЈИ ЗА ПРЕМЈЕШТАЈ И ИМЕНОВАЊЕ СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА

Одјељак А. Органи за провођење поступка премјештаја и именовања

Члан 81.

(Комисије за обављање разговора)

(1) Судски одјел односно Тужилачки ојел у складу са Правилником о именовању, именује комисије од три члана Савјета које обављају разговоре с кандидатима на јавном или интерном конкурс у и бодују успјех кандидата на разговору те листу кандидата достављају надлежном подсавјету за предлагање кандидата.

(2) Већину чланова комисије из става (1) овог члана која обавља разговор са кандидатима за позицију судије, чине судије.

(3) Већину чланова комисије из става (1) овог члана која обавља разговор са кандидатима за позицију тужиоца, чине тужиоци.

Члан 82.

(Подсавјет за предлагање кандидата на нивоу Босне и Херцеговине и у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине)

(1) Савјет има Подсавјет за предлагање кандидата за упражњена мјеста у судовима и тужилаштвима на нивоу Босне и Херцеговине и у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине. Приједлози Подсавјета у складу са овим законом садрже образложење.

(2) Подсавјет за предлагање кандидата за упражњене позиције на нивоу Босне и Херцеговине и у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине чини шест чланова Савјета и то:

- а) члан Савјета који је судија Суда Босне и Херцеговине;
- б) члан Савјета који је судија Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине или Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;
- ц) члан Савјета који је тужилац Тужилаштва Босне и Херцеговине;
- д) члан Савјета који је тужилац Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;
- е) члан Савјета који је изабран од стране Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине;
- ф) члан Савјета који је изабран од стране Савјета министара Босне и Херцеговине.

(3) Приликом утврђивања приједлога у вези са именовањем или премјештајем судија за приједлог морају гласати оба члана Подсавјета из реда судија. Приликом утврђивања приједлога у вези са именовањем или премјештајем тужилаца за приједлог морају гласати оба члана Подсавјета из реда тужилаца. Остала питања у вези са радом Подсавјета регулишу се Правилником о именовању.

Члан 83.

(Ентитетски Подсавјет за предлагање кандидата)

(1) Савјет има Подсавјет за предлагање кандидата за упражњена мјеста у судовима и тужилаштвима у ентитетима. [Приједлози Подсавјета у складу са овим законом садрже образложење.

(2) Подсавјет за предлагање кандидата за упражњене позиције у Републици Српској чини шест чланова Савјета из Републике Српске и то:

- а) члан Савјета који је судија Врховног суда Републике Српске;
- б) члан Савјета који је судија окружног суда или Вишег привредног суда;
- ц) члан Савјета који је судија основног суда или окружног привредног суда;
- д) члан Савјета који је тужилац Републичког тужилаштва Републике Српске;
- е) два члана Савјета који су тужиоци окружног тужилаштва из Републике Српске.

(3) Подсавјет за предлагање кандидата за упражњене позиције у Федерацији Босне и Херцеговине чини шест чланова Савјета из Федерације Босне и Херцеговине и то:

- а) члан Савјета који је судија Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине;
- б) члан Савјета који је судија кантоналног суда;
- ц) члан Савјета који је судија општинског суда;
- д) члан Савјета који је тужилац Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине;
- е) два члана Савјета који су тужиоци кантоналног тужилаштва из Федерације Босне и Херцеговине;

(4) Приликом утврђивања приједлога у вези са именовањем или премјештајем судија за приједлог мора гласати најмање двоје чланова Подсавјета из реда судија. Приликом утврђивања приједлога у вези са именовањем или премјештајем тужилаца за приједлог мора гласати најмање двоје чланова Подсавјета из реда тужилаца. Остала питања у вези са радом Подсавјета регулишу се Правилником о именовању.

Одјељак Б. Премјештај

Члан 84. (Премјештај)

(1) Савјет једном у три године објављује:

- а) листу упражњених позиција у опћинским, основним, кантоналним и окружним судовима и позив судијама истог или вишег нивоа који желе бити премјештени на неку од упражњених позиција у суду истог или нижег нивоа;
- б) листу упражњених позиција у кантоналним и окружним тужилаштвима и позив тужиоцима истог или вишег нивоа који желе бити премјештени на неку од упражњених позиција у тужилаштву истог или нижег нивоа.

(2) Листом и позивом из става (1) овог члана, који се објављују на интернет страници Савјета и доставља електронском поштом свим судовима и тужилаштвима, бит ће обухваћено до 50% упражњених позиција у једном суду, односно тужилаштву, према плану којег претходно утврди Савјет.

(3) У смислу става (1) овог члана позиција у суду истог нивоа је позиција за коју су прописани исти посебни услови, а позиција у суду нижег нивоа је позиција за коју су прописани блажи посебни услови.

(4) Уколико у кантоналном или окружном суду ПОСТОЈИ потреба за судијом са специфичним радним искуством ова околност ће се назначит у позиву из става (1) тачка а) овог члана.

(5) На позив се могу пријавити судије, односно тужиоци који су провели најмање три година на позицији на којој се налазе у тренутку објаве позива и који имају најмању оцјену „успјешно обавља функцију“. - (jer se ocjenjivanje provodi na trogodišnjem nivou, a i postupak popunjavanja, provjere imovine i imovinskih interesa, sudske zaštite, itd, traje dugo, pa samim time i postupak može trajati skoro godinu dana, dok će dnevni zadaci i rad suda/tužilaštva trpiti).

(6) Специфично радно искуство у смислу става (4) овог члана детаљније се регулише Правилником о именовању.

Члан 85.

(Критерији за премјештај)

(1) У поступку премјештаја примјењују се сљедећи критерији:

а) оцјена рада;

б) вријеме проведено на позицији са које конкурише.

(2) Начин бодовања критерија из става (1) овог члана детаљније се регулише Правилником о именовању, при чему бодови додијељени за оцјену рада чине најмање двије трећине од укупног броја бодова.

(3) Поред критерија из става (1) овог члана, приликом предлагања и доношења одлуке о премјештају, у обзир ће се узети:

а) личне или породичне околности судије или тужиоца које премјештај чине оправданим;

б) све околности које су релевантне за процјену подобности кандидата у смислу члана 71 . става (2) овог закона;

ц) потреби обезбјеђењаједнакости у правима и пропорционалне заступљености у суду, односно тужилаштву, у смислу члана 73. овог закона;

д) специфичном радном искуству кандидата уколико је ова околност наведена у објављеном позиву.

Члан 86.

Поступак премјештаја

Поступак премјештаја проводи надлежни Подсавјет које прегледа пристигле пријаве, те утврђује ранг листу кандидата са приједлогом кандидата за премјештај .

Члан 87.

Одлука о премјештају

(1) Одлуку о премјештају судије доноси Судски одјел, одлуку о премјештају тужиоца доноси Тужилачки одјел.

(2) Приликом доношења одлуке о премјештају Судски одјел односно Тужилачки одјел у обзир ће се узети околности из члана 85. овог закона.

Одјељак Ц. Поступак интерног конкурса

Члан 88.

(Објава интерног конкурса)

(1) За позиције из члана 68. став (3) и члана 69. став (3) овог закона интерни конкурс се расписује једном у пет година.

(2) За позиције из члана 68. ст. (1) и (2) и члана 69. ст. (1) и (2) овог закона интерни конкурс се расписује према плану попуњавања позиција којег утврди Савјет.

(3) Интерни конкурс се објављује на интернет страници Савјета.

(4) Уколико је у суд или тужилаштво потребно именовати судију или тужиоца са специфичним радним искуством ова околност назначиће се у објављеном интерном конкурс. Правилником о поступку именовања прописати ће се за које позиције се може тражити специфично радно искуство и како се оно утврђује.

(5) На интерни конкурс се могу пријавити судије и тужиоци који:

а) испуњавају посебне услове прописане за позицију на коју се пријављују;

б) су провели најмање три године на позицији на којој се налазе у тренутку објаве интерног конкурса. – исти приједлог као у члану 84. ст.5.

Члан 89.

(Поступак интерног конкурса)

Поступак интерног конкурса обухвата обављање разговора са кандидатима, те бодовање, рангирање и предлагање кандидата.

Члан 90.

Критерији у поступку интерног конкурса -

(1) У поступку интерног конкурса примјењују се следећи критерији:

а) стручност и радни резултати;

б) способност да одговорно, независно и непристрасно обавља функцију;

ц) мотивираност и способност комуникације;

д) дужина рада на позицији судије или тужиоца;

е) стручно усавршавање, објављивање научних и стручних радова и друге активности У струци.

(2) У поступку интерног конкурса за попуњавање позиције замјеника главног тужиоца, поред критерија из става (1) овог члана, у обзир се узимају и руководне и организационе способности као посебан критериј који се утврђује на разговору.

(3) Критериј из става (1) тачка а) овог члана утврђује се на темељу оцјене рада у складу са Правилима прописаним Правилником о именовању, а критерији из става (1) тач. б), ц), д) и е) овог члана утврђују се на разговору са кандидатом.

(4) Кандидати за позицију замјеника главног тужиоца која по посебним прописима подразумијева специфична овлаштења обавезни су припремити и изложити програм рада.

Припремање, излагање и вредновање програма рада ће се прописати Правилником о именовању Савјета.

Члан 91.

(Бодовање критерија у интерном конкурсy)

Начин бодовања критерија из члана 90. овог закона, детаљније се регулише Правилником о именовању, којим се прописује:

- а) укупан број бодова који се може остварити у конкурсној процедури; б) максималан број бодова који се може додијелити по основу оцјене рада, и максималан број бодова који се може додијелити на разговору, укупно и по сваком од критерија, при чему бодови додијељени за оцјену рада чине најмање двије трећине од укупног броја бодова;
- ц) минималан успјех којег кандидат мора остварити да би био предложен за именовање;
- д) правила за рангирање кандидата који остваре једнак број бодова.

Члан 92.

(Разговор) треба dodatno razraditi u pogledu obavljanja razgovora kako bi se postupak objektivizirao i učinio mjerljivim.

- (1) Кандидати који испуњавају посебне услове прописане овим законом за именовање на позицију на коју се пријављују, и који имају одговарајући број бодова по основу оцјене рада прописан Правилником о именовању, позивају се на разговор.
- (2) Разговор са кандидатима обавља комисија из члана 81 . овог закона.
- (3) Комисија бодује успјех кандидата на разговору, те доставља листу кандидата надлежном подсавјету.
- (4) Изузетно од става (1) овог члана, на разговор се неће позвати кандидати са којима је у последњих 12 мјесеци обављен разговор и којима се у обзир узимају успјех на разговору којег су претходно остварили осим ако сами кандидати не затраже у пријави да желе да се с њима обави разговор.

КОМЕНТАР: текст осим ако сами кандидати не затраже у пријави да желе да се с њима обави разговор је предложен из разлога што је искључиво право кандидата да одлучи да ли жели да се с њим поновно обави разговор, јер је могуће да је кандидат у овом року остварио одређени напредак и мора му се омогућити да тај напредак и презентира.

Члан 93.

(Рангирање и предлагање у интерном конкурсy)

- (1) У складу са Правилником о именовању, надлежно Подсавјет врши рангирање кандидата на темељу укупног броја бодова, те Судском одјелу односно Тужилачком одјелу доставља ранг листу са образложеним приједлогом за именовање.
- (2) Приликом предлагања кандидата. Подсавјет кумулативно води рачуна о:
 - а) о минималном успјеху којег је потребно остварити да би кандидат био предложен за именовање,
 - б) броју остварених бодова кандидата:
 - ц) околностима које су релевантне за процјену подобности кандидата из члана 71 . став (2) овог закона;
 - д) потреби обезбјеђења једнакости у правима и пропорционалне заступљености у суду, односно тужилаштву, у смислу члана 73. овог закона;
 - е) специфичном радном искуству кандидата уколико је ова околност наведена у објављеном интерном конкурсy.
- (3) Када је једним конкурсom расписано до пет позиција у истом суду или тужилаштву, Подсавјет предлаже кандидата за позицију судије или тужиоца између највише десет кандидата који су остварили највећи број бодова.
- (4) Када је једним конкурсom расписано више од пет позиција у истом суду или тужилаштву, Подсавјет предлаже кандидата за позицију судије или тужиоца између дупло већег броја кандидата који су остварили највећи број бодова у односу на број позиција који је расписан конкурсom.
- (5) Предлагање кандидата за позицију замјеника главног тужиоца која по посебним прописима подразумијева специфична овлаштења врши се у складу са правилима која су прописана Правилником о именовању.

Члан 94.

(Одлука о именовању у интерном конкурсy)

- (1) Одлуку о именовању судије доноси Судски одјел, одлуку о именовању тужиоца доноси Тужилачки одјел.
- (2) Правила из члана 93. ст. (2), (3) и (4) овог закона обавезују Судски одјел односно Тужилачки одјел приликом доношења одлуке о именовању.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(3) Против одлуке из става (1) овог члана, учесник конкурсне процедуре може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(4) Поступак из става (3) је хитан.

Одјељак Д. Јавни конкурс

Члан 95.

(Објављивање јавног конкурса)

(1) Савјет, у правилу, једном годишње објављује јавни конкурс за позицију судије суда из члана 68. став (3) овог закона и позицију тужиоца тужилаштва из члана 69. став (3) овог закона.

(2) Јавни конкурс објављује се на интернет страници Савјета.

Члан 96.

(Попуњавање позиција јавним конкурсом)

(1) Позиције у судовима и тужилаштвима из члана 68. став (3) и члана 69. став (3) овог закона редовно се попуњавају на темељу процедуре јавног конкурса, изузев оних позиција које су обухваћене планом попуњавања позиција путем премјештаја или интерног конкурса.

(2) У поступку јавног конкурса, кандидат је дужан навести податке о околностима из члана 71. став (2) овог закона.

Члан 97.

(Поступак јавног конкурса)

Поступак јавног конкурса обухвата квалификационо тестирање, писмено тестирање, разговор са кандидатима, утврђивање листе успјешних кандидата и предлагање кандидата.

Члан 98.

(Критерији у поступку јавног конкурса)

(1) У поступку јавног конкурса примјењују се слиједећи критерији:

а) познавање прописа релевантних за обављање функције судије, односно тужиоца, као и њихове примјене;

б) способност анализирања и рјешавања правних проблема;

ц) способност да одговорно, независно и непристрасно обавља функцију на коју се пријавио;

д) познавање принципа судске, односно тужилачке етике и разумијевање њиховог значаја;

- е) мотивираност, комуникативност и способност презентирања•,
- ф) релевантност претходног радног искуства за обављање послова судије односно тужиоца;
- г) стручно усавршавање, објављивање научних и стручних радова и друге стручне активности.

(2) Критерији из става (1) овог члана провјеравају се кроз квалификационо тестирање, писмено тестирање, те разговор са кандидатима, на начин прописан овим законом и актом Савј ета.

Члан 99.

(Квалификационо тестирање)

(1) Квалификационим тестирањем кандидата провјерава се познавање прописа релевантних за обављање функције судије, односно тужиоца, по областима регулисаним Правилником о именовању, те познавање принципа судске односно тужилачке етике.

(2) Ако није другачије прописано, на квалификационо тестирање позивају се кандидати који испуњавају основне и посебне услове прописане овим законом за именовање на позицију на коју су се пријавили.

(3) Квалификационо тестирање проводи се под шифром. У поступку оцјењивања квалификационог теста оцјењивачи не могу знати идентитет тестираних кандидата.

(4) Питања у вези са квалификационим тестирањем која нису уређена овим законом детаљније се уређују Правилником о именовању.

Члан 100.

(Писмено тестирање)

(1) Кандидати који задовоље на квалификационом тестирању позивају се на писмени тест.

(2) На писменом тесту, кроз израду најмање једне писане радње, провјерава се познавање прописа релевантних за обављање функције судије, односно тужиоца, као и њихове примјене, по областима регулисаним Правилником о именовању, те способност анализирања и рјешавања правних проблема.

(3) Писмено тестирање проводи се под шифром. У поступку оцрњивања писменог теста оцјењивачи не могу знати идентитет тестираних кандидата.

(4) Питања у вези са писменим тестирањем која нису уређена овим законом детаљније се уређују Правилником о именовању.

Члан 101.

(Разговор са кандидатима)

(1) Ако није другачије прописано, кандидат који задовољи на писменом тестирању позива се на разговор, на којем се оцјењују критерији из члана 98. став (1) тач. ц), д), е) ф) и г) овог закона.

(2) Комисија из члана 81. овог закона обавља разговор са кандидатима и бодује њихов успјех на разговору.

Члан 102.

(Бодовање у јавном конкурсy)

Начин оцјењивања и бодовања квалификационог и писменог тестирања, те обављеног разговора детаљније се регулише Правилником о именовању, којим се прописује:

- а) укупан број бодова који се може остварити у конкурсној процедури;
- б) максималан број бодова који се може додијелити по свакој фази поступка, при чему бодови остварени на квалификационом и писменом тестирању чине најмање двије трећине од укупног броја бодова;
- ц) минималан успјех, по свакој фази поступка и укупно, који сваки од кандидата треба остварити да би био рангиран на листи успјешних кандидата из члана 103. овог закона;
- д) критерије за рангирање кандидата који остваре једнак број бодова.

Члан 103.

(Формирање листе успјешних кандидата)

(1) Судски одјел односно Тужилачки ојел формира листу успјешних кандидата на темељу резултата квалификационог и писменог тестирања, те обављеног разговора.

(2) Формирана листа успјешних кандидата траје до формирања листе по наредном објављеном јавном конкурсy.

(3) Кандидати који у поступку јавног конкурса буду ранжирани на листи успјешних кандидата, неће бити позивани на писмено и квалификационо тестирање и разговор у наредне три године, уколико се у том периоду поново пријаве на јавни конкурс. Изузетно, кандидат може у пријави на конкурс назначити да жели бити поново тестиран или позван на разговор, или и тестиран и позван на разговор уколико је од претходног тестирања, односно разговора прошло најмање 12 мјесеци.

(4) У поступку бодовања кандидата из става (3) овог члана, који нису поново тестирани, у обзир се узима успјех на квалификационом и писменом тестирању и разговору којег су претходно остварили.

Члан 104,

(Објава упражњених позиција и позива за пријаву)

(1) Судски одјел, односно Тужилачки одјел једном у три мјесеца утврђује и објављује листу упражњених позиција у судовима и тужилаштвима из члана 68. став (3) и члана 69. став (3) овог закона, уз позив за пријаву кандидатима са листе успјешних кандидата из члана 103. овог закона, који желе бити именовани на неку од упражњених позиција.

(2) ~~Један кандидат се може пријавити на највише три упражњене позиције~~

(3) Уколико се кандидат пријави на више позиција у складу са ставом (2) овог члана, у пријави може назначити којем суду, односно тужилаштву даје предност.

НАПОМЕНА: Сматрамо да се став 2. треба брисати јер нема никаквог разумног разлога да се кандидату ограничи пријављивање на три позиције.

Члан 105.

(Рангирање и предлагање кандидата у јавном конкурс)

(1) Након истека рока за пријаву, надлежно Подсавјет без одлагања формира ранг листу пријављених кандидата за сваку од оглашених позиција, у складу са успјехом којег су остварили у поступку јавног конкурса.

(2) Надлежно Подсавјет предлаже за именовање кандидате са ранг листе из става (1) овог члана узимајући у обзир остварени успјех кандидата, опредјељење кандидата из члана 104. став (3) овог закона, уколико су их истакли, потребу обезбједиња једнакости у правима и пропорционалне заступљености у смислу члана 73. овог закона, као и околности из члана 71. став (2) овог закона које су релевантне за проијену подобности кандидата.

(3) Опредјељење кандидата из члана 104. став (3) овог закона који су најбоље рангирани на листи успјешних кандидата из члана 103. став (1) овог закона су обавезујуће за Подсавјет, те се од њих може одступити само ако је то потребно ради обезбјеђења једнакости у правима и пропорционалне заступљености. Савјет Правилником о именовању дефинише минималан успјех који је потребно остварити да би се кандидат сматрао најбоље рангираним у смислу овог става.

(4) Опредјељење боље рангираних кандидата из члана 104. став (3) овог закона има предност у односу на опредјељења слабије рангираних кандидата.

(5) Савјет Правилником о именовању детаљније регулише правила предлагања кандидата укључујући ограничења за одступања од ранг листе.

(6) Кандидат који се пријавио на позив објављен у складу са овим чланом, па након истека рока за пријаву, одустане од пријаве за све или неку од позиција, неће се узимати у обзир код рангирања и предлагања кандидата по текућем и два наредна позива објављена у складу са овим чланом.

Члан 106.

(Одлука о именовању у јавном конкурс)

(1) Одлуку о именовању судије доноси Судски одјел, одлуку о именовању тужиоца доноси Тужилачки одјел.

(2) Правила из члана 105. ст. (2), (3), (4), (5) и (6) овог закона обавезују Судски одјел односно Тужилачки одјел приликом доношења одлуке о именовању.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(3) Против одлуке из става (1) овог члана, учесник у конкурсној процедури може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(4) Поступак из става (3) је хитан.

Одјељак Е. Попуњавање позиција у судовима највишег нивоа

Члан 107.

(Правила о попуњавању позиција у судовима највишег нивоа)

(1) ~~Упражњене позиције у Суду Босне и Херцеговине, Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине, Врховном суду Републике Српске, Апелационом суду Брчко-дистрикта Босне и Херцеговине попуњавају се према плану којег доноси Савјет за период од двије године, путем интерног конкурса у складу са одредбама Одјељка Ц овог поглавља или путем јавног конкурса.~~

КОМЕНТАР: Како је наведено у коментару члана 68., судије највиших редовних инстанци морају бити они који добро познају материјалне и процесне законе и друге прописе и који су их примјењивали у пракси, који имају велико искуство у писању пресуда, јер пресуде ових инстанци имају изузетан значај и на уједначавање судске праксе, а тиме и правну сигурност. Стога сматрамо да је 10% позиција сасвим довољно, јер у правосуђу БиХ има довољно носилаца правосудне функције који могу дати квалитетан одговор на позицијама судија највиших судских инстанци, те предлажемо брисање овог члана закона.

Члан 108.

(Попуњавање позиција у судовима највишег нивоа путем јавног конкурса)

(1) Јавни конкурс за попуњавање позиција у судовима из члана 107. овог закона се објављује на интернет страници Савјета.

(2) Уколико у суду из члана 107. става (1) овог закона постоји потреба за судијом са специфичним радним искуством ова околност назначит ће се у јавном конкурсy.

(3) Поступак јавног конкурса обухвата квалификационо тестирање, писмено тестирање, разговор са кандидатима, утврђивање листе успјешних кандидата и предлагање кандидата.

Члан 109.

(Критерији за именовање у јавном конкурсy)

(1) У поступку јавног конкурса за попуњавање позиција у судовима из члана 107. овог закона, примјењују се слиједећи критерији:

а) познавање прописа релевантних за обављање функције судије највишег нивоa, као и њихове примјене;

б) способност анализирања и рјешавања правних проблема:

ц) способност да одговорно, независно и непристрасно обавља функцију на коју се пријавио;

д) познавање принципа судске етике и разумијевање њиховог значаја;

е) мотивираност, комуникативност и способност презентирања;

ф) стручно усавршавање, објављивање научних и стучних радова и друге стручне активности.

(2) Критерији из става (1) овог члана провјеравају се кроз квалификационо тестирање, писмено тестирање, те разговор са кандидатима, на начин прописан овим законом и Правилником о именовању.

Члан 110.

(Поступак јавног конкурса за позиције у судовима највишег нивоa)

(1) Квалификационим тестирањем кандидата провјерава се познавање прописа релевантних за обављање функције судије највишег нивоa, по областима регулисаним Правилником о именовању, те познавање принципа судске етике.

(2) На писменом тесту, кроз израду најмање једне писане радње, провјерава се познавање прописа релевантних за обављање функције судије највишег нивоa, као и њихове примјене, по областима регулисаним Правилником о именовању, те способност анализирања и рјешавања правних проблема.

(3) На квалификационо тестирање позивају се кандидати који испуњавају основне и посебне услове прописане овим законом за именовање на позицију на коју су се пријавили, а на писмено тестирање позивају се кандидати који задовоље на квалификационом тестирању.

(4) На провођење квалификационог и писменог тестирања примјењују се правила из Одјељка Д овог поглавља.

(5) Кандидат који задовољи на писменом тестирању позива се на разговор којег обавља комисија из члана 81. овог закона на којем се утврђује испуњеност критерија из члана 109. став (1) тач. ц), д), е) и ф) овог закона.

Члан 111.

(Предлагање и именовање кандидата у поступку јавног конкурса за позиције у судовима највишег нивоа)

(1) У складу са Правилником о именовању, надлежни Подсавјет врши укупно бодовање и рангирање кандидата на темељу укупног броја бодова, те доставља Судском одјелу ранг листу са образложеним приједлогом за именовање.

(2) Приликом предлагања кандидата, поред остварених бодова, односно ранга на листи успјешних кандидата, надлежни Подсавјет узима у обзир:

а) минимални успјех којег је потребно остварити да би кандидат био предложен за именовање;

б) броју остварених бодова кандидата;

ц) околности које су релевантне за процјену подобности кандидата из члана 71 . став (2) овог закона;

д) потребу обезбјеђења једнакости у правима и пропорционалне заступљености у суду, односно тужилаштву, у смислу члана 73. овог закона;

е) специфично радно искуство кандидата уколико је ова околност наведена у објављеном јавном конкурсy.

(3) Савјет Правилником о именовању детаљније регулише правила предлагања кандидата ујучујући ограничења за одступања од ранг листе.

(4) Судски одјел доноси одлуку о именовању судије на темељу ранг листе из става (1) овог члана са приједлогом надлежног Подсавјет.

Члан 112.

(Сходна примјена одредаба о јавном конкурсy)

Члан 96. став (2) и члан 97. овог закона примјењују се и у поступку јавног конкурса за попуњавање позиција у судовима највишег нивоа.

ПОГЛАВЉЕ IV. УСЛОВИ, ПОСТУПАК И КРИТЕРИЈИ ЗА ИМЕНОВАЊЕ ПРЕДСЈЕДНИКА СУДА И ГЛАВНОГ ТУЖИОЦА

Члан 113.

(Општи услов за именовање на руководећу позицију)

- (1) За позицију предсједника суда и главног тужиоца може се пријавити судија, односно тужилац који испуњава услове прописане овим законом и који је претходно прошао обуку за руководиоце при органима надлежним за едукацију судија и тужилаца.
- (2) Савјет ће са органима надлежним за едукацију судија и тужилаца обезбједити програм обуке за кандидате за позицију предсједника суда или главног тужиоца, као и услове за благовремено похађање те обуке од стране свих заинтересованих кандидата.

Члан 114.

(Услови за именовање предсједника суда)

- (1) За предсједника суда именује се један од судија тог суда.
- (2) Изузетно, за предсједника суда може бити именован и судија суда истог или вишег нивоа у сљедећим ситуацијама:
 - а) ако на интерном огласу у оквиру суда, не буде пријављених кандидата или пријављени кандидати не остваре одговарајући резултат или нико од кандидата не добије већину гласова потребну за именовање;
- б) ако се ради о новооснованом суду.
- (3) За предсједника општинског, основног и окружног привредног суда може бити именован судија тог суда или судија суда истог или вишег нивоа, који има најмање пет година радног искуства као судија.

Члан 115.

(Услови за именовање главног тужиоца)

- (1) За главног тужиоца Тужилаштва Босне и Херцеговине, Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине и Републичког јавног тужилаштва Републике Српске може бити именован тужилац тог тужилаштва.
- (2) Изузетно, уколико на интерном огласу у оквиру тужилаштва из става (1) овог члана не буде пријављених кандидата или пријављени кандидати не остваре одговарајући резултат или нико од кандидата не добије већину гласова потребну за именовање, за главног тужиоца може бити именован тужилац једног од тужилаштава из става (1) овог члана који има најмање осам година радног искуства као тужилац.
- (3) За главног тужиоца Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, кантоналног тужилаштва у Федерацији Босне и Херцеговине и окружног јавног тужилаштва у Републици Српској може бити именован тужилац тог тужилаштва који има најмање пет година радног искуства као тужилац.

(4) Изузетно, за главног тужиоца тужилаштва из става (3) овог члана може бити именован и тужилац тужилаштва истог или вишег нивоа, који има најмање пет година радног искуства као тужилац, у следећим ситуацијама:

а) ако на интерном огласу у оквиру тужилаштва, не буде пријављених кандидата или пријављени кандидати не остваре одговарајући резултат, или нико од кандидата не добије већину гласова потребну за именовање;

б) ако се ради о новооснованом тужилаштву.

Члан 116.

(Оглашавање позиције председника суда и главног тужиоца)

(1) Упражњена позиција председника суда оглашава се интерно у оквиру суда, а упражњена позиција главног тужиоца оглашава се интерно у оквиру тужилаштва.

(2) Уколико на интерном огласу у оквиру суда, односно тужилаштва не буде пријављених кандидата или пријављени кандидати не остваре одговарајући резултат или нико од кандидата не добије већину гласова потребну за именовање, Савјет ће расписати конкурс у оквиру правосуђа, под условом да у суду односно тужилаштву има упражњена позиција за коју су обезбједина финансијска средства.

(3) Уколико се попуњава позиција у новооснованом суду Савјет може расписати конкурс у оквиру правосуђа за позицију председника суда прије или истовремено са расписивањем конкурса за позиције судија новоформираног суда.

(4) Уколико се попуњавају позиције у новоформираном тужилаштву Савјет може расписати конкурс у оквиру правосуђа за позицију главног тужиоца прије или истовремено са расписивањем конкурса за позиције тужилаца новооснованог тужилаштва.

(5) На конкурс из ст. (2), (3) и (4) овог члана може се пријавити кандидат који испуњава прописане услове - а на позицији с које се пријављује је провео најмање пет година.

Члан 117.

(Критерији за избор на руководећу позицију)

(1) У поступку именовања председника суда и главног тужиоца примјењују се следећи критерији:

а) организационе и руководне способности;

б) оцјена рада;

ц) досадашње радно искуство;

д) мотивираност и разумијевање улоге председника суда, односно главног тужиоца.

(2) За критериј из става (1) тачка б) овог члана у обзир се узимају оцјене рада према правилима прописаним Правилником о именовању.

(3) Поред критерија из става (1) овог члана у обзир се узимају информације које су релевантне за процјену подобности кандидата, односно оцјену да ли кандидат посједује карактеристике из члана 66. у складу са чланом 71. став (2) овог закона.

Члан 118.

(Програм рада)

(1) Кандидати за позицију предсједника суда, односно главног тужиоца су обавезни припремити и изложити програм рада суда, односно тужилаштва за које су се пријавили.

(2) Програм рада садржи преглед стања у суду, односно тужилаштву за које се кандидат пријавио, те приједлог мјера и резултате које кандидат намјерава остварити у сврху унапрјеђења рада институције.

Члан 119.

(Провјера критерија)

(1) Критерији из члана 117. став (1) овог закона провјеравају се на темељу разговора са кандидатом, укључујући и процјену поднесеног програма рада за позицију предсједника суда, односно главног тужиоца, те увидом у евиденције оцјене рада.

(2) Начин бодовања критерија детаљније се прописује Правилником о именовању, којим се прописује:

- а) укупан број бодова који се може остварити у k0HкурсHqj процедури;
- б) максималан број бодова који се може додијелити по сваком од критерија;
- ц) минималан успјех којег кандидат мора остварити да би био предложен за именовање;
- д) правила за рангирање кандидата који остваре једнак број бодова.

Члан 120.

(Разговор са кандидатима за руководеће позиције)

(1) Разговор са кандидатима обавља комисија из члана 81. овог закона, која надлежном подсавјету доставља листу кандидата према успјеху којег су остварили на разговору.

(2) У току разговора комисија ће од кандидата за позицију предсједника суда, односно главног тужиоца затражити да изложи свој програм рада.

Члан 121.

(Рангирање и предлагање кандидата за позицију предсједника суда и главног тужиоца)

(1) Надлежни Подсавјет формира ранг листу кандидата на темељу успјеха на разговору и оцрне рада, те предлаже три кандидата који ће на сједници Судског ојела. односно Тужилачког одјела изложити свој програм рада.

(2) Надлежно Подсавјет је дужно образложити приједлог сваког од кандидата из става (1) овог члана руководећи се успјехом кандидата на ранг листи. Приликом предлагања, поред успјеха кандидата на ранг листи Подсавјет води рачуна и о националности кандидата, уколико је то потребно ради обезбједиња одговарајуће расподеле позиција у складу са ентитетским уставима, те о околностима из члана 71 . став (2) овог закона.

(3) Одредбе овог члана примјењују се на одговарајући начин и у ситуацији када се за позицију предсједника суда или главног тужиоца пријави мање од три кандидата или у конкурсној процедури минималан успјех потребан за именовање оствари мање од три кандидата.

Члан 122.

(Именовање предсједника суда или главног тужиоца)

(1) Судски одјел, односно Тужилачки одјел доноси одлуку о именовању кандидата на мјесто предсједника суда или главног тужиоца на основу успјеха постигнутог у конкурсној процедури и изложеног програма рада, те узимајући у обзир околности из члана 71. став (2) овог закона које су релевантне за процјену подобности кандидата.

(2) Ако се за предсједника суда или главног тужиоца именује кандидат који није носилац правосудне функције у том суду односно тужилаштву, Судски одјел или Тужилачки одјел доноси истовремено и одлуку о именовању кандидата на позицију судије односно тужиоца тог суда односно тужилаштва.

(3) Начин процјене презентације програма рада и начин гласања на сједници Судског одјела или Тужилачког одјела детаљније се регулише Правилником о именовању.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(4) Против одлуке из става (1) овог члана, учесник у конкурсној процедури може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(5)Поступак из става (4) је хитан.

Члан 123. (Мандат)

Предсједник суда, главни тужилац и замјеник главног тужиоца именује се на мандат од четири године и може бити поновно именован на највише још један узастопни мандат у истом суду односно тужилаштву.

КОМЕНТАР: сматрамо да је неопходно ограничити мандат на два узастопна мандата

Члан 124.

(Статус након истека мандата)

Предсједник суда, главни тужилац и замјеник главног тужиоца по престанку мандата на руководећој позицији наставља вршити дужност судије, односно тужиоца у истом суду, односно тужилаштву .

Одјељак А. Одредбе о стручним сарадницима

Члан 125.

(Општа одредба)

Савјет има надлежности у складу са овим законом, у односу на стручне сараднике који су Законом о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине и Законом о судовима Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине овлаштени да поступају и одлучују у стварима из судске надлежности (у даљем тексту: стручни сарадници).

Члан 126.

(Утврђивање броја позиција стручних сарадника)

Број позиција стручних сарадника у опћинским судовима утврђује Судски одјел, након консултација са предсједником суда, тијелом надлежним за буџет и надлежним министарством правде.

Члан 127.

(Именовање стручних сарадника)

- (1) Стручне сараднике именује Судски одјел.
- (2) Да би особа била именована за стручног сарадника, мора испуњавати услове из члана 67. овог закона.
- (3) Упражњена мјеста стручних сарадника попуњавају се путем јавног конкурса према плану којег утврди Савјет.
- (4) Конкурсна процедура за позицију стручног сарадника обухвата обављање разговора с кандидатима, те рангирање и предлагање кандидата, а проводи је надлежно Подсавјет и комисија за обављање разговора. Конкурсна процедура детаљније се регулише Правилником о именовању.
- (5) У поступку именовања стручних сарадника примјењују се сљедећи критерији:

- а)познавање прописа релевантних за обављање дужности стручног сарадника, као и њихове примјене;
- б) способност анализирања и рјешавања правних проблема;
- ц) мотивираност, комуникативност и способност презентирања;
- д)просјечна оцјена остварена за вријеме студија;
- е) стручно усавршавање, објављивање научних и стручних радова и друге стручне активности;
- ф)релевантност претходног радног искуства за обављање послова стручног сарадника.

- (6) Начин бодовања критерија из става (5) овог члана, као и правила предлагања кандидата прописат ће се Правилником о именовању.
- (7) Одредбе члана 71. овог закона примјењују се и у поступку именовања стручних сарадника.
- (8) Одлука о именовању стручног сарадника садржи образложење о примјени критерија из става (5) овог члана и објављује се на Интернет страници Савјета. Одлука о именовању, без образложења, објављује се у „Службеном гласнику БиХ“.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ

- (9) Против одлуке из става (8) овог члана, учесник у конкурсној процедури може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.
- (10)Поступак из става (6) је хитан.

Члан 128.

(Ступање на дужност стручног сарадника)

- (1) Судски одјел одлучује о датуму ступања именованог стручног сарадника на дужност.
- (2) Судски одјел може одгодити или промијенити датум преузимања дужности стручног сарадника из следећих разлога:
 - а) ако је то потребно да би се провјерили подаци из члана 71. став (2) овог закона;
 - б) ако именовани из оправданих разлога не може преузети дужност на одређени датум.

(3) Прије преузимања дужности стручни сарадник је дужан дати свечану изјаву чији је текст прописан у члану 78. став (1) овог закона.

Члан 129.

(Поништење одлуке о именовању стручног сарадника)

(1) Судски одјел ће поништити одлуку о именовању стручног сарадника:

- а) ако прије преузимања дужности добије податке који би, да су били познати у вријеме именовања, представљали разлог да се не донесе одлука о именовању;
- б) ако именовани не преузме дужност у временском року који је одређен у складу са овим законом.

(2) Ако поништи одлуку о именовању стручног сарадника, Судски одјел може на ту позицију именовати другог кандидата са листе.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(3) Против одлуке из става (1) овог члана, именовани стручни сарадник може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(4) Поступак из става (3) је хитан.

Члан 130.

(Дисциплинска одговорност стручног сарадника)

Одредбе овог закона о дисциплинској одговорности судија примјењују се и на стручне сараднике.

Члан 131.

(Престанак статуса стручног сарадника) Статус стручног сарадника престаје:

- а) у случају подношења оставке;
- б) у случају именовања на позицију судије односно тужиоца;
- ц) због трајног губитка радне способности;
- д) у случају његовог разрјешења од стране Савјета као резултат дисциплинског поступка;
- е) одласком у пензију;
- ф) када је правомоћном пресудом осуђен за кривично дјело које га чини недостојним за вршење дужности стручног сарадника;
- г) у случају смрти.

ПРИЈЕДЛОГ ДОПУНЕ:

(2) Против одлуке из става овог члана, стручни сарадник може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(3) Поступак из става (2) је хитан.

ПОГЛАВЉЕ V. СУДИЈЕ ЕНТИТЕТСКИХ УСТАВНИХ СУДОВА И СУДИЈЕ ПОРОТНИЦИ

Одјељак А. Одредбе у односу на судије уставних судова ентитета

Члан 132.

(Надлежности у односу на предлагање кандидата за судије ентитетских уставних судова)
Надлежности које се односе на поступак именовања судија у Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске Савјета извршава у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине и Уставом Републике Српске.

Члан 133.

(Критерији за предлагање кандидата)

(1) Поступак предлагања кандидата за Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске, заснива се на критеријима који омогућавају надлежним органима одабир судија који су угледни правници највиших моралних особина.

(2) У смислу става (1) овог члана, узимају се у обзир критерији:

а) године радног искуства које кандидат има у раду као судија, тужилац, адвокат или друго релевантно правно искуство након положеног правосудног испита;

б) академско искуство и достигнућа кандидата;

ц) подобност кандидата у смислу члана 71. став (2) овог закона да ради као судија датог уставног суда.

(3) Савјет може предложити да професори и доценти правних факултета у Босни и Херцеговини буду именовани за судије уставног суда без положеног правосудног испита, под увјетом да имају најмање десет година искуства у раду као професори или доценти.

Члан 134.

(Поступак предлагања кандидата)

(1) Поступак предлагања кандидата за упражњене позиције у Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине и Уставном суду Републике Српске проводи се на основу јавног конкурса који објављује Савјет на интернет страници Савјета и дневним новинама које су доступне на територији цијеле Босне и Херцеговине.

- (2) Савјет одлуком формира Комисију за провођење поступка предлагања кандидата за судију Уставног суда, коју чини пет чланова, и то:
- а) три члана Савјета који су судије Суда Босне и Херцеговине односно Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, Врховног суда Републике Српске или Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине;
 - б) један члан Савјета који није судија;
 - ц) предсједник Уставног суда Босне и Херцеговине или судија Уставног суда Босне и Херцеговине којег он овласти.
- (3) Одлука о формирању Комисије се објављује на интернет страници Савјета.
- (4) Комисија за провођење поступка је надлежна да утврди благовременост пријава кандидата и испуњеност основних услова из члана 67. овог закона, изузев услова из члана 67. тачка д) овог закона уколико се ради о кандидату из члана 133. став (3) овог закона, те да обави разговор са кандидатима.
- (5) Разговор са кандидатима је јаван. Комисија је дужна да путем интернет странице Савјета, најкасније пет дана прије разговора обавијести јавност о датуму и термину разговора са свим пријављеним кандидатима.
- (6) Комисија, на основу разговора са кандидатима сачињава извјештај о проведеном поступку који садржи листу кандидата са образложењем успјеха сваког кандидата. Извјештај комисије се доставља на пленарну сједницу Савјета ради разматрања и усвајања.
- (7) Усвојени извјештај се објављује на интернет страници Савјета и доставља органима надлежним за провођење процедуре именовања у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине и Уставом Републике Српске, уз претходно прибављено мишљење одговарајућег уставног суда.
- (8) Пленарна сједница Савјета усваја Правилник о провођењу поступка предлагања кандидата за судију Уставног суда, који се објављује у Службеном гласнику БиХ и на интернет страници Савјета, којим ће се детаљно уредити питања поступка предлагања кандидата за судију Уставног суда која нису прописана овим законом, уважавајући начела транспарентности, ефикасности и јачања повјерења јавности у интегритет процеса предлагања кандидата.

Одјељак Б. Одредбе у односу на судије поротнике

Члан 135.

(Услови за именовање судија-поротника)

(1) Особа мора задовољавати слиједеће услове да би обављала дужност судије-поротника:

- а) да је држављанин Босне и Херцеговине;
- б) да има интелектуалне и физичке способности за обављање судијске или тужилачке функције;
- ц) да у вријеме пријаве на конкурс има навршених 25 година живота;
- д) да се одликује високим моралним квалитетима и професионалном непристрасношћу;
- е) да није осуђивана за кривично дјело, осим кривичних дјела која су почињена из нехата а односе се на кривична дјела против сигурности јавног промета;
- ф) да посједује увјерење да се не води кривични поступак против ње;
- г) да има мјесто пребивалишта на територији суда у који се именује.

(2) За одлучивање у предметима који се тичу малољетника, судија-поротник мора имати одговарајућу стручну спрему или искуство везано за малољетнике.

(3) За судију поротника не може бити именована особа ако је њена редовна професионална активност везана за провођење судских поступака.

Члан 136.

(Мандат судија поротника)

(1) Судија поротник именује се на мандат од осам година и може се поново именовати.

(2) Мандат судије поротника престаје на основу оставке или навршене старосне доби од 70 година или разрешења дужности из разлога утврђених законом.

(3) Судија-поротник ће и након престанка мандата довршити учешће у поступку до окончања започетог поступка.

Члан 137.

(Именовање судија-поротника)

(1) Судски одјел именује судије-поротнике у суд након што од предсједника суда прими листу предложених кандидата.

(2) Судијама-поротницима припада накнада за оправдане трошкове настале у току вршења њихових дужности и награда. Условe за вршење дужности судија-поротника, те висину накнаде и награде утврђује надлежно министарство правде након консултација са Савјетам.

(3) Прије преузимања дужности, судија-поротник даје свечану изјаву у складу са чланом 78. овог закона. Предсједник Савјета може овај задатак повјерити предсједнику суда у којем судија поротник преузима дужност.

ПОГЛАВЉЕ VI. ОЦЈЕЊИВАЊЕ СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА

Члан 138.

(Циљ оцјењивања)

Оцјењивање судија и тужилаца проводи се у циљу:

- а) унапрјеђења ефикасности и квалитете правосудног система, кроз унапрјеђење стручних и професионалних способности носилаца правосудне функције;
- б) напредовања у каријери и утврђивања потребе за обуком носилаца правосудних функција;
- ц) унапрјеђења управљања правосудним институцијама и постизања њиховог ефективнијег и ефикаснијег рада;
- д) унапрјеђења одговорности правосудног система и јачања повјерење грађана.

Члана 139.

(Оцјене рада)

(1) Рад судије, тужиоца, предсједника суда, главног тужиоца и замјеника главног тужиоца оцјењује се једном од следећих оцјена:

- а) „изузетно успјешно обавља функцију“;
- б) „успјешно обавља функцију“;
- ц) „добро обавља функцију“;
- д) „задовољавајуће обавља функцију“;
- е) „незадовољавајуће обавља функцију“.

(2) Оцјена „незадовољавајуће обавља функцију“ сматра се негативном оцјеном рада.

Члан 140.

(Период оцјењивања судија и тужилаца)

Рад судије, односно тужиоца оцјењује се једном у три године или најмање једном годишње у сврху евалуације динамике рада на предметима.

Члан 141.

(План мјера за превенцију негативне оцјене рада)

- (1) Ако из континуираног праћења рада судије, односно тужиоца, које се проводи у току периода оцјењивања, произлази на основу показатеља који су обухваћени критеријима за оцјењивање да ће оцјена рада бити негативна, предсједник суда, односно главни тужилац дужан је сачинити и спровести план мјера којима би се помогло судији или тужиоцу да побољша своје резултате.
- (2) Предсједник суда, односно главни тужилац доставља Савјету план мјера и извјештај о његовом спровођењу.

Члан 142.

(Оцјењивање предсједника суда, главног тужиоца и замјеника главног тужиоца)
Предсједник суда, главни тужилац и замјеник главног тужиоца оцјењује се по истеку треће године мандата или најмање једном годишње у сврху евалуације динамике рада на предметима и у сврху провјере способности руковођења правосудном институцијом

Члан 143.

(Оцјењивач у поступку оцјењивања судија)

- (1) Оцјењивање судија врши Комисија за оцјењивање судија коју у складу са овим законом формира Савјета.
- (2) Комисију за оцјењивање судија чине сви чланови Савјета из реда судија и по један судија Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, Врховног суда Републике Српске, Суда Босне и Херцеговине и Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.
- (3) Одлуку о оцјени рада судије Комисија из става (1) овог члана доноси на приједлог предсједника суда у којем ради оцјењивани судија.

Члан 144.

(Оцјењивач у поступку оцјењивања предсједника суда)

- (1) Оцјењивање предсједника Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, Врховног суда Републике Српске, Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине и Суда Босне и Херцеговине врши Савјета, на приједлог Судског одјела.
- (2) Оцјењивање предсједника осталих судова врши Комисија за оцрњивање предсједника судова коју чине сви чланови Савјета из реда судија, те предсједници Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, Врховног суда Републике Српске и Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.
- (3) Комисија из става (2) овог члана одлуку о оцјени доноси на приједлог предсједника непосредно вишег суда.

Члан 145.

(Оцјењивач у поступку оцјењивања тужилаца)

Оцјењивање замјеника главног тужиоца и тужилаца врши Комисија за оцјењивање тужилаца коју у складу са овим законом формира Савјета.

(1) Комисију за оцјењивање тужилаца чине сви чланови Савјета из реда тужилаца и по један тужилац Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине, Републичког јавног тужилаштва Републике Српске, Тужилаштва Босне и Херцеговине и Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

(3) Одлуку о оцјени рада тужиоца Комисија из става (1) овог члана доноси на приједлог главног тужиоца тужилаштва у којем ради оцрњивани тужилац.

Члан 146.

(Оцјењивач у поступку оцјењивања главних тужилаца)

(1) Оцрњивање главних тужилаца Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине Републичког тужилаштва Републике Српске, Тужилаштва Босне и Херцеговине и Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине врши Савјет, на приједлог Тужилачког ојела.

(2) Оцјењивање главних тужилаца кантоналних и окружних јавних тужилаштава врши Комисија за оцјењивање главних тужилаца коју чине сви чланови Савјета из реда тужилаца, те главни тужиоци Федералног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине, Републичког тужилаштва Републике Српске, Тужилаштва Босне и Херцеговине и Тужилаштва Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

(3) Комисија из става (2) овог члана одлуку о оцјени доноси на приједлог главног тужиоца непосредно вишег тужилаштва.

Члан 147.

(Критерији за оцјењивање) (1)

) Критерији за оцјењивање рада судија и тужилаца су:

а) радна способност и стручно знање;

~~б) личне карактеристике и опште способности за вршење судијске или тужилачке дужности~~

(2) Поред критерија из става (1) овог члана критерији за оцјењивање предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца укључују и способност обављања задатака руководног мјеста.

КОМЕНТАР: предлаже се брисање тачке б)

Члан 148.

(Радна способност и стручно знање)

(1) Радна способност и стручно знање оцјењује се на основу следећих подкритерија:

а) квантитет рада;

б) статистички квалитет одлука;

~~ц) — аналитички квалитет рада и одлука.~~

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, подкритетрији за оцјењивање радне способности и стручног знања судија ентитетских врховних судова, Апелационог суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, Суда Босне и Херцеговине, као и ентитетских тужилаштава утврђују се подзаконским актом Савјета.

КОМЕНТАР: предлаже се брисање тачке ц)

149.

(Личне карактеристике и опште способности)

~~(1) Личне карактеристике и опште способности за вршење судијске или тужилачке дужности оцјењују се на основу следећих подкритерија:~~

~~а) вјештина комуникације, начин комуницирања са странкама, другим органима и однос са сарадницима и колегама;~~

~~б) учествовање у различитим стручним активностима укључујући редовне обавезне едукације;~~

~~в) одговорност, поузданост, при чему се утврђује да ли судија, односно тужилац поступа на начин да заштити независност и непристрасност те углед правосуђа, приликом обављања дужности и ван дужности;~~

~~д) способност прилагођавања промијењеним околностима.~~

КОМЕНТАР: predlaže se brisanje kompletne odredbe

Члан 150.

(Садржај и начин вредновања резултата рада)

Садржај критерија и начин вредновања резултата рада према критерију из члана 147. става (2) и подкритеријима из чл. 148. и 149. овог закона разрађује се подзаконским актима из члана 155. овог закона, и то по календарским годинама и укупно у оквиру периода оцјењивања из члана 140. овог закона.

Члан 151.

(Извори информација за оцјењивање)

(1) Оцјена рада носилаца правосудне функције резултат је континураног праћења њиховог рада и утврђује се на основу података из личног досјеа и других података о испуњавању критерија и подкритерија из чл. 147., 148. и 149. овог закона, а нарочито на основу увида у:

а) статистичке извјештаје о раду правосудне институције и оцјењиваног носиоца правосудне функције који се односе на квалитет и квантитет;

~~6) одређен број предмета за оцјену аналитичког квалитета рада и одлука, од којих се дио бира методом случајног узорка, а дио бира оцјењивани носилац правосудне функције;~~

~~ц) документе и мишљења који садрже објективне и релевантне информације о раду, професионалним активностима и личним карактеристикама носиоца правосудне функције, у складу са подзаконским актима из члана 155. овог закона.~~

~~(2) У поступку утврђивања приједлога оцјене, предсједник суда прибавља мишљење руководиоца одјела у којем ради оцјењивани судија.~~

~~(3) У поступку утврђивања приједлога оцјене, главни тужилац прибавља мишљење замјеника главног тужиоца, руководиоца одјела у којем ради оцјењивани тужилац и консултативног тужиоца.~~

~~(4) Подзаконским актом Савјета дефинисани извори информација из става (1) овог члана прилагодит ће се подкритеријама за оцјењивање судија и тужилаца из члана 148. став (2) овог закона.~~

КОМЕНТАР: предлаже се брисање одредби које су прекрижене

Члан 152.

(Поступак оцјењивања)

(1) Поступак оцјењивања судија и тужилаца проводи се у двије фазе и то:

а) утврђивање приједлога оцјене;

б) доношење одлуке о оцјени.

(2) Надлежни предсједник суда, односно главни тужилац утврђује приједлог оцрне на темељу података из члана 151. овог закона.

(3) Оцрњивани судија, односно тужилац учествује у поступку утврђивања приједлога оцјене и о приједлогу даје своје мишљење.

(4) Надлежни предсједник суда, односно главни тужилац доставља образложен приједлог оцјене надлежној комисији за оцјењивање, са мишљењем оцјењиваног судије или тужиоца и са материјалима који су кориштени у поступку утврђивања приједлога оцјене.

(5) У поступку оцрњивања из члана 144. став (1) и члана 145. став (1) Судски одјел односно Тужилачки одјел доставља образложен приједлог оцјене Савјету, са мишљење оцјењиваног предсједника суда, односно главног тужиоца и са материјалима који су кориштени у поступку утврђивања приједлога оцрне.

(6) Комисија за оцјењивање, односно Савјет, доноси образложену одлуку о оцјени на темељу достављеног приједлога и увида у комплетан материјал,

(7) Комисија за оцјењивање, односно Савјет, није везана приједлогом оцјене, те може прикупљати и друге релевантне податке и тражити појашњења релевантна за доношење оцјене.

(8) У поступку утврђивања коначне оцјене оцрњивани судија, односно тужилац може се позваги на разговор ради додатних разјашњења одређених питања релевантних за доношење оцјене.

Члан 153.

(Судска заштита у поступку оцјењивања)

~~Против одлуке о оцјени рада оцјењени судија, односно тужилац може тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине~~

~~. О тужби одлучује Апелационо одјељење Суда Босне и Херцеговине, у Савјету од троје судија.~~

~~(1) Тужба за покретање управног спора подноси се у року од осам дана од дана достављања одлуке о оцјени судији, односно тужиоцу.~~

~~(3) Суд Босне и Херцеговине тужбу доставља Савјету на одговор у року од осам дана од дана када је запримљена у Суду Босне и Херцеговине. Одговор на тужбу Савјет је дужан доставити у року од осам дана од дана пријема тужбе.~~

~~(4) У спору из става (1) овог члана, Суд Босне и Херцеговине преиспитује законитостведеног поступка оцјењивања, те одлучује по хитном поступку, а најкасније у року од осам дана од дана достављања одговора на тужбу.~~

~~(5) У спору из става (1) овог члана Суд Босне и Херцеговине може тужбу одбити као неосновану или тужбу уважити, поништити одлуку о оцрни, те предмет вратити на поновно одлучивање.~~

~~(6) Одлука Суда Босне и Херцеговине не може се преиспитивати ванредним правним лијековима из Закона о управним споровима Босне и Херцеговине.~~

~~(7) У случају покретања управног спора из става (1) овог члана одгађају се правне посљедице одлуке о оцјени, док се не оконча судски поступак.~~

Члан 153.

(Судска заштита у поступку оцјењивања)

(1) Против одлуке о оцјени рада оцјењени судија може тужбом покренути радни спор пред Судом БиХ.

(2) Поступак из става (1) је хитан.

(3) У случају покретања радног спора из става (1) овог члана одгађају се правне посљедице одлуке о оцјени, док се не оконча судски поступак.

Образложење:

Управни спор у оваквим врстама спорова не може се сматрати ефикасном судском заштитом. Обзиром на одредбу члана 34. Закона о управним споровима БиХ, којом је, између осталог, прописано: Члан 34 - Суд рјешава спор, по правилу, на основу чињеница које су утврђене у управном поступку.

Ако Суд нађе да се спор не може расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку због тога што у погледу утврђених чињеница постоји противрјечност у списима, што су оне у битним тачкама непотпуно утврђене, што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, или нађе да се у управном поступку није водило рачуна о правилима поступка која би била од утицаја на рјешавање ствари, Суд ће побијати коначни управни акт и првостепени управни акт поништити пресудом и вратити на поновно рјешавање. Првостепени управни акт се поништава ако су пропусти у утврђивању чињеничног стања и повреда правила поступка учињени у првостепеном поступку, а побијани коначни управни акт поништава се ако су ти пропусти учињени у другостепеном управном поступку. У овим случајевима надлежна институција је дужна да поступи онако како је у пресуди одређено и да донесе нови коначни управни акт.

Суд изузетно може утврђивати чињенице у управном спору, али се у пракси то врло ријетко или никада не дешава. Из наведеног разлога, једина ефикасна заштита јесте радни спор у којем би тужитељ имао могућност да пред судом изводи доказе ради доказивања и утврђивања релевантних чињеница. Стога се предлаже да се одредба члана 153. замијени предложеном одредбом.

Члан 154.

(Обавеза изузећа)

- (1) Члан Комисије за оцјењивање изузима се из рада Комисије у поступку утврђивања његове оцјене.
- (2) Члан Комисије за оцјењивање изузет ће се из рада Комисије у поступку оцјењивања у којем је овлашћени предлагач оцјене или је учествовао у давању приједлога оцјене.
- (3) Остали разлози за изузеће прописат ће се подзаконским актима из члана 155. овог закона.

Члан 155.

(Подзаконски акти у области оцјењивања)

Савјет детаљније регулише критерије и подкритерије за оцјењивање, период оцјењивања, поступак оцјењивања, изворе информација у поступку оцјењивања, начин формирања комисија за оцјењивање подзаконским актима који се објављују у Службеном гласнику БиХ.

КОМЕНТАР: предлажемо брисање тачке б) члана 147, тачке ц) члана 148, брисање комплетне одредбе члана 149, те тачке а) и б) става 1, и става 2. и 3. члана 151.

Дакле, оваквим приједлогом Закона о ВСТВ-у уведена је аналитичка оцјена рада судија. Изричито се противимо оваквој аналитичкој оцјени из разлога што судија бива двоструко оцијењен и то: кроз одлуку другостепеног суда и додатно кроз критерије прописане као

составне дијелове аналитичке оцјене, а што чини објективну оцјену, са којом објективношћу се судије слажу.

Образложење :

Судије су дужне одлучивати непристрасно, без страха и без фаворизирања, ослањајући се искључиво на закон и чињенице сваког појединог случаја. Свако удаљавање од тог постулата, ма како технички оправдано изгледало, мора се разматрати са посебном пажњом – јер оно потенцијално угрожава саму срж права на правично суђење. То право, садржано у члану 6. став 1. Европске конвенције о људским правима, не штити само субјективни осјећај праведности странке, него и институционални легитимитет суда као независне гране власти.

Б. Досадашњи и нови систем оцјењивања

2. У правосудном систему Босне и Херцеговине, оцјењивање рада судија до сада се темељило на објективним и провјерљивим критеријима: норми (броју ријешених предмета), квалитету (однос потврђених и укинутих одлука), те планираном рјешавању старих предмета. Такви критерији су омогућавали транспарентно и правно провјерљиво вредновање рада судије.

3. Међутим, увођењем субјективних елемената оцјене – као што су стил писања судских одлука и комуникација са странкама – долази до озбиљног нарушавања концепта судијске независности.

Ц. Проблем субјективне евалуације

4. Оцјена стила писања пресуда од стране виших судија и оцјена комуникације с јавношћу од стране предсједника одјељења уводи непровјерљиве и неуједначене стандарде који се разликују зависно од перцепције оцјењивача. То може довести до ситуације у којој судија, да би остварио максималну оцјену, има институционални мотив да прилагоди своје пресуде укусу или очекивањима оцјењивача. Тиме долазимо у зону функционалне зависности, гдје се оцјена судије не заснива на мјерљивим параметрима рада, већ на неартикулисаном дојму.

5. У таквом систему судија постаје зависан, не нужно од законодавне или извршне власти, већ од мишљења других судија – чиме се подрива концепт унутрашње независности судства, о чему јасно говоре стандарди Венецијанске комисије (ЦДЛ-АД(2010)004) и мишљења бр. 1 и 17. Савјетодавног вијећа европских судија (ЦЦЈЕ).

Д. Међународни стандарди

6. Савјетодавно вијеће европских судија (ЦЦЈЕ) јасно инсистира да оцјењивање судија мора бити утемељено на објективним, провјерљивим критеријима, уз гаранцију транспарентности.

Мишљење број 1 (2001) <https://rm.coe.int/1680747830>

25. Сваки „објективни критериј“ који настоји осигурати да избор и каријера судија буду „засновани на заслугама, узимајући у обзир квалификације, интегритет, способност и ефикасност“, нужно ће бити изражен опћеним терминима. Ипак, пресудан је стварни садржај тих критерија и њихов учинак у конкретној држави. Савјет за судије Европе (ЦЦЈЕ) препоручио је да надлежна тијела у државама чланицама, која одлучују о именовањима и унапређењима или дају савјете у вези с тим, требају увести, објавити и примијенити објективне критерије с циљем да се осигура да избор и каријера судија буду „засновани на заслугама, узимајући у обзир квалификације, интегритет, способност и ефикасност“. Када се то учини, тијела или власти надлежне за било какво именовање или унапређење бит ће обавезне да поступају у складу с тим, чиме ће барем постати могуће преиспитати садржај усвојених критерија и њихов практични учинак.

Мишљење број 17 (2014) - <https://rm.coe.int/16807481ea>

6. Оцјењивање мора бити засновано на објективним критеријима. Ти критерији би првенствено требали обухватати квалитативне показатеље, али могу укључивати и квантитативне показатеље. У сваком случају, коришћени показатељи морају омогућити оцјењивачима да узму у обзир све аспекте који чине квалитетан судијски рад. Оцјењивање не смије бити засновано искључиво на квантитативним критеријима (параграфи 31–35).

9. Извори доказа на којима се заснива оцјењивање морају бити довољни и поуздани, нарочито ако ти докази представљају основу за негативну оцјену (параграфи 39, 44).

7. Венецијанска комисија додатно упозорава да се унутрашња хијерархијска зависност – као што је оцјењивање нижих судија од стране виших судија – мора избјећи, јер нарушава самосталност судије у одлучивању.

ЦДЛ-АД(2010)004 [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2010\)004-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2010)004-e)

2. Основ за именовање или унапређење

23. Препорука (94)12 предвиђа да „све одлуке које се односе на професионалну каријеру судија треба да буду засноване на објективним критеријима, а избор и каријера судија на заслугама, узимајући у обзир квалификације, интегритет, способност и ефикасност.“

25. Од пресудне је важности да судија посједује осјећај за правду и правичност. Међутим, у пракси може бити тешко оцијенити ове критерије. Њихова примјена захтијева транспарентне процедуре и кохерентну праксу.

26. Коначно, будући да су заслуге основни критериј, разноликост унутар правосуђа омогућит ће јавности да има повјерење у правосуђе и да га прихвати као цјелину. Иако правосуђе није репрезентативно тијело, оно би требало бити отворено и приступачно свим квалификованим особама из свих слојева друштва.

27. Начело да све одлуке које се односе на именовање и професионалну каријеру судија требају бити засноване на заслугама, уз примјену објективних критерија у оквиру закона, неоспорно је.

10. Унутрашња независност у правосуђу

68. Питање унутрашње независности судства добило је мање пажње у међународним документима него питање вањске независности. Ипак, чини се да није ништа мање важно. У неколико устава је прописано да су „судије везане само за закон“. Ово начело првенствено штити судије од непримјереног вањског утицаја. Међутим, оно је примјењиво и унутар самог правосуђа. Хијерархијска организација правосуђа у смислу подређености судија предсједницима судова или вишим инстанцама у њиховој судијској функцији представљала би очигледно кршење овог начела.

69. Основна разматрања јасно су изложена од стране Савјета за судије Европе (ЦЦЈЕ):

„64. Кључно је то да судија приликом обављања својих функција није ничији запосленик; он или она су носиоци јавне функције. Дакле, они служе праву и одговарају искључиво закону. Саморазумљиво је да судија који одлучује о предмету не поступа по налогу или упуту било којега трећег лица, било изван или унутар правосуђа.

ЦЦЈЕ је указао на потенцијалну пријетњу независности судства која може произаћи из унутрашње судске хијерархије. Установљено је да судијска независност не зависи само од слободе од непримјереног вањског утицаја, већ и од слободе од непримјереног утицаја који у одређеним ситуацијама може доћи од других судија. „Судије требају имати потпуну слободу да одлучују непристрасно, у складу са својом савјешћу и тумачењем чињеница, те у складу с важећим правилима права“ (Препорука бр. Р (94)12, Начело И (2)(д)). Ово се односи на појединачне судије. Изразима који су кориштени не искључују се доктрине попут преседана у земљама цоммон лав традиције (нпр. обавеза нижег суда да слиједи ранију одлуку вишег суда у вези с правним питањем које се директно појављује у каснијем предмету).“

70. Пракса усвајања обавезних смјерница од стране врховног или највишег суда, које су обавезујуће за ниже судове – а која постоји у неким постсовјетским земљама – проблематична је у том погледу.

71. Венецијанска комисија је досљедно заступала начело независности сваког појединачног судије:

„На крају, давање овласти Врховном суду да надзире активности опћих судова (члан 51, став 1) чини се да је у супротности с начелом независности тих опћих судова. Док Врховни суд мора имати овлаштење да поништи или измијени пресуде нижих судова, он их не би требао надзирати.“ (ЦДЛ-ИНФ(1997)6, стр. 6).

„У систему судијске независности, виши судови осигуравају досљедност судске праксе широм земље кроз своје одлуке у појединачним предметима. Нижи судови ће, иако у грађанскоправној (цивил лав) традицији формално нису везани претходним одлукама као у цоммон лав систему, имати тенденцију да слиједе правне ставове изражене у одлукама

виших судова, како би избјегли да њихове одлуке буду укинуте у жалбеном поступку. Додатно, посебна процесна правила могу осигурати досљедност између различитих грана правосуђа. Тренутни нацрт закона битно одступа од тог начела. Он даје Врховном суду (чл. 51. став 2. тачке 6 и 7), те у ужом смислу Пленуму врховних специјализираних судова (чл. 50. став 1) могућност да нижим судовима упућују 'препоруке/објашњења' о питањима примјене законодавства. Овакав систем вјероватно неће допринијети развоју заиста независног правосуђа у Украјини, већ носи ризик да се судије понашају као државни службеници који извршавају наређења својих надређених. Још један примјер хијерархијског приступа у нацрту јесте широка овлаштења председника Врховног суда (чл. 59), који те веома важне овласти изгледа врши самостално, без обавезе да се консултује с Пленумом или Предсједништвом.“ (ЦДЛ-ИНФ(2000)5, под насловом „Успостављање строго хијерархијског система судова“)

„Судијска независност није само независност правосуђа у цјелини у односу на друге гране власти, већ има и 'унутрашњи' аспект. Сваки судија, без обзира на свој положај у судској хијерархији, обавља исту судијску власт. У вршењу судске функције, он или она мора бити независан и у односу на друге судије, као и у односу на председника суда или друге (нпр. жалбене или више) судове. Заправо, све више се расправља о 'унутрашњој' независности судства. Најбољу заштиту судијске независности – и 'унутрашње' и 'вањске' – може осигурати Високо судско вијеће, што је препознато у главним међународним документима о судијској независности.“ (ЦДЛ(2007)003, тачка 61)

72. Закључно, Венецијанска комисија наглашава да начело унутрашње судијске независности подразумијева да је независност сваког појединачног судије неспојива с било каквим односом подређености у његовој или њеној судијској одлуци.

Е. Закључак

Увођењем субјективних критерија који нису подложни објективној контроли, на начин како то предвиђа нацрт Закона, угрожава се право странака на суђење пред независним и непристрасним судом у смислу члана 6. став 1. ЕКЉП, али и уставног начела о подјели власти и судијској самосталности.

ПОГЛАВЉЕ VII - УПУЋИВАЊЕ И ПРЕМЈЕШТАЈ У ДРУГИ СУД И ТУЖИЛАШТВО

Члан 156.

(Упућивање у други суд уз пристанак судије)

(1) Судије се могу, уз њихов пристанак, упутити да врше дужност судије у други суд истог или нижег нивоа:

- а) ако у суду у који се судија привремено упућује нема довољан број судија;
- б) ако је у суду у којем судија редовно врши дужност судије привремено смањен обим посла;

ц) ради помоћи у отклањању заосталих неријешених предмета у суду у који се судија привремено упућује;

д) ради рада на одређеном предмету или предметима, јер је, због изузећа судије у том суду, било неопходно привремено упућивање судије из другог суда како би радио на том предмету или предметима;

е) ако се судија суда у који се врши упућивање налази на одсуству дужег трајања.

(2) Судија се упућује на период од највише годину дана, и може бити упућен највише три пута узастопно.

(3) За вријеме привременог упућивања, судија може радити и на предметима суда у који је именован.

Члан 157.

(Поступак за привремено упућивање)

(1) Судски одјел одлучује о захтјеву за привремено упућивање у други суд у складу са чланом 156. овог закона на захтјев предсједника суда који има потребу да се судија привремено упути у његов суд.

(2) У поступку привременог упућивања Судски одјел обавља консултације са предсједником суда који је поднио захтјев, са судијом који се разматра за привремено упућивање и са предсједником суда у којем судија редовно врши дужност судије.

Члан 158.

(Привремено упућивање тужилаца) није у складу са ЗФТ што је већ раније напоменуто – упућивање у друго тужилаштво

(1) Одредбе о привременом упућивању судија пимјењују се и на поступак привременог упућивања тужилаца.

(2) Поступак привременог упућивања тужилаца проводи Тужилачки одјел.

159.

(Премјештај без пристанка у други суд и тужилаштво)

(1) Судија може без пристанка, одлуком Судског одјела бити трајно премјештен у други суд истог нивоа у случају укидања суда у који је именован.

(2) Тужилац може без пристанка, одлуком Тужилачког одјела бити трајно премјештен у друго тужилаштво истог нивоа у случају укидања тужилаштва у које је именован.

ПОГЛАВЉЕ VIII - ОДСУСТВО СА ДУЖНОСТИ

Члан 160.

(Одсуство по сили закона)

(1) Судија, односно тужилац је на одсуству са дужности у свим случајевима прописаним овим законом.

(2) Одлуку о одсуству са дужности у складу са овим чланом доноси надлежни Судски одјел, односно Тужилачки одјел.

Члан 161.

(Основ за одобравање одсуства)

(1) Судски одјел односно Тужилачки одјел може судији или тужиоцу одобрити одсуство са дужности, које може бити плаћено или неплаћено, под условима и у поступку прописаном овим законом и Правилником о одсуству с дужности судије односно тужиоца којег доноси Савјет.

(2) Судији односно тужиоцу, може се одобрити одсуство са дужности ради:

а) учешће у програмима усавршавања у стручном подручју које је повезано са радом у суду или тужилаштву, изузев у случају из члана 162. став (1) тачка д) овог закона;

б) упућивања, односно именовања на позицију судије међународног суда или на другу функцију у међународном правосудном тијелу;

ц) едукације односно студијског путовања у иностранство, те ради учешћа на стручним скуповима организованим у иностранству, уколико су ове активности везане за правосуђе, изузев у случају из члана 162. став (1) тачка д) овог закона;

д) обављање активности и дужности које могу бити од значаја за правосуђе, у складу са Правилником из става (1) овог члана;

е) личних и породичних околности које оправдавају одсуство с дужности.

(3) Плаћено одсуство се може одобрити под условима регулисаним Правилником о одсуству с дужности.

(4) Изузев у случају из става (5) овог члана, Судски одјел, односно Тужилачки одјел одлуку о одсуству доноси на основу образложеног захтјева судије односно тужиоца, уз који се доставља мишљење предсједника суда, односно главног тужиоца.

(5) У случају из става (2) тачка б) овог члана одсуство се одређује на темељу одлуке о упућивању односно именовању на позицију судије међународног суда или на другу међународну правосудну функцију.

КОМЕНТАР:

Треба остати у надлежности ГТ и предсјеника судова – одобрење одсуства јер зашто би се ВСТВ бавило питањем одсуства тужилаца поготово у погледу личних и породичних прилика (шта год то значило). Добар дио ових питања уређен је законом о платама судија и тужилаца особито дио.

Члан 162.

(Дискреционо одлучивање о одсуству) (1)

Одредба члана 161. овог закона не односи се на:

- а) законом прописана одсуства која произлазе из радно-правног статуса;
 - б) одсуства због обављања послова едукатора при центрима за едукацију, до десет дана у току године;
 - ц) одсуства због учешћа у редовној едукацији при центрима надлежним за едукацију судија и тужилаца;
 - д) одсуства ради обављања активности везаних за рад правосуђа, укључујући студијска путовања и учешће на стручним скуповима или програмима усавршавања, у земљи и иностранству, у трајању до пет дана у континуитету, а највише десет дана у току календарске године.
- (2) Одсуства из става (1) овог члана одобрава предсједник суда, односно главни тужилац.
- (3) Обавијест о одсуствима одобреним у складу са ставом (1) тачка д) овог члана доставља се Судском одјелу односно Тужилачком одјелу.

Члан 163.

(Трајање одсуства)

Трајање одсуства по сваком од основа из члана 161. став (2) и члана 162. став (2) тач. б), ц) и д) овог закона. као и укупно трајање одсуства које се може одобрити судији или тужиоцу у одређеном периоду, регулише се Правилником о одсуству с дужности.

члан 164.

(Статус за вријеме неплаћеног одсуства)

- (1) За вријеме трајања неплаћеног одсуства права и дужности судије, односно тужиоца мирују, а по престанку одсуства судија, односно тужилац се враћа на дужност коју је обављао прије одсуства.

(2) Судија односно тужилац дужан је да најкасније у року од осам дана од дана престанка неплаћеног одсуства о томе обавијести Судски одјел односно Тужилачки одјел, као и предсједника суда односно главног тужиоца, те се вратити на дужност.

ПОГЛАВЉЕ IX. ИМУНИТЕТ, НЕСПОЈИВОСТ ДУЖНОСТИ И ИЗВЈЕШТАВАЊЕ О ИМОВИНИ СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА

Одјељак А. Имунитет, неспојивост дужности и додатне активности

Члан 165.

(Имунитет)

(1) Судија или тужилац не може бити кривично гоњен, ухапшен или задржан у притвору нити може одговарати у грађанском поступку за мишљења која даје или за одлуке које донесе у оквиру својих службених дужности.

(2) Имунитет неће спријечити или одгодити истрагу у кривичном или грађанском поступку која се у складу са законом води против судије или тужиоца.

Члан 166.

(Етички стандарди)

(1) Судија, односно тужилац дужан је понашати се у складу са дигнитетом функције коју обавља, те је дужан штитити своју непристрасност и независност, као и свој углед и углед правосуђа у цјелини.

(2) Савјет доноси кодексе судске и тужилачке етике којима се прописују принципи етичког понашања судија, односно тужилаца.

Члан 167.

(Заштита независности)

(1) Судија, односно тужилац који сматра да су повријеђена његова права или његова независност, може поднијети захтјев Савјету за давањем мишљења. У захтјеву судија односно тужилац може предложити Савјету да отклони повреду.

(2) Уколико Савјет установи да је захтјев оправдан о томе доноси мишљење, у којем може захтијевати отклањање повреде. Савјет може и сам отклонити повреду уколико је то могуће у зависности од природе повреде.

(3) Мишљење из става (2) овог члана се објављује на интернет страници Савјета и доставља подносиоцу и релевантним институцијама.

Члан 168.

(Забрана вршења неспојивих дужности)

- (1) Судија или тужилац не смије вршити било какву функцију или активност, плаћену или неплаћену, која је неспојива с његовом функцијом, осим додатних активности из члана 169. став (2) овог закона.
- (2) Судија или тужилац не смије бити члан нити вршити било какву функцију у органима политичких партија, односно удружењима или фондацијама повезаним с политичким партијама и уздржават ће се од учествовања у активностима политичких партија које имају јавни карактер.
- (3) Судија или тужилац не смије бити члан било какве организације која врши дискриминацију по било ком основу у складу са Законом о забрани дискриминације, нити смије уговорити кориштење објеката који припадају таквим организацијама и мора испитати из таквих организација одмах након што сазна за такво поступање.
- (4) Судија или тужилац не смије бити адвокат или нотар нити смије бити члан управног или надзорног одбора јавног или приватног предузећа или других правних лица или предузетништва. Изузетно, судија или тужилац може бити члан органа управљања институције надлежне за обуку у правосуђу.
- (5) Судија или тужилац не смије вршити било какву другу јавну функцију, изузев функције у правосудним органима, када је то законом прописано.

Члан 169.

(Додатне активности)

- (1) Судија или тужилац може, ван радног времена, бити укључен у академске, наставне, научне, стручне, културне и друге активности, које су спојиве са судијском или тужилачком функцијом и које се не могу подвести под забране из члана 168. овог закона.
- (2) У току радног времена судији или тужиоцу је дозвољено да:
 - а) врши послове едукатора у центрима за едукацију судија и тужилаца, али највише десет радних дана у току године;
 - б) учествује у раду стручних органа и скупова формираних или организованих у сврху припреме нацрта прописа или за разматрање питања и припреме или презентације материјала од значаја за правосуђе;
 - в) ~~врши функцију у органима правосудне власти у које је именован~~
 - д) учествује у раду органа струковних удружења судија и тужилаца до пет радних дана у току године.

КОМЕНТАР: – предлажемо брисање тачке ц) јер је потпуно нејасна синтагма шта значи појам "правосудне власти" обзиром да то није уставни термин (трипартитна подјела власти на законодавну извршну и судску).

Предлаже се повећање броја дана одсуства по основу из тачке д на 10 дана, из разлога што то захтијева обим ангажмана чланова УО Удружења у присуству сједницама УО, али и другим активностима: сусрети са представницима међународних организација и страних држава, учешће у конференцијама по позиву међународних организација и домаћих правних лица за учешће у активностима битним за рад правосуђа и положај носитеља правосудне функције. Сваки члан УО струковних удружења има обавезу бити присутан на бар 3-5 сједница УО.

(3) Судија или тужилац који намјерава предузети активности из става (2) тачка б) овог члана, дужан је обавијестити предсједника суда или главног тужиоца, као и Савјет.

(4) Судија или тужилац може остварити приход за вршење додатних активности из става (1) овог члана.

Члан 170.

(Накнаде по основу додатних активности)

(1) Накнада за додатне активности судије, односно тужиоца не смије на годишњем нивоу прећи укупни износ од 40% његове годишње нето плате судије или тужиоца.

(2) Ограничење из става (1) овог члана не односи се на приходе од имовине, приходе од ауторских и сродних права и индустријског власништва, те сличне приходе који се не могу сматрати приходом од додатних активности.

(3) Ограничење из става (1) овог члана не односи се на приходе које оствари судија односно тужилац за вријеме неплаћеног одсуства.

Члан 171.

(Мишљење о спојивости функције)

(1) Судија или тужилац може од Савјета затражити мишљење о томе да ли је његова активност спојива с његовом функцијом и одредбама овог закона.

(2) Мишљење Савјета може затражити и предсједник суда или главни тужилац, ако сматра да судија или тужилац врши или намјерава вршити активност која је неспојива с његовом функцијом. О затраженом мишљењу предсједник суда или главни тужилац обавијестит ће судију или тужиоца на којег се захтјев односи.

(3) Поред мишљења по појединачним упитима, Савјет може по службеној дужности донијети мишљење о спојивости функције судије или тужиоца с активностима које врши и по пријему обавјештења из члана 169. става (3) овог закона.

- (4) Мишљење Савјета о спојивости функције је обавезујуће и поступање по истом штити судију или тужиоца од ризика покретања дисциплинског поступка. Поступак доношења мишљења у складу овог члана детаљније се прописује Пословником о раду Савјета.
- (5) Савјет може својим актом дати опште смјернице за примјену чл. 168. и 169. овог закона.

Одјељак Б. Извјештавање о имовини и додатним активностима

Члан 172.

(Примјена одредаба о извјештају о имовини и интересима)

~~Одредбе овога Одјељка о извјештавању о имовини и интересима имају за циљ јачање интегритета правосуђа, те спречавање сукоба интереса и других недопуштених утицаја у вршењу функције у правосуђу, а посебно спречавању неправилности из члана 176. став (8) овог Закона, и једнако се примјењују на судије, тужиоце, предсједнике судова, главне тужиоце, замјенике главног тужиоца и све чланове Савјета (у даљњем тексту: подносиоци извјештаја), осим ако није другачије назначено~~

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНЕ:

(1) У циљу јачања интегритета правосуђа, те ради спречавања сукоба интереса и других недопуштених утицаја у вршењу функције у правосуђу, чланови Вијећа, судије, предсједници судова, тужиоци, главни тужиоци и замјеници главног тужиоца (у даљем тексту: подносиоци извјештаја), достављају извјештај о имовини и интересима у складу са овим законом.“

(2) Одредбе о извјештавању о имовини и интересима једнако се примјењују на судије, тужиоце, предсједнике судова, главне тужиоце, замјенике главног тужиоца и све чланове Вијећа.

КОМЕНТАР: Примјећујемо да је ова одредба преширока.

Члан 173.

(Извјештај о имовини и интересима)

(1) ~~Подносиоци извјештаја дужни су достављати Савјету свој почетни и годишњи извјештај о имовини и интересима (у даљем тексту: извјештај), укључујући и начин и вријеме стицања и набавну вриједност, о приходима, интересима, обавезама, трошковима и гаранцијама за себе, брачног или ванбрачног партнера, родитеље и дјецу, те за друге особе са којим живе у заједничком домаћинству (у даљем тексту: особе обухваћене извјештајем).~~

(2) Извјештај из става (1) овог члана садржи следеће податке, без обзира да ли се односе на домаће или стране ставке:

а) име и презиме. име и презиме оба родитеља, датум рођења, јединствени матични број, мјесто и адресу пребивалишта, односно боравишта, брачни статус, сродство с подносиоцем извјештаја, радни статус, функцију, назив послодавца и мјесто рада;

б) податке о плати;

ц) податке о осталим приходима ;

д) податке о праву власништва над некретнинама, укључујући начин и вријеме стицања, те набавну или тржишну вриједност у вријеме стицања;

е) податке о праву власништва над покретним стварима које подлијежу регистрацији код надлежних тијела, укључујући и начин и вријеме стицања;

ф) податке о праву власништва над другим покретностима, укључујући и виртуалне валуте, појединачне вриједности преко 5.000 КМ, укључујући начин и вријеме стицања;

г) податке о финансијским средствима у банци или другим финансијским институцијама, укључујући виртуални новац, те готовини у вриједности преко 5.000 КМ;

х) податке о полиси животног осигурања;

и) податке о поклонима и донацијама примљеним у вези с вршењем функције у вриједности преко 50 КМ;

ј) податке о поклонима и донацијама примљеним у приватном својству, ако њихова појединачна вриједност прелази 500 КМ или 1.000 КМ укупно на годишњем нивоу;

к) податке о улагањима, укључујући дионице и друге вриједносне папире, укључујући начин и вријеме стицања;

л) податке о другим расходима појединачне вриједности преко 5.000 КМ или укупне вриједности по истом основу на годишњем нивоу преко 5000 КМ;

м) податке о обавезама ако њихова појединачна вриједност прелази 500 КМ или укупно 1000 КМ на годишњем нивоу;

н) податке о потраживањима ако њихова појединачна вриједност прелази 500 КМ или укупно 1000 КМ на годишњем нивоу;

~~о) податке о некретнинама и покретним стварима из тач. е) и ф) овог става, које подносилац извјештаја користи или посједује по основу који није обухваћен осталим одредбама става (2) овог члана.~~

(3) У расходе из става (2) тачка л) овог члана не улазе расходи обухваћени трошковима живота, који се обрачунавају у складу са чланом 175. став (5) овог закона.

(4) Извјештај из става (1) овог члана садржи такође и податке из члана 174. став (2) овог закона који нису доступни јавности.

(5) У извјештају подносилац извјештаја наводи детаљне податке и о додатним активностима које су неплаћене, али су по другом основу од значаја за вршење његове функције.

(6) У извјештају подносилац извјештај наводи име и презиме, врсту сродства, функцију, односно дјелатност његових сродника који раде у правосуђу, адвокатури, правобранилаштву или нотаријату. Сродници укључују сроднике по правој линији, по бочној линији до трећег степена сродства, сроднике по тазбини до другог степена, дијете брачног партнера и дијете ванбрачног партнера, брачне односно ванбрачне партнере, усвојитеље и усвојену ћецу.

(7) Извјештај за претходну годину доставља се електронски, на обрасцу чији садржај утврђује Савјет на приједлог Одјела. Рок за подношење годишњег извјештаја утврђује Савјет на приједлог Одјела кдји није каснији од 30. априла текуће године. Уз извјештај носилац правосудне функције прилаже копију годишње пријаве пореза на доходак, као и друге пореске пријаве који се односе на податке наведене у извјештају.

(8) Судија или тужилац, који је на ту дужност именован у поступку јавног конкурса почетни извјештај доставља у року од 30 дана од дана објављивања одлуке о именовању у складу са чланом 75. став (1) овог закона. Након именовања у поступку интерног конкурса, укључујући и именовање на руководећу позицију у суду или тужилаштву, именовани судија или тужилац извјештај за претходну годину доставља у року из става (7) овог члана или у року од 30 дана од објављивања одлуке о именовању, у зависности од тога који од два рока први наступи. Изабрани члан, предсједник или потпредсједник Савјета извјештај доставља у складу са чланом 22. овог закона.

(9) Одјел може на образложен захтјев подносиоца извјештаја, поднесен у року из ст. (7) и (8) овог члана, продужити рок за доставу извјештаја за најдуже 30 дана.

(10) Подносилац извјештаја дужан је за годину у којој му престане мандат на позицији судије, тужиоца или члана Савјета, као и за прву наредну годину након престанка мандата, доставити извјештај у складу с одредбама овог закона, а у супротном примјенит ће се одредба члана 183. став (4) овог закона.

(11) Уколико лица из става (1) овог члана одбију дати подносиоцу извјештаја податке потребне за подношење извјештаја, подносилац извјештаја ће у извјештају у односу на то лице навести податке из става (2) тачка а) овог члана, а уз извјештај доставити своју изјаву овјерену код надлежног органа управе, да је лице, с подацима из става (2) тачка а) овог члана одбило дати податке потребне за подношење потпуног извјештаја.

(12) У случају из става (11) овога члана, подаци изостављени из извјештаја ће се прибавити у току поступка додатне провјере у складу са чланком 176. овога закона, а ~~према лицу које је одбило дати податке примјенит ће се члан 183. став (4) овог закона.~~

~~(13) Уколико подносилац извјештаја у свом почетном извјештају, односно првом годишњем извјештају пријави готовину у износу већем од 5.000 КМ ван банака, подносилац извјештаја не може тим износом правдати финансијске одливе.~~

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНЕ

Сматрамо да је у ставу 1. прешироко одређен круг лица у односу на које подносилац извјештаја има обавезу дати податке.

Предлаже се ~~слиједећи садржај става 1):~~ Подносиоци извјештаја дужни су достављати Вијећу свој почетни и годишњи извјештај о имовини и интересима, укључујући и начин и вријеме стицања и набавну вриједност некретнина и покретних ствари, о приходима, интересима, обавезама, трошковима и гаранцијама за себе, брачног или ванбрачног партнера и малодобну дјецу, а за друга лица ако с подносиоцем извјештаја живе у заједничком домаћинству (у даљем тексту: извјештај).

Став 2. тачка о)- ~~предлаже се њезино брисање јер је неодређена и ставља превелик терет на подносиоце извјештаја и отвара могућност за негативан исход провјере имовине.~~ Умјесто овако конципираног става, предлажемо да се јасно наведе да је подносилац извјештаја дужан дати и податке о некретнинама које посједује или користи по одређеном основу којег треба јасно навести у Закону: наслједство, закуп, прекариј итд.

Предлажемо брисање дијела текста у ставу 12. који гласи: *„а према лицу које је одбило дати податке примјенит ће се члан 183. став (4) овог закона“*. Суштински смо против кажњавања или покретања прекршајног поступка против трећих лица која одбију дати податке јер се сви подаци који се могу тражити од тих лица могу добити и од стране правних лица која воде одређене регистре нпр. некретнина, покретних ствари које подлијежу регистрацији, банака које воде податке о новчаним трансакцијама и приходима, послодаваца трећих лица итд., наравно пазећи на заштиту личних података тих лица.

Предлаже се брисање става 13., јер ако је подносилац извјештаја пријавио готовину у износу већем од 5.000 КМ ван банака, заиста не видимо разлог зашто тим износом не може правдати финансирање својих трошкова у наредном извјештајном периоду. Или да се ова одредба измијени тако да гласи:

13) „Уколико судија односно тужилац у свом почетном извјештају, односно првом годишњем извјештају након почетка примјене овог закона пријави готовину у износу већем од 5.000 КМ ван банака, судија односно тужилац може тим износом правдати финансирање својих трошкова.“

(Транспарентност)

- (1) ~~Извјештај из члана 173. овог закона објављује се на интернет страници Савјета у циљу јачања интегритета, транспарентности и повјерења јавности у рад правосуђа, те ради спречавања сукоба интереса и других недопуштених утицаја у вршењу функције у правосуђу.~~
- (2) Изузетно од става (I) овог члана, јавности нису доступни подаци из извјештаја који се односе на:
- а) име и презиме малолетних лица која се наводе у извјештају;
 - б) јединствени матични број и адресу становања подносиоца извјештаја, те других лица која се наводе у извјештају;
 - ц) улицу и број гдје се налази имовина која се наводи у извјештају;
 - д) бројеве банковног рачуна и друге финансијске идентификацијске бројеве;
 - е) појединачни износ готовог новца који посједује подносилац и особа обухваћена извјештајем;
 - ф) регистрацијске ознаке покретних ствари које подлијежу регистрацији код надлежних органа;
 - г) податке о примаоцима расхода из чланка 173. ставак (2) точка л) овога Закона;
 - х) личне податке садржане у извјештају, који се не односе на подносиоца извјештаја и лица из члана 173. став (1) овог закона.
- (3) Прилози које подносилац извјештаја достави уз извјештај, нису доступни јавности.
- (4) Јавности ће бити доступан укупан износ штедње који представља збир стања на свим банковним рачунима и резерве готовог новца судије или тужиоца и чланова домаћинства.
- (5) На интернет страници Савјета објавит ће се имена и презимена сродника подносиоца извјештаја из члана 173. став (5) овог закона.
- (6) По истеку периода од три године након дана престанка мандата подносиоца извјештаја, подаци из извјештаја нису доступни јавности.

КОМЕНТАР:

Генерално смо става да се подаци не требају јавно објављивати већ тек на оправдан захтјев треће особе, а основаност тог захтјева би процјењивало посебно тијело унутар Вијећа на темељу посебних критерија или ако се судија или тужитељ с тим сагласио у обрасцу извјештаја.

ДРУГИ ПРИЈЕДЛОГ ЈЕ ДА СТАВ 1. ГЛАСИ:

(1) Извјештај из члана 173. овог закона објављује се на интернетској страници Вијећа у циљу јачања интегритета, транспарентности и повјерења јавности у рад правосуђа, те ради спречавања сукоба интереса и других недопуштених утицаја у вршењу функције у правосуђу и јавно је доступан ако се с тиме сагласи носитељ правосудне функције у обрасцу извјештаја или на оправдан захтјев трећих особа упућен електронским путем Вијећу о којем одлучује орган Вијећа одређен за то посебним актом Вијећа.

Опција да се подаци дају на захтјев треће особе могла би функционирати тако да се нпр. објаве имена и презимена судија и тужитеља и да се кликом на име и презиме одмах отвори образац извјештаја, ако је тај судија дао сагласност за јавну објаву извјештаја, а по захтјеву трећих особа, да се кликом на име и презиме аутоматски пошаље обавијест информатичком сервису који исто тако аутоматски одобрава захтјев и омогућава приступ подацима или у предложеној варијанти, шаље тај захтјев надлежном тијелу Вијећа задуженој за одлучивање по таквом захтјеву.

Сматрамо да би се и првим приједлогом осигурали сви циљеви прописани у ставу 1. овог члана, а засигурно и осталим приједлозима, нарочито што ни у свим земљама у окружењу и ЕУ извјештаји о имовини нису безувјетно јавни.

Приједлог је да се у ставу 2. тачка а) не наводе ни иницијали прва слова имена и презимена малољетних лица која се наводе у извјештају. Сматрамо да је то у интересу свеобухватне заштите малољетних лица, поготово зато што јавни дио извјештаја свакако садржи податке о имену и презимену носитеља правосудне функције, па је лако закључити да је одређено малољетно лице у сродству са истим, а што поготово може бити штетно у малим срединама гдје се становници познају, а што је опћепозната чињеница. Надаље се предлаже да се брише став 4. јер објава, сама по себи укупног износа штедње и готовог новца, без детаља у вези са временом штедње, начином стицања новца и других релевантних показатеља: да ли подносилац извјештаја има породицу (супругу и дјецу) или је разведен или неудата/неожењен, реално може довести до погрешне слике у јавности о појединим подносиоцима извјештаја.

Члан 175.

(Провјера и анализа података)

- (1) Одјел за провођење поступка по извјештајима редовно провјерава и анализира податке из извјештаја о имовини и интересима.
- (2) Извјештај се провјерава путем:
 - а) формалне провјере, којом се провјерава да ли је извјештај благовремено достављен и у потпуности попуњен, у складу са чланом 173. овог закона;
 - б) редовне провјере, којом се упоредбом достављених података провјерава постојање сразмјерности података финансијских прилива и одлива који су наведени у извјештају*,

ц) додатне провјере, на основу података прибављених у складу са овим законом, ради провјере постојања неправилности из члана 176. став (8) овог закона.

(3) Под финансијским приливом подразумевају се сви приходи којима се увећавају финансијска средства подносиоца извјештаја у току извјештајног периода, а укључују салдо банковне и друге штедње на почетку извјештајног периода, примања од основне и додатне активности и дјелатности, новчане поклоне, позајмице и донације, насљедство, добици и остале приходе, попут прихода од некретнина, ауторских права или улагања и сличних прихода.

(4) Финансијски одливи су:

а) расходи којима се умањују финансијска средства подносиоца извјештаја у извјештајном периоду, а представљају издвајања за некретнине, покретну имовину из члана 173. став (2) тач. е) и ф), отплату кредита, давање позајмице, улагања, трошкове осигурања, и остале расходе, обухваћене чланом 173. став (2) тачка л) и м), као и трошкове живота процјењене у складу са ставом (5) овог члана.

б) уштеде на крају раздобља на које се извјештај односи.

(5) Одјел, на почетку календарске године, доноси процјену висине животних трошкова за претходну годину, која се узима у обзир приликом провођења провјере извјештаја.

(6) Одјел за провођење поступка по извјештаја ће од подносиоца извјештаја затражити додатне информације, очитовања и вјеродостојна појашњења у вези с подацима из његовог извјештаја, када је то потребно ради утврђивања њихове тачности и потпуности, или када анализа података из извјештаја у току додатне провјере указује на неправилност из члана 176. став (8) овог закона.

(7) Поступак провјере извјештаја је затворен за јавност, а резултати провјере се објављују на интернет страници Савјета.

Члан 176.

(Провођење додатне провјере)

%

(1) Додатна провјера се проводи:

а) ако упоређивање достављених података у редовној провјери извјештаја указује на несразмјер података између финансијског прилива и финансијског одлива;

б) ако извјештај не садржи све податке о особама из члана 173. став (1) овог Закона,

ц) ако је извјештај и даље непотпун након формалне провјере иако је подносиоцу извјештаја омогућено да достави додатне податке након захтјева Одјела за провођење поступка по извјештајима у складу с чланком 175. ставак (6) овог Закона;

д) када је извјештај о имовини и интересима насумично одабран путем софтверске апликације

е) код именовања судије или тужиоца путем јавног или интерног конкурса, те именовања и поновног именовања председника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца, те код избора члана Савјета и председника и потпредседника;

ф) у случају образложене пријаве о нетачности навода у извјештају, која може бити и анонимна

г) када то налажу други критерији ризика које утврђује Одјел.

(2) Додатна провјера из става (1) тачка д) овог члана проводи се на најмање 10% свих поднесених извјештаја у календарској години – uspostaviti kriterije zbog čega se dodatna provjera provodi na najmanje svih podnesenih izvještaja.

(3) Приликом додатне провјере Одјел за провођење поступка по извјештајима у обзир може узети податке из свих претходних извјештаја истог подносиоца, као и друге податке из службених евиденција Одјела и Савјета који су везани за садржај извјештаја из члана 173. овог закона, те може прикупљати сљедеће податке:

а) податаке из јавних евиденција, матичних књига, пореске евиденције, судске евиденције, земљишне књиге, катастар, регистри пословних субјеката, удружења и фондација, регистри вриједносних папира, регистри права интелектуалног власништва, регистри моторних возила, цивилних авиона, чамаца и других пловила и сл.;

б) друге податке, у посједу било које физичког или правног лица на територију БиХ, укључујући особе на које се извјештај односи као што су евиденције о дуговањима фирми, евиденције о вриједности некретнина или аутомобила, банковне евиденције и сл.

ц) јавно доступне податке, попут података објављених на друштвеним мрежама, интернетским страницама или у медијима и сл,

д) податке из чланка 175. ставак (6) овог закона,

е) податке из става (3) тач. а) до ц) овог члана иностраних институција, организација, те правних или физичких лица, у мјери у којој су доступни Одјелу надлежном за обраду извјештаја непосредно или путем директне међународне сарадње, на основу билатералног или мултилатералног споразума, односно путем међународне сарадње других органа у БиХ, добровољног достављања од стране страних приватних или јавних субјеката,

(4) Када приступ подацима из става (3) овог члана није могуће остварити директним претраживањем електронских евиденција или када је потребно прикупити информације

од физичких лица, Одјел за провођење поступка по извјештајима упућује писани захтјев за достављање података надлежним институцијама или правним или физичким лицима. Надлежне институције и остала правна и физичка лица ће доставити тражене податке Одјелу у року који је назначен у захтјеву.

- (5) Приступ подацима из става (3) овог члана и њихова достава Оделу, у складу са ставом (4) овог члана, врши се на темељу овог закона и није условљено одредбама других закона.
- (6) Одјел за провођење поступка по извјештајима може споразумом о сарадњи с органима, институцијама и другим правним лицима који воде евиденције из става (3) овог члана, прецизније утврдити начин приступа или други начин прибављања података електронски или на било који други начин. За приступ евиденцијама комерцијалне природе, осигуравају се потребна средства у буџету Вијећа.
- (7) На захтјев Одјела за провођење поступка по извјештајима, а у складу са ставом (4) овог члана, институције чији је рад регулисан законима о банкама дужне су доставити податак о стању рачуна на тражени датум, затим потврдити да ли је пријављена финансијска трансакција забиљежена у банковним изводима или не, те да ли лица обухваћена изјавом имају непријављен рачун или други финансијски производ код ове институције.
- (8) Поступком додатне провјере извјештаја, могу се утврдити сљедеће неправилности:
 - а) недостатак података у извјештају;
 - б) навођење нетачних података у извјештају;
 - ц) прикривање имовине, обавеза, прихода или расхода;
 - д) несразмјер између података финансијског прилива и финансијског одлива, којег подносилац извјештаја не може ваљано објаснити;
 - е) прикривање активности која је неспојива с функцијом подносиоца извјештаја;
 - ф) прикривање информација које указују на могућност постојања сукоба интереса подносиоца извјештаја.
- (9) Под неправилностима из става (8) тач. а) и б) не сматра се мањи недостатак или нетачност података који не утичу у значајнијој мјери на вјеродостојност извјештаја у цјелини.

КОМЕНТАР: Сматрамо нужним да се Законом пропишу елементи за дефинисање појма „несразмјера података“ из става (1) тачка а) и става (8) тачка д) овог члана, или да се то остави у надлежност Вијећу, али уз законско прописивање елемената који дефинишу појам несразмјере и очигледне несразмјере. Оставити овако недефиниране кључне појмове од

којих зависи оцјена извјештаја, а на крају и покретање дисциплинског поступка, нам је заиста неприхватљиво.

Члан 177.

(Резултат додатне провјере)

(1) Поступак додатне провјере окончава се информацијом Одјела за провођење поступка по извјештајима оведеној провјери која садржи податке о извјештајима која су провјерена, обиму провјере, посебно који су извјештаји о имовини и интересима у потпуности провјерена, прикупљеним информацијама из евиденција других правних лица и другим изворима информација који су кориштени током провјере, доступности података за провођење провјере, сарадњи подносиоца извјештаја у поступку провјере, исходу провјере с образложењем и друге податке од важности за закључивање провјере.

(2) Уколико је додатном провјером извјештаја утврђена једна или више неправилности из члана 176. став (8) овог закона, сматра се даје исход провјере негативан.

(3) Одјел за провођење поступка по извјештајима ће информацију из става (1) овог члана доставит подносиоцу извјештаја.

(4) О исходу додатне провјере која је проведена на основу критерија ризика из члана 176. став (1) тач. е) и ф) овог закона Одјел за провођење поступка по извјештајима обавјештава Савјет, односно Судски одјел или Тужилачки одјел. У случају негативног исхода додатне провјере, те у случају недостављања извјештаја прописаним роковима, поништава се одлука О именовању судије или тужиоца, председника суда, главног тужиоца и замјеника главног тужиоца, односно поништава се избор члана Савјета те председника и потпредседника Савјета.

(5) На основу информације Одјела за провођење поступка по извјештајима, Уред дисциплинског тужиоца поступа у складу са својом надлежности. Ако подаци које Уред дисциплинског тужиоца прикупи у току поступка испуњавају стандард доказивања дисциплинског прекршаја и поднесе притужбу према члану 204. овог закона, на основу члана 194. став (1) тачка п) овог закона и члана 195. став (1) тачка п) овог закона, изузетно од правила дисциплинског поступка прописаних овим законом, на судији. тужиоцу или члану Савјета против којег се води дисциплински поступак је да докаже или објасни супротно.

(6) Терет доказивања из става (5) овог члана односи се искључиво на дисциплинске поступке који су резултат провјере извјештаја и не може се користити ни у једном другом поступку, нарочито не у кривичном поступку.

(7) Одјел за провођење поступка по извјештајима из члана 179. овог закона ће информацију оведеној провјери, с подацима из извјештаја и подацима до којих је дошао у поступку контроле, без обзира на исход провјере, прослиједити Уреду дисциплинског

тужиоца, као и другом надлежном органу када је то потребно ради провођења мјера из надлежности тог органа.

(8) Извјештај о имовини и интересима не може бити предметом поновљене додатне провјере ако претходна додатна провјера тог извјештаја није утврдила неправилности. осим ако су постале доступне информације које претходно нису разматране, укључујући нове врсте или изворе информација, или ако се судском одлуком утврди да су информације кориштене и претходној додатној провјери нетачне. Поновљеном провјером ће се обухватити само они аспекти на које се односе нове информације.

КОМЕНТАР: Предлажемо да се у ставу 1. умјесто ријечи „информацијом“ стави ријеч „рјешењем“ или „закључком или „одлуком“, да се у ставу 3. ријеч „информацију“ замијени са ријечи: „рјешење“, или „закључак“ или „одлука“ и да се иза става 3. дода став 3а) који ће садржавати право подносиоца извјештаја на одговарајућу правну заштиту подношењем жалбе другостепеном органу (Вијећу) или тужбе Суду БиХ по правилима Закона о управним споровима БиХ. На потребу прописивања правне заштите јасно указује пресуда Суда БиХ број: С1 3 У 053551 25 У од 17.12.2025. године по тужби тужитељице Елведине Омерхоџић.

Надаље се предлаже брисање текста из става 5. у дијелу који гласи: „Ако подаци које Уред дисциплинског тужиоца прикупи у току поступка испуњавају стандард доказивања дисциплинског прекршаја и поднесе притужбу према члану 204. овог закона, на основу члана 194. став (1) тачка п) овог закона и члана 195. став (1) тачка п) овог закона, изузетно од правила дисциплинског поступка прописаних овим законом, на судији, тужиоцу или члану Вијећа против којег се води дисциплински поступак је да докаже или објасни супротно.“ Потпуно је нејасно шта значи појам „стандард доказивања дисциплинског прекршаја“ јер ниједна одредба овог Закона то не разрађује нити упућује на одредбу другог закона или прописа, тако да се на овај начин крши принцип правне сигурности и предвидљивости који сваки пропис мора садржавати, а тиме се ставља и претјеран терет на подносиоце извјештаја.

Неприхватљиво је уопће да с овим чланом прописују посебна правила везана уз дисциплински поступак.

Додатно став (5) члана 177. на нејасан и неразрађен начин прописује правила доказивања у дисциплинском поступку у вези са дисциплинским прекршајем који се односи на кршење одредаба закона о подношењу извјештаја о имовини и интересима и који је и сам постављен доста уопћено и широко. При томе закон у осталим одредбама не садржи опћа правила доказивања у дисциплинском поступку у односу на која се прави изузетак, будући да је предвиђено да ће се дисциплински поступак опћенито уредити подзаконским актом. Даље, у члану 176. став (8) као неправилност која се може утврдити у поступку додатне провјере извјештаја наводи се и несразмјер између података о приходима, расходима и имовини који подносилац извјештаја не може објаснити. Из наведене одредбе јасно произлази да је у односу на ову околност - постојање несразмјера - подносиоцу извјештаја пружена могућност, али и дата обавеза да докаже односно објасни супротно. Став (6) је потпуно сувишан и

неоснован будући да се Законом о ВСТВ-у свакако не могу прописивати опћа правила доказивања која би била примјењива у поступцима који нису у надлежности Вијећа. Стога се и прописивањем садржаја из става 6. крши принцип правне сигурности и предвидљивости који сваки пропис мора садржавати те се оставља на вољу органу који проводи дисциплински поступак да одређује „стандард доказивања дисциплинског прекршаја“, а тиме се ставља и претјеран терет на подносиоце извјештаја.

Члан 178.
(Регистар извјештаја)

- (1) Савјет успоставља евиденцију, односно Регистар извјештаја о имовини и интересима судија и тужилаца.
- (2) Извјештаји судије односно тужиоца којем је престао мандат, бришу се из регистра по протеку ~~десет~~ година од престанка мандата. Брисање се неће вршити за вријеме док Савјет или било који други орган у службеном поступку користи извјештаје и прилоге уз извјештаје

КОМЕНТАР: Рок из става 2 је неоправдано предугачак и сматрамо да је довољан рок од 3 године.

Члан 179.
(Одјел за провођење поступка по извјештајима)

- (I) Савјет успоставља у оквиру Секретаријата Одјел за провођење поступка по извјештајима (у даљем тексту: Ојел), који је независан у вршењу послова и надлежан за провођење одредби овог закона које уређују поступак по извјештајима, без примања било каквих упутстава и без мијешања у рад.
- (2) Одјелом самостално руководи шеф Ојела, који организује и осигурава законито и ефикасно вршење послова, савјесно вршећи повјерену функцију.
 - (3) За шефа Одјела може бити постављено лице које поред општих услова прописаних Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине испуњава и посебне услове прописане Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Секретаријату.
 - (4) Шефу Ојела у раду помажу замјеник шефа, правни савјетници, стручни савјетници и остали запослени који врше послове утврђене Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Секретаријату.

(5) Одредбе Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине којима су прописана права, функције, дисциплинска одговорност и неспојивост с функцијама државног службеника, сходно се примјењују и на запослене у Одјелу, а попуњавање упражњених позиција врши се у складу с чланом 60. овог закона.

(6) Сигурност и приватност информација, комуникација и друге битне инфраструктуре Одјела су загарантоване, а запослени у Оделу дужни су чувати безбједност и повјерљивост информација и комуникација у складу с правилником који уређује безбједност тајних података и безбједност запослених у Одјелу, који, на приједлог директора Секретаријата доноси Савјет, те обезбједити заштиту личних података.

(7) Ради стицања услова за приступање, кориштење, заштиту и чување тајних података шеф одјела, замјеник шефа, а по потреби и други запослени у Одјелу ће прије ступања на функцију бити предметом безбједоносне провјере у складу са Законом о заштити личних података. За особе из овог става, Савјет је дужан благовремено затражити писаним захтјевом провођење безбједоносних провјера.

(8) Дисциплински је одговоран запослени у (Делу који је дао нетачне или непотпуне податаке приликом пријема на упражњену позицију или приликом безбједоносне провјере, те који је прекршио дужност из става (6) овог члана.

(9) Лица из става (4) овог члана за која не постоји потреба безбједоносне провјере ће, при преузимању функције својеручно потписати изјаву о упознавању и преузимању обавезе поступања по Закону о заштити тајних података и правилнику који уређује сигурност тајних података у Одјелу.

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНЕ:

Додати став 10. који гласи: „Прекршаји који почине лица из ставова 6. и 8. овог члана учињени намјерно или крајњом непажњом, повлаче за собом престанак рада у Одјелу.“

Ово из разлога што су посљедице описаних прекршаја изузетно тешки по оне на чију су штету учињени, по њихове личности и имовину, али и сроднике, да је једина адекватна санкција престанак рада у одјелу.

Члан 180.

(Надлежности и транспарентност одјела)

(1) Одјел проводи одредбе овог закона и других прописа о извјештајима и има надлежности прописане у Одјељку Б. Извјештавање о имовини и додатним активностима.

(2) Одјел доноси и редовно ревидира додатне критерије ризика на темељу којих се извјештаји одабиру за додатну провјеру у складу са чланом 176. став (1) тачка х), као и методологију рада, поступка провјере и анализе података, те процјену трошкова у складу са чланом 175. став (5) овог закона.

- (3) Акти из става (2) овог члана су повјерљиви и доступни су искључиво Одјелу и стручњацима за вањско праћење.
- (4) Одјел доноси и упутство за попуњавање извјештаја о имовини и интересима.
- (5) Рад Одјела заснива се на принципу транспарентности. Одјел успоставља систем подношења пријава јавности о нетачности навода у објављеном извјештају о имовини и интересима и приговора на објављене резултате анализа и провјера извјештаја о имовини и интересима. Најмање једном годишње Одјел подноси Савјету извјештај о раду, које се након разматрања на Савјету објављује на Интернет страници Савјета.
- (6) Информације о имовини и дјелатностима запослених у Одјелу достављају се у складу са Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине и објављују се уз поштивање прописа о заштити личних података. Запослени у Одјелу дужни су једном годишње ажурирати објављене информације.
- (7) Кршење обавеза запослених Одјелу из става (6) овог члана представља основ за дисциплинску одговорност.

Члан 181.

(Вањско праћење рада Одјела и дисциплинских поступака)

- ~~(1) Савјет ће, у сврху праћења рада Одјела у вези прикупљања, провјере и објављивања извјештаја, као и праћења цјелокупног функционисања Одјела, те праћења дисциплинских поступака покренутих на основу резултата провјере извјештаја и прекршајних поступака у вези с извјештајима о имовини и интересима, ангажирати независне стручњаке који имају савјетодавну улогу. Стручњаци се ангажују на период од четири године, а Савјет ће, ако се укаже потреба, донијети одлуку о периоду за наставак ангажмана.~~
- ~~(2) Стручњаци из става (1) овог члана имају непосредан и неометан приступ свим информацијама, подацима о лицима и њиховим извјештајима, као и документацији којом располаже Одјел, осим података који су заштићени прописима о заштити тајних података.~~
- ~~(3) Стручњаци имају право пратити процес запошљања у Одјелу и у том процесу комисији за пријем давати писмене препоруке, које могу бити одбачене, уз писмено образложење разлога о неприхватању, у року од 15 дана од дана пријема писмене препоруке.~~
- ~~(4) У случају да Одјел, на основу члана 177. став (5) овог закона достави Уреду дисциплинског тужиоца информацију о неправилностима утврђеним провјером, стручњаци ће пратити дисциплински поступак и сачинити извјештај из става (9) овог члана.~~

- ~~(5) Стручњаци могу предложити покретање дисциплинеког поступка против запослених у Одјелу.~~
- ~~(6) Стручњаци су дужни чувати поверљивост свих података који су дефинисани као лични у случају са Законом о заштити личних података.~~
- ~~(7) Стручњаци достављају писмене препоруке шефу Одјела везане за поступање у конкретном предмету провјере извјештаја и о cjелокупном дјеловању Одјела, у циљу унапређења ефикасности и дјелотворности његовог рада.~~
- ~~(8) Препоруке стручњака из овог члана могу се одбацити, а у случају неприхватања препорука, шеф Одјела ће писмено образложити разлоге о неприхватању, у року од 1-5 дана од дана пријема писмене препоруке.~~
- ~~(9) Стручњаци најмање једном годишње сачињавају и јавно објављују извјештај о раду и функционисању Одјела и провођењу поступака у вези с провјером извјештаја, као и о дисциплинеким и прекршајним поступцима покренутим на основу резултата провјере извјештаја.~~

КОМЕНТАР: Предлаже се брисање овог члана. Нејасно је ко су ти стручњаци, да ли су страни или држављани БиХ, на који начин и по којим критеријима ће се ангажовати, које су струке, при чему имају широко постављена овлашћења у погледу приступа и кориштења свим информацијама, подацима о лицима и њиховим извјештајима, као и документацији којом располаже Одјел, осим података који су заштићени прописима о заштити тајних података. Надаље, ако је њихова улога описана у ставу 1. тако широко постављена, онда се њихова улога да прате процес запослења у Одјелу и у том процесу комисији за пријем дају писмене препоруке, предлагати покретање дисциплинеког поступка против запослених у Одјелу (при чему се не прописују увјети под којима могу поднијети такав приједлог), сачињавају писмене препоруке шефу Одјела везане за поступање у конкретном предмету провјере извјештаја и о cjелокупном дјеловању Одјела, у циљу унапређења ефикасности и дјелотворности његовог рада, затим да није прописан никакав правни лијек против одлука којима се одбацују њихове препоруке у процесу запослења у Одјелу и везане за поступање у конкретном предмету провјере извјештаја и о cjелокупном дјеловању Одјела, све ово јасно указује на индиректну контролу Одјела од непознатих лица и у нејасном и непознатом, суи генерис поступку од суи генерис лица са широким овлашћењима.

Члан 182.

(Правилник у вези с извјештавањем)

Савјет на приједлог Одјела посебним правилником регулише додатне детаље везане за облик обрасца извјештаја, рокове и поступак подношења извјештаја, изузетке од приступања подацима, оперативне аспекте рада Одјела унутар Секретаријата укључујући и савјетодавну улогу стручњака, успостављање и вођење евиденције односно регистра извјештаја, поступак и динамику провјере извјештаја, те поступак склапања споразума о

сарадњи с органима, институцијама и другим правним лицима из члана 176. став (6) овог закона.

КОМЕНТАР: Предлаже се брисање дијела текста „савјетодавну улогу стручњака“ из разлога датих у коментару на члан 181.

Члан 183.

(Прекршаји у вези с извјештајима о имовини и интересима)

- (1) Новчаном казном у износу од 5.000,00 КМ до 20.000,00 КМ казнит ће се за прекршај орган или правно лице које не сарађује с Одјелом или не поступи по захтјеву Одјела у складу са чланом 176. овог закона.
- (2) Новчаном казном у износу од 2.000,00 КМ до 10.000,00 КМ казнит ће се за прекршај из става (1) овог члана и одговорно лице у органу или правном лицу, као и службено лице у органу или правном лицу које је задужено за сарадњу са Одјелом.
- (3) Новчаном казном у износу од 2.000,00 КМ до 10.000,00 КМ казнит ће се физичко лице које не достави Одјелу тражене информације односно не поступи по захтјеву Одјела у складу са чланом 176. овог закона.
- (4) ~~Новчаном казном у износу од 2.000,00 КМ до 10.000,00 КМ казнит ће се физичко лице из члана 173. став (1) које не достави извјештај или податке потребне за подношење извјештаја у складу са чланом 173. овог закона.~~
- (5) Одредба става (4) овог члана не односи се на судије, тужиоце и чланове Вијећа док им траје мандат.
- (6) Одјел подноси захтјев за покретање прекршајног поступка за прекршаје из овог чланка у складу са Законом о прекршајима Босне и Херцеговине (Службени гласник БиХ, бр.: 41/07, 18/12, 36/14, 81/15 и 65/20).

КОМЕНТАР: како смо већ навели у коментару на члан 173. Суштински смо против кажњавања или покретања прекршајног поступка против трећих лица која одбију дати податке јер се сви подаци који се могу тражити од тих лица могу добити и од стране правних лица која воде одређене регистре нпр. некретнина, покретних ствари које подлијежу регистрацији, банака које воде податке о новчаним трансакцијама и приходима, послодаваца трећих лица итд., наравно пазећи на заштиту личних података тих лица. Трећа лица немају ништа са ВСТВ-ом, превише је репресивно у односу на та лица. Прописивање

да је одбијање сарадње прекршај је у рангу кривичне оптужбе и носи тешке посљедице. Надаље, да би се покренуо прекршајни поступак према одредбама овог члана, претходно се мора прописати да је одбијање трећих лица да дају податке прекршај, јер се за прекршај може казнити само онда кад се одређено понашање означи као прекршај.

ДИО ЧЕТВРТИ - ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ

ПОГЛАВЉЕ I. УРЕД ДИСЦИПЛИНСКОГ ТУЖИОЦА И ДИСЦИПЛИНСКЕ КОМИСИЈЕ

Одјељак А. Уред дисциплинског тужиоца

Члан 184.

(Уред дисциплинског тужиоца)

- (1) Уред дисциплинског тужиоца (у даљем тексту: Уред) чине главни дисциплински тужилац, замјеници главног дисциплинског тужиоца и дисциплински тужиоци.
- (2) Уред је самосталан и функционално независан у свом раду на дисциплинским предметима, који врши дужност тужиоца у вези са наводима који се тичу повреда дужности судије или тужиоца, у складу са овим законом и Правилником о дисциплинској одговорности носилаца правосудних функција (у даљем тексту: Правилник о дисциплинској одговорности) којег доноси Савјет.
- (3) Уред поступа по притужбама или по службеној дужности, проводи дисциплинску истрагу, покреће дисциплински поступак и заступа предмете дисциплинских прекршаја пред дисциплинским комисијама Савјета. Додјела предмета у рад врши се редоследом аутоматизованим системом додјеле.
- (4) Ако Уред утврди да подаци садржани у извјештају о имовини и интересима или подаци које доставе треће особе у вези с тим извјештајем или његовом провјером, нису тачни, или ако утврди повреду закона, предмет прослијеђује надлежним тијелима ради провођења мјера из надлежности тих тијела и утврђивања одговорности због доставе нетачних података или повреду закона, осим ако је предмет прослијеђен у складу са чланом 177. став (8) овога Закона.
- (5) Надлежни орган из ставка 3а. ће у року од три мјесеца од дана када је обавијештено, извијестити Уред о подузетим мјерама.
- (6) Надлежни органи, између осталих, су:
 - а. порески органи (у вези неслагања између података у извјештају о имовини и интересима и у пореској пријави, или у вези поштовања пореских обвеза или избјегавања пореза од стране подносиоца извјештаја или других особа);

б. финансијско-обавјештајно одјељење (у вези прања новца од стране било које особе, укључујући и подносиоца извјештаја);

ц. дисциплинска тијела осим Канцеларије дисциплинског тужиоца (у вези дисциплинског прекршаја од стране других лица осим подносиоца извјештаја);

д. агенција за борбу против корупције (повреде интегритета од стране особа осим подносиоца или од стране подносиоца ако су изван надлежности Уреда);

е. тужилаштво (за кривична дјела било које особе укључујући подносиоца).

(7) Главни дисциплински тужилац руководи Уредом, те доноси административне и финансијске одлуке Уреда у оквиру планираног и одобреног буџета. Главни дисциплински тужилац доноси обавезујућа општа упуства за рад, и обавезујуће упуство за подузимање мјера у појединачним случајевима.

(8) Замјеници главног дисциплинског тужиоца и дисциплински тужиоци врше сваку радњу у дисциплинским предметима у којима су задужени и у погледу извршавања тих послова одговорни су главном дисциплинском тужиоцу.

Члан 185.

(Колегиј дисциплинских тужилаца)

(1) Колегиј дисциплинских тужилаца чине главни дисциплински тужилац, замјеници главног дисциплинског тужиоца и дисциплински тужиоци.

(2) Главни дисциплински тужилац по потреби, а најмање једном у три мјесеца, сазива колегиј на који може позвати и друге особе.

(3) Колегиј одлучује о приговору из члана 205. став (2) овог закона и разматра сва питања која се односе на обављање послова из дјелокруга Уреда, а нарочито:

а) остварени резултати рада у претходном периоду;

б) рад по приоритетним предметима;

ц) начин унапређења рада, стручно усавршавање;

д) извјештаји о раду, као и друга питања значајна за рад Уреда предвиђена пословником о

(4) На основу анализе и резултата са сједнице колегијума, главни дисциплински тужилац може донијети мјере за бољи и ажурнији рад Уреда.

Члан 186.

(Именовање и разрјешење главног дисциплинског тужитеља)

(1) Главног дисциплинског тужиоца именује Савјет на мандат од пет година након окончања процедуре јавног конкурса којег проводи Агенција за државну службу Босне и Херцеговине.

(2) Главни дисциплински тужилац има статус секретара са посебним задатком у складу са Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине и најдужи период постављења на исто радно мјесто је десет година.

(3) У комисији из члана 24. став 2. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине за избор Главног дисциплинског тужиоца испред Савјета учествују два члана Савјета која Савјет изабере.

(4) Главног дисциплинског тужитеља разрјешава Савјет.

(5) Главном дисциплинском тужиоцу мандат престаје по сили закона када поднесе пријаву на конкурс за упражњену позицију о чијем именовању одлучује Савјет или у чијем именовању Савјет учествује давањем приједлога, мишљења, сагласности или на други начин

Члан 187.

(Избор, именовање и разрјешење замјеника главног дисциплинског тужиоца, дисциплинског тужиоца и државних службеника)

(1) Именовање замјеника главног дисциплинског тужиоца, дисциплинских тужиоца и осталих државних службеника у Уреду врши се у складу са чланом 28. став (2) Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине.

(2) У комисији из члана 24. став 2. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине за избор државних службеника у Уреду, испред Савјета учествују члан Савјета којег Савјет изабере и главни дисциплински тужилац, односно особа коју он овласти.

(3) Замјенике главног дисциплинског тужиоца, дисциплинске тужиоце и остале државне службенике у Уреду именује и разрјешава комисија коју чине главни дисциплински тужилац и два члана Савјета која Савјет изабере.

Члан 188.

(Услови за именовање дисциплинских тужилаца)

(1) Поред општих услова прописаних Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине за главног дисциплинског тужиоца може бити именовано лице које је дипломирани правник VII степена, односно 240 ЕЦТС бодова по болоњском циклусу студирања, које има најмање осам година радног искуства на правним пословима након положеног правосудног испита, те се одликује професионалном непристрасношћу, високим моралним квалитетима и доказаним стручним способностима.

(2) Поред општих услова прописаних Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине за замјеника главног дисциплинског тужиоца може бити именовано лице које је дипломирани правник VII степена, односно 240 ЕЦТС бодова по болоњском циклусу студирања, које има најмање пет година радног искуства на правним пословима након положеног правосудног испита, те се одликује професионалном непристрасношћу, високим моралним квалитетима и доказаним стручним способностима.

(3) За дисциплинског тужиоца, поред општих услова прописаних Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине, може бити именован дипломирани правник VII степена, односно 240 ЕЦТС бодова по болоњском циклусу студирања, који има најмање три године радног искуства на правним пословима након положеног правосудног испита, те се одликује професионалном непристрасношћу, високим моралним квалитетима и доказаним стручним способностима.

КОМЕНТАР НА ЧЛАНОВЕ 186. и 188.

Главни дисциплински тужитељ и дисциплински тужитељи морају бити приоритетно именовани из реда судца или тужитеља (имамо примјере земаља у окружењу), а не само правници, који долазе углавном као правници из Суда или Тужитељства Б и Х, који немају искуства у суђењу, нити вођењу истраге. Само изузетно, ако нема пријављених кандидата, може се допустити именовање као дисциплинских тужитеља и особа које нису судије или тужитељи.

Мандат треба да траје 5 година и може се још једном максимално продужити.

Претходни мандати се урачунавају у погледу ограничења максимума мандата.

Дисциплински уред треба измјестити као посебну институцију и на посебну локацију, јер на овакав начин док чланови вијећа именују дисциплинске тужитеље, те им продужавају мандат и оцјењују, тешко да Уред може самостално и објективно радити.

Члан 189.

(Пријем у радни однос запослених)

У складу са Законом о раду у институцијама Босне и Херцеговине одлуку о пријему у радни однос и отказу уговора о раду од стране послодавца за запослене Уреда који немају статус државних службеника доноси комисија коју чине један члан Савјета којег Савјет изабере и главни дисциплински тужилац и замјеник главног дисциплинског тужиоца или дисциплински тужилац којег овласти главни дисциплински тужилац.

Одјељак Б. ДИСЦИПЛИНСКЕ комисије

Члан 190.

(Дисциплинске комисије) (1)

Дисциплинске комисије су:

- а) Првостепена дисциплинска комисија;
 - б) Другостепена дисциплинска комисија;
 - ц) Дисциплинска комисија за одлучивање о жалби из члана 212. став (4) овог закона (у даљем тексту: Комисија за одлучивање о жалби).
- (2) Комисије из става (1) овог члана су независне и надлежне за рјешавање дисциплинских ствари.
- (3) Дисциплинске комисије именује Савјет на мандат од четири године. Изузетно, дисциплинска комисија наставља са радом и после истека мандата до окончања започетог дисциплинског поступка.
- (4) У циљу ефикасности и непристрасности у поступању, Савјет именује потребан број дисциплинских комисија из става (1) овог члана.

Члан 191.

(Састав дисциплинских комисија)

- (1) Првостепена дисциплинска комисија састављена је од три члана, од којих је један члан одјела Савјета, а два члана се именују са листе из члана 192. овог закона.
- (2) Другостепена дисциплинска комисија састављена је од три члана од којих је један члан Савјета, а два члана се именују са листе из члана 192. овог закона.
- (3) Комисија за одлучивање по жалби састављена је од три члана од којих је један члан Савјета, а два члана се именују са листе из члана 192, овог закона.
- (4) Изузетно од одредаба ст. (1), (2) и (3) овог члана, у дисциплинским поступцима који се воде против судије, односно тужиоца који је члан Савјета, сва три члана комисије именују се са листе из члана 192. овог закона.
- (5) У дисциплинским поступцима који се воде против судија већина чланова комисија из члана 190. став (1) овог закона ће бити судије. У дисциплинским поступцима који се воде против тужилаца већина чланова комисија из члана 190. став (1) овог закона ће бити тужиоци.
- (6) Најмање један члан дисциплинске комисије, и у првом и у другом степену, је судија суда истог или вишег нивоа као и судија против којег се поступак води. Најмање један члан дисциплинске комисије, и у првом и у другом степену, је тужилац истог или вишег нивоа као и тужилац против којег се поступак води.
- (7) Члан комисије који је учествовао у рјешавању предмета у Првостепеној комисији не може поступати у истој ствари у Другостепеној дисциплинској комисији или Комисији за одлучивање о жалби.
- (8) Чланови дисциплинских комисија који нису чланови Савјета остварују право на накнаду за рад и накнаду трошкова у складу са чланом 53. став (7) овог закона.

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНА:

Предлаже се додати став 9. који гласи: Члан комисије из става 1. и 2. не може бити члан Вијећа који обавља адвокатску професију у случају кад је тај члан Вијећа био пуномоћник странке, странка или бранитељ оптуженог у поступку који је водио судија или тужитељ према којем се води дисциплински поступак. Ово из разлога како би се избјегла сумња у (не)пристрасност, а све у складу са релевантним одредбама ЗПП-а и ЗКП-а.

Члан 192.

(Листа кандидата које предлажу судови и тужилаштва)

(1) Сваки суд и тужилаштво, на општој сједници односно колегију, предлаже по једног судију односно тужиоца који може бити именован за члана дисциплинске комисије. Поступак предлагања регулише се упутством које доноси Савјет.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, Суд Босне и Херцеговине, Врховни суд Федерације Босне и Херцеговине, Врховни суд Републике Српске и Апелациони суд Брчко дистрикта Босне и Херцеговине предлажу по двоје судија, а Тужилаштво Босне и Херцеговине, Федерално тужилаштво Федерације Босне и Херцеговине и Републичко јавно тужилаштво Републике Српске предлажу по два тужиоца.

(3) За члана дисциплинске комисије може се предложити судија, односно тужилац који није дисциплински одговарао и чија је задња оцјена „изузетно успјешно обавља функцију” или „успјешно обавља функцију”.

(4) На темељу приједлога достављених од стране судова и тужилаштава формира се листа судија и тужилаца који се именују за чланове дисциплинских комисија. Формирана листа важи четири године.

ПОГЛАВЉЕ II. ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ И ДИСЦИПЛИНСКИ ПОСТУПАК

Одјелак А. Дисциплински прекршаји и дисциплинске мјере

Члан 193.

(Одговорност за дисциплински прекршај)

(1) Судија, тужилац, судија поротник, укључујући и предсједнике судова, главне тужиоце и њихове замјенике, дисциплински су одговорни за дисциплинске прекршаје из чл. 194. и 195. овог закона, које су учинили намјерно или из грубе непажње.

(2) Именовање у други суд или тужилаштво не искључује дисциплинску одговорност судије или тужиоца за дисциплински прекршај учињен на позицији носиоца правосудне функције коју је претходно вршио. Престанак мандата на руководећој позицији не

искључује одговорност за дисциплински прекршај који је учињен за вријеме трајања тог мандата.

(3) Кривична, односно прекршајна одговорност не искључује дисциплинску одговорност судије или тужиоца за исто дјело које је било предмет кривичног, односно прекршајног поступка, ако је такво дјело истовремено и дисциплински прекршај.

Члан 194.

(Дисциплински прекршаји судија)

(1) Дисциплински прекршаји судија су:

- а) одавање повјерљиве информације која произлази из вршења функције судије;
- б) кориштење функције судије како би се прибавила корист за себе или друго лице;
- ц) пропуштање да тражи своје изузеће или искључење од поступања у предмету када постоји сукоб интереса или да обавијести руководиоца након сазнања о постојању сукоба интереса;
- д) неоправдано кашњење у изради одлуке или процесним радњама;
- е) непоступање по одлуци донесеној у поступку за заштиту права на суђење у разумном року;
- ф) немарно вршење службених дужности;
- г) упуштање у непримјерене контакте са странком у поступку или њеним заступником;
- х) понашање у суду и изван суда које штети угледу судијске функције;
- и) кршење службене дужности којим се нарушава повјерење у непристрасност, професионалност и интегритет правосуђа;
- ј) омогућавање вршења функције судије лицу које за то није законом овлаштено;
- к) мијешање у поступање судије или тужиоца супротно прописима, с намјером опструирања или онемогућавања његових активности или утицаја на његов рад;
- л) давање коментара о судској или тужилачкој одлуци, поступку или предмету, док је предмет у току пред судом, за које се оправдано може очекивати да могу ометати или штетити правичном поступку или суђењу;
- м) непоступање, из неоправданих разлога, по правилнику, одлуци, наредби или другом акту Савјета;
- н) давање или приказивање Савјету лажне, обмањиве или недовољне информације;

о) пропуштање да Савјету достави информацију коју је дужан доставити у складу с овим законом;

п) неподношење извјештаја у складу са чланом 173. овога Закона или пропусти у подношењу извјештаја који су резултирали неправилношћу дефинисаном у члану 176. ставак (8) овога Закона;

р) неоправдано пропуштање обавезног стручног усавршавања;

с) упуштање у активности које су неспојиве с функцијама судије;

т) кршење ограничења у погледу остваривања прихода по основу накнада за додатне активности;

у) поступање с пристрасношћу и предрасудама током вршења службених функција због расе, боје, пола, вјерске припадности, етничког поријекла, националне припадности, сексуалне опредељености или друштвеног и економског статуса странке;

в) прихватање поклона или награда чија је намјена непримјерено утицање на одлуке или поступке судије, укључујући и случајеве када поклон или награда само одају утисак непримјереног утицаја.

(2) Поред прекршаја из става (1) овог члана, предсједник суда одговара и за сљедеће дисциплинске прекршаје:

а) кршење прописа који регулишу послове руковођења судом и судском управом;

б) кршење прописа или одлуке о додјеливању предмета у рад, непосредно или пропуштањем надзора;

ц) неподношење дисциплинске пријаве против судије истог суда, иако располаже информацијом о повреди службене дужности;

д) пропуштање да Савјету достави информацију и податак који је дужан доставити као **предсједник суда у складу с овим законом.**

Члан 195.

(Дисциплински прекршаји тужилаца)

(1) Дисциплински прекршаји тужилаца су:

а) одавање повјерљиве информације која произлази из вршења функције тужиоца;

б) кориштење функције тужиоца како би се прибавила корист за себе или друга лица;

ц) пропуштање да тражи своје изузеће од поступања по предметима када постоји сукоб интереса;

д) неоправдано кашњење у провођењу радњи у вези с вршењем функције тужиоца;

- е) непоступање по одлуци донесеној у поступку за заштиту права на суђење у разумном року;
- ф) немарно вршење службених дужности;
- г) упуштање у непримјерене контакте са судијом или странкама у поступку;
- х) понашање у тужилаштву и изван тужилаштва које штети угледу тужилачке функције;
- и) кршење службене дужности којим се нарушава повјерење у непристрасност, професионалност и интегритет правосуђа;
- ј) омогућавање вршења функције тужиоца лицима која на то нису законом овлаштена;
- к) мијешање у поступање судије или тужиоца супротно прописима, с намјером опструирања или онемогућавања његових активности или утицаја на његов рад;
- л) давање коментара о судској или тужилачкој одлуци, поступку или предмету, док је предмет у току пред судом, за које се оправдано може очекивати да могу ометати или штетити правичном поступку или суђењу;
- м) непоступање, из неоправданих разлога, по правилнику, одлуци, наредби или другом акту Савјета;
- н) давање или приказивање Савјету лажне, обмањиве или недовољне информације;
- о) пропуштање да Савјету достави било коју информацију коју је дужан доставити у складу с овим законом;
- п) неподношење извјештаја у складу са чланом 173. овога Закона или пропусти у подношењу извјештаја који су резултирали неправилношћу дефинисаном у члану 176. ставак (8) овога Закона;
- р) неиспуњавање обавезе учествовања у облицима обавезног стручног усавршавања;
- с) неизвршавање законом прописаног упутства надређеног тужиоца, осим ако би извршавање таквог упутства значило кршење закона;
- т) упуштање у активност која је неспојива с функцијама тужиоца;
- у) кршење ограничења у погледу остваривања прихода по основу накнаде за додатну активност;
- в) поступање с пристрасношћу и предрасудама током вршења службених функција због расе, боје, пола, вјерске припадности, етничког поријекла, националне припадности, сексуалне опредељењености или друштвеног и економског статуса странке;
- з) прихватање поклона или награда чија је намјена непримјерено утицање на одлуке или поступке тужиоца, укључујући и случајеве када поклон или награда само одају утисак непримјереног утицаја.

(2) Поред прекршаја из става (1) овог члана главни тужилац одговара и за следеће дисциплинске прекршаје:

- а) кршење прописа који регулишу послове руковођења тужилаштвом и тужилачком у правом;
- б) кршење прописа и одлуке о додјеливању предмета у рад, непосредно или пропуштањем надзора;
- п) неподношење дисциплинске пријаве против тужиоца истог тужилаштва, иако располаже информацијом о повреди службене функције;
- д) пропуштање да Савјету достави информацију и податак који је дужан доставити као главни тужилац у складу с овим законом.

КОМЕНТАР у вези чланова 194. и 195.

У ставу 1. под тачком а) потребно је прецизирати шта се сматра повјерљивом информацијом, ако се ради о информацији –тајном податку онда је то кривично дјело, као што је и кривично дјело одавање службене тајне, а исти случај је и са тачком б); тачку д) прецизирати на начин да се јасно одреди који је то временски период кашњења или како се утврђује да је кашњење неоправдано; под тачком ф) прецизирати шта се сматра немарним вршењем службених дужности како би се избјегло арбитрарно поступање.

У ставу 1. наведених чланова, тачка п) гласи: намјерно и неоправдано неподношење извјештаја у складу са чланом 173. овога Закона или намјерни или из крајње непажње пропусти у подношењу извјештаја који су резултирали неправилношћу дефинисаном у члану 176. ставак (8) тачке: а),б),ц),е) и ф) овога Закона;

Члан 196.

(Врсте дисциплинских мјера)

У дисциплинском поступку може се изрећи једна или више следећих дисциплинских мјера:

- а) јавна опомена;
- б) смањење плате у проценту до 50 посто, на период до једне године;
- ц) разрјешење с дужности предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца;
- д) разрјешење с дужности судије или тужиоца.

КОМЕНТАР: Дисциплинске мјере треба прецизирати за сваки прекршај, односно шта је мјера тј коректив а шта је санкција јер разријешење дужности није мјера него санкција

Члан 197.

(Додатне мјере)

Уз дисциплинску мјеру из члана 196. овог закона, судији или тужиоцу може се наложити да учествује у савјетовању или стручном усавршавању из одређене области при центрима за едукацију судија и тужилаца.

Члан 198.

(Принципи за одређивање мјера)

(1) Код изрицања дисциплинских мјера, дисциплинске комисије руководе се принципом пропорционалности, узимајући у обзир следеће чињенице:

- а) тежина учињеног дисциплинског прекршаја и његове последице;
- б) број учињених дисциплинских прекршаја или радњи извршења дисциплинског прекршаја;
- ц) степен одговорности;
- д) околности под којима је дисциплински прекршај учињен,
- е) досадашњи рад и понашање учиниоца прекршаја;

Ф) све друге околности које могу утицати на одлуку о тежини и врсти дисциплинске мјере, укључујући кајање и сарадњу коју је судија или тужилац показао током дисциплинског поступка.

2) У случају дисциплинске повреде прописане чланом 194. став (1) тачка п) или чланом 195. став (1) тачка п) овога Закона, примјењују се следеће дисциплинске мјере:

а) најмање смањење плате за 25%, на период од пола године у случају утврђене неправилности прописане чланом 176. став (8) тачке а)-д) овога Закона, ако је неправилност проузроковала несразмјер између финансијског прилива и финансијског одлива у извјештају о имовини и интересима у износу од 5.000 БАМ или више, или, у случају утврђене неправилности прописане чланом 176. став (8) тачка е).

б) најмање разјешење од дужности предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца у случају утврђене неправилности прописане чланом 176. став (8) тачке а)д) овога Закона- ако је неправилност проузроковала несразмјер између финансијског прилива и финансијског одлива у извјештају о имовини и интересима у износу од 5.000

БАМ или више; или, у случају утврђене неправилности прописане чланом 176. став (8) тачка е).

ц) најмање разрјешење од дужности судије или тужиоца у случају утврђене неправилности прописане чланом 176. Став (8) тачке а)-ц) овога Закона, ако је неправилност проузроковала несразмјер између финансијског прилива и финансијског одлива у извјештају о имовини и интересима у износу од 20.000 БАМ или више, или у случају утврђене неправилности прописане чланом 176. став (8) тачка д) овога Закона, ако је прекорачење финансијских одлива 10.000 БАМ или више.

(3) Став (2) овога чланка не доводи у питање друге дисциплинске мјере у случају када износи несразмјера између финансијског прилива и финансијског одлива наведени у ставу (2) тачке а) — ц) нису достигнути.

Члан 199.

(Правне последице изречених дисциплинских мјера)

Судија или тужилац којем је изречена дисциплинска мјера опомене, не може бити именован или премјештен на упражњену позицију у правосуђу у року од годину дана од правоћности одлуке о изрицању те дисциплинске мјере.

(1) Судија или тужилац којем је изречена дисциплинска мјера смањења плате на период до шест мјесеци, не може бити именован или премјештен на упражњену позицију у правосуђу у року од двије године од правоћности одлуке о изрицању те дисциплинске мјере.

(2) Судија или тужилац којем је изречена дисциплинска мјера смањења плате на период дужи од шест мјесеци, не може бити именован или премјештен на упражњену позицију у правосуђу у року од три године од правоснажности одлуке о изрицању те дисциплинске мјере.

(3) Одредбе ст. (1), (2). (3) и (6) овог члана односе се и на предсједника суда, главног тужиоца и замјеника главног тужиоца.

(4) Предсједник суда, главни тужилац или замјеник главног тужиоца, којем је изречена дисциплинска мјера разрјешења с те дужности не може бити именован на руководећу позицију у правосуђу у року од десет година од правоснажности одлуке о изрицању те дисциплинске мјере, односно не може бити именован односно премјештен на упражњену позицију судије или тужиоца у року од пет година.

(5) Судија или тужилац којем је изречена мјера разрјешења с дужности судије или тужиоца на може бити поново именован на позицију судије или тужиоца у року од осам година од правоснажности одлуке о изрицању те дисциплинске мјере.

(6) Правне последице изречене дисциплинске мјере разрјешења с дужности предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца примјењују се на судију или тужиоца који у току дисциплинског поступка поднесе оставку на руководећу функцију.

(7) Правне последице изречене дисциплинске мјере разрјешења примјењују се на судију или тужиоца који у току дисциплинског поступка поднесе оставку.

Одјељак Б. Застаријевање

Члан 200.

(Застаријевање покретања дисциплинског поступка)

(1) Дисциплински поступак не може се покренути:

а) по истеку двије године од дана пријема притужбе, односно од дана када је Уред дисциплинског тужиоца сазнао за почињени прекршај;

б) по истеку пет година од дана када је наводни прекршај учињен.

(2) Застаријевање покретања дисциплинског поступка за дисциплинске прекршаје трајног карактера почиње тећи у тренутку престанка противправног стања.

Члан 201.

(Застаријевање вођења дисциплинског поступка)

(1) Поступак за утврђивање дисциплинске одговорности мора се окончати у року од једне године од дана подношења захтјева за покретање дисциплинског поступка првостепеној дисциплинској комисији, осим уколико се утврди разлог који продужење овог рока чини оправданим.

~~(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, уколико је одлука дисциплинске комисије укинута од стране надлежног суда и враћена на поновни поступак исти ће се провести најкасније у року од годину дана од дана пријема одлуке надлежног суда.~~

КОМЕНТАР: У ставу 1. се мора прописати законом оквир за дефиницију појма разлога који продужење рока чини оправданим, али и коначан рок окончања предмета, јер овако како је прописан, није јасно уопће за колико се трајање поступка може продужити. Овакво прописивање је сигурно кршење људских права јер на судију или тужитеља ставља претјеран терет нејасном, неодређеном и прешироком одредбом и може се десити да оправдан разлог који продужава рок унутар којег се поступак мора окончати, потраје, а при чему није прописано да судија или тужитељ може икаквим правним лијеком оспоравати одлуку да се рок продужи. Поготово кад је извјесно да, ако се не пропишу критерији шта је оправдан разлог, судија или тужитељ постаје жртвом нечије дискреционе оцјене?!

Предлажемо брисање става 2. јер се на овај начин застара продужава на начин који није прописан ни КЗ Ф БиХ ни КЗ РС, нити је у складу с било којим међународно признатим актом, а могуће да представља и кршење људских права.

Члан 202.

(Застој застаријевања)

(1) Када се на основу истих чињеница које се разматрају у дисциплинској истрази или дисциплинском поступку против судије или тужиоца покрене кривична истрага или кривични поступак. застаријевање из чл. 200. и 201. овог закона престаје тећи.

(2) Застаријевање покретања или вођења дисциплинског поступка наставља тећи обуставом кривичне истраге или доношењем правомоћне пресуде.

Одјељак Ц. Дисциплинска истрага

Члан 203.

(Дисциплинска истрага)

(1) ~~Уред покреће дисциплинску истрагу на темељу притужбе или по службеној дужности.~~

(2) Уколико за истог судију или тужиоца формира више предмета Уред ће, у правилу, провести јединствену дисциплинску истрагу.

(3) Поступак дисциплинске истраге детаљније се регулише Правилником о дисциплинској одговорности.

(4) Сви судови, тужилаштва, као и судије, предсједници судова, главни тужиоци и замјеници главног тужиоца, тужиоци, судије поротници и упосленици судова или тужилаштва дужни су поступати у складу са захтјевима Уреда у погледу давања информација, докумената или другог материјала у вези са дисциплинском истрагом.

(5) Органи јавне власти на свим нивоима у Босни и Херцеговини и друга правна лица сарађују са Уредом у провођењу дисциплинске истраге у складу са чланом 56. овог закона.

(6) Уред је дужан с једнаком пажњом да испитује и утврђује како чињенице које терете судију или тужиоца, тако и оне које му иду у корист.

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНА:

Измијенити став 1. тако да гласи: Уред покреће дисциплинску истрагу на темељу притужбе ако из навода притужбе произилази вјероватност да је почињен дисциплински прекршај, или по службеној дужности.

Члан 204.

(1) Пријава на основу које се покреће дисциплинска истрага мора садржити име и презиме судије или тужиоца на којег се односи, наводе о повреди дужности судије или тужиоца. Уз пријаву се достављају и докази уколико подносилац истима располаже.

(2) Уред ће пријаву која је неразумљива или која не садржи елементе прописане у ставу (1) овог члана вратити подносиоцу да, у року од осам дана, уреди пријаву.

(3) Уред ће одлуком одбацити пријаву и без провођења дисциплинске истраге уколико установи:

а) да је наступила застара покретања дисциплинског поступка;

б) да је пријава неразумљива или не даје довољно основа за даље истраживање, а поднесена је од стране анонимног подносиоца;

ц) да у року из става (2) овог члана пријава није уређена;

д) да је судији или тужиоцу на којег се пријава односи престао мандат на правосудној функцији прије подношења пријаве или у периоду од подношења пријаве до узимања притужбе у рад;

е) да наводи о повреди дужности не представљају дисциплински прекршај;

ф) даје о истој ствари раније донесена одлука.

(4) Одлуку из става (3) овог члана, Уред ће донијети у року од шест мјесеци од пријема притужбе.

(5) Поднесци које заприми Уред, а који по свом садржају не представљају пријаве заводе

Члан 205.

(Одлука о неподношењу захтјева за покретање дисциплинског поступка)

(1) Уред доноси одлуку о неподношењу захтјева за покретање дисциплинског поступка, уколико у току истраге утврди:

а) да нема довољно доказа о учињеном дисциплинском прекршају;

б) даје судији или тужиоцу у току истраге престао мандат на правосудној функцији;

ц) да је наступила застара покретања дисциплинског поступка.

(2) Када утврди околности из става (1) овог члана, Уред одлуку доноси у року од 60 дана. Образложена одлука из става (1) овог члана доставља се подносиоцу притужбе, који може уложити приговор Колегију Уреда у року од осам дана од дана достављања.

(3) Одлуку о приговору Колегиј доноси у року 30 дана од дана [пријема, о чему ће обавијестити подносиоца притужбе. Ако Колегиј утврди да је притужба основана, одредит ће предузимање потребних мјера и радњи.

(4) Коначна одлука о неподношењу захтјева за покретање дисциплинског поступка доставит ће се судији, односно тужиоцу на којег се односи, уколико је претходно обавијештен да је против њега поднесена притужба.

Одјељак Д. Дисциплински поступак

Члан 206.

(Покретање дисциплинског поступка)

(1) Дисциплински поступак покреће се подношењем захтјева за покретање дисциплинског поступка Првостепеној дисциплинској комисији.

(2) Захтјев за покретање дисциплинског поступка садржи:

- а) име и презиме, функцију у правосуђу, адресу, број телефона, е-маил адресу и друге личне податке судије или тужиоца против којег је покренут дисциплински поступак, као и податке за његовог пуномоћника или пуномоћнике, уколико су доступни;
- б) наводни дисциплински прекршај;
- ц) чињенични опис дисциплинског прекршаја, укључујући вријеме, мјесто и начин учињења;
- д) одредбе Закона или других прописа које треба примијенити;
- е) приједлог доказа које треба извести на расправи.

Члан 207.

(Права судије односно тужиоца у дисциплинском поступку)

- (1) Судија или тужилац има право да буде обавијештен о захтјеву за покретање дисциплинског поступка, да се упозна са предметом и прилозима.
- (2) Уред ће, водећи рачуна о тајности и интегритету других поступака, без одлагања омогућити судији или тужиоцу увид у доказе који му иду у корист уколико нису достављени уз захтјев за покретање дисциплинског поступка.
- (3) У току дисциплинског поступка судији односно тужиоцу против којег се поступак води мора се пружити могућност да изнесе своју одбрану лично или по пуномоћнику којег изабере, као и да предложи чињенице и доказе који му иду у корист.

Члан 208.

(Додјела дисциплинских предмета у рад)

Додјела дисциплинских предмета на поступање дисциплинским комисијама врши се редоследом путем аутоматизираног система.

Члан 209.

(Вођење дисциплинског поступка)

- (1) Дисциплински поступак води се у складу са овим законом и Правилником о дисциплинској одговорности.
- (2) Дисциплински поступак је транспарентан и јаван. Јавност може бити искључена током цијеле расправе или током дијела расправе у интересу морала, јавног реда или националне сигурности у демократском друштву, када то захтијевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака или када је, по мишљењу комисије, то потребно у посебним околностима гдје би присуствовање јавности било на штету интереса правде.
- (3) У свим питањима која се односе на дисциплински поступак, а која нису обухваћена овим законом и Правилником о дисциплинској одговорности, сходно се примјењују одредбе Закона о парничном поступку пред Судом Босне и Херцеговине.

Члан 210.

(Спајање поступака)

Уколико је против истог судије или тужиоца покренуто више дисциплинских поступака Првостепена дисциплинска комисија ће, у правилу, спојити поступке и донијети једну одлуку.

Члан 211.

(Споразум о признању одговорности)

- (1) Уред и судија или тужилац против које је поднесен захтјев за покретање дисциплинског поступка као и његов правни заступник могу се, до правоснажног окончања поступка, добровољно споразумјети о дисциплинским прекршајима из захтјева за покретање дисциплинског поступка, односно закључити споразум о признању одговорности.
- (2) Споразум се саставља у писменој форми и након што је потписан од странака, доставља се поступајућој дисциплинској комисији, а садржи:
 - а) изјаву о чињеницама на околности везане за прекршаје које судија или тужилац признаје;
 - б) заједничку изјаву о мјери;
 - ц) изјаву судије односно тужиоца да му је познато да Споразум треба одобрити поступајућа дисциплинска комисија и да комисија може одбити такав споразум.
- (3) Поступајућа дисциплинска комисија провјерава:
 - а) да ли судија или тужилац разумије да не може уложити жалбу на изречену дисциплинску мјеру ;

б) да ли је предложена дисциплинска мјера у складу са учињеним дисциплинским прекршајем.

(4) Ако комисија прихвати Споразум, поступат ће се као да је комисија након вођења дисциплинског поступка утврдила даје учињен дисциплински прекршај, без права на жалбу на изречену дисциплинску мјеру.

(5) Уколико комисија одбије Споразум, поступак ће се наставити, а признање из споразума не може се користити као доказ у дисциплинском поступку.

Члан 212.

(Одлуке и жалбе)

(1) Првостепена дисциплинска комисија у првом степену утврђује дисциплинску одговорност и изриче дисциплинске мјере, те обуставља дисциплински поступак или одбацује дисциплинску пријеву.

(2) Против одлуке донесене у првом степену може се поднијети жалба у року од 15 дана од дана достављања одлуке.

(3) Другостепена дисциплинска комисија одлучује о жалбама на одлуке Првостепене дисциплинске комисије, те може потврдити, укинути или преиначити одлуку коју је изрекла Првостепена дисциплинска комисија.

(4) Против одлуке Другостепене дисциплинске комисије дозвољена је жалба у случају:

а) када је Другостепена дисциплинска комисија преиначила одлуку Првостепене дисциплинске комисије којом је одбијен захтјев за покретање дисциплинског поступка, те утврдила дисциплинску одговорност судије, односно тужиоца и изрекла му дисциплинску мјеру;

б) ако је Другостепена дисциплинска комисија преиначила одлуку Првостепене дисциплинске комисије којом је утврђена дисциплинска одговорност судије или тужиоца и донијела одлуку којом се одбија тужба.

(5) Жалба из става (4) овог члана може се изјавити у року од 15 дана од дана достављања одлуке Другостепене дисциплинске комисије.

КОМЕНТАР: Предлаже се допуна става 1. тако да се пропише да првостепена дисциплинска комисија у првом степену може и обуставити дисциплински поступак ако нема доказа за прекршај. Јер овако како је постављен став 1. имплицира да покренути дисциплински поступак аутоматски повлачи за собом дисциплинску одговорност и изрицање дисциплинске мјере.

Члан 213.

(1) На одлуку којом се изриче мјера разрјешења из члана 196. тачка д) овог закона, разрјешени судија или тужилац може уложити жалбу Суду Босне и Херцеговине ако је:

а) приликом вођења дисциплинског поступка учињена повреда правила поступка прописана овим законом;

б) приликом вођења дисциплинског поступка погрешно примјењен закон.

(2) Жалба из става (1) овог члана може се изјавити против одлуке Другостепене дисциплинске комисије против које није допуштена жалба у складу са чланом 212. став (4) овог закона, односно на одлуку Комисије за одлучивање по жалби.

(3) Рок за жалбу је 15 дана од дана кад је судија или тужилац примио одлуку о разрјешењу.

КОМЕНТАР: У складу са Европском конвенцијом о људским правима којом је прописано право на приступ суду, сматрамо да се овим чланом треба прописати могућност судског одлучивања у односу на сваку одлуку којом се утврђује дисциплинска одговорност, с тим да би правилно било против другостепених одлука прописати право на покретање управног спора пред Судом БиХ.

Члан 214.

(Извршење одлука)

(1) Одлуке донесене у дисциплинском поступку извршава предсједник суда, главни тужилац или Судски одјел. односно Тужилачки одјел, у зависности од изречене дисциплинске мјере.

(2) Извршење одлука донесених у дисциплинском поступку и изречених дисциплинских мјера детаљније се регулише Правилником о дисциплинској одговорности.

Одјељак Е. Повјерљивост и евиденције

Члан 215.

(Повјерљивост дисциплинске истраге)

(1) Ако није другачије прописано овим законом, притужба коју заприми Уред, покретање и поступак дисциплинске истраге, као и одлука о неподношењу захтјева за покретање дисциплинског поступка нису доступни јавности.

(2) Информација о одлуци о неподношењу захтјева за покретање дисциплинског поступка може се учинити доступном јавности на захтјев судије или тужиоца на којег се односи.

(3) Уред може потврдити, исправити или демантирати информације у вези са ставом (1) овог члана уколико су такве информације претходно доспјеле у јавност.

Члан 216.

(Евиденција Уреда)

Уред води евиденцију о поднесеним пријавама и о предузетим радњама у поступању по пријавама, истрагама и дисциплинским предметима, као и евиденцију о поднесцима које запrimi Уред, а који по свом садржају не представљају пријаву.

Члан 217.

(Евиденција дисциплинских поступака)

- (1) Савјет води евиденцију покренутих дисциплинских поступака, дисциплинских одлука и изречених дисциплинских мјера.
- (2) Подаци о изреченим дисциплинским мјерама се уносе у лични досје судије, односно тужиоца.

Члан 218.

(Доступност информација)

- (1) Информације о покренутом дисциплинском поступку против судије или тужиоца су доступни јавности до окончања дисциплинског поступка.
- (2) Јавност се обавјештава о изреченим дисциплинским мјерама разрјешења и разрјешења са дужности председника суда, главног тужиоца и замјеника главног тужиоца.
- (3) Саопштење о дисциплинској одлуци којом је утврђено да судија или тужилац није одговоран за дисциплински прекршај ће се објавити на захтјев или уз сагласност судије или тужиоца на којег се односи.
- (4) Дисциплинске одлуке се објављују, уз претходно уклањање личних података, у складу са правилима која утврди Савјет.

Члан 219.

(Брисање дисциплинских мјера)

~~Дисциплинске мјере бришу се из личног досјеа судије или тужиоца по службеној дужности у року од пет година од протеча двоструког рока из члана 199. овога закона, уколико судија, односно тужилац не почини нови прекршај.~~

ПРИЈЕДЛОГ ИЗМЈЕНЕ: Дисциплинске мјере бришу се из личног досјеа судије или тужиоца по службеној дужности или по његовом захтјеву по протеку двоструког рока из члана 199. овога закона

КОМЕНТАР: Сматрамо да су рокови предуги, дужи и од појединих рокова из Кривичних закона. Надаље, потребно је омогућити судији или тужитељу да сам поднесе захтјев за брисање, јер то је његово право. Предлажемо измјену овог члана на начин да исти гласи:

Члан 220.

(Извјештавање Савјета)

(1) Уред ће Савјету, Судском одјелу или Тужилачком одјелу, подсавјетима за предлагање кандидата и комисијама за оцјењивање судија, односно тужилаца на захтјев доставити информације о заprimљеним пријавама, покренутим дисциплинским истрагама и покренутим дисциплинским поступцима уколико су те информације тражене у сврху провођења процедуре именовања и оцјењивања судија и тужилаца.

(2) Уред периодично, а најмање једном годишње, доставља Савјету писмени извјештај о раду.

ДИО ПЕТИ - ПРИВРЕМЕНО УДАЉЕЊЕ СУДИЈА ИЛИ ТУЖИЛАЦА ОД ВРШЕЊА ДУЖНОСТ И ПРЕСТАНАК ВРШЕЊА ДУЖНОСТИ

ПОГЛАВЉЕ I - ПРИВРЕМЕНО УДАЉЕЊЕ СУДИЈА ИЛИ ТУЖИЛАЦА ОД ВРШЕЊА ДУЖНОСТИ

Члан 221.

(Обавезно привремено удаљење од вршења дужности)

(1) Судија или тужилац се привремено удаљава од вршења дужности:

а) ако је против њега одређен притвор или мјере забране које представљају сметњу за обављање дужности;

б) ако је против њега потврђена оптужница за кривично дјело.

(2) Удаљење у складу са овим чланом траје док траје притвор или мјера забране, односно до окончања кривичног поступка на основу којег је донесена одлука о привременом удаљењу.

(3) Поступајући судија, односно поступајући тужилац, дужан је без одлагања доставити Савјету информацију о околностима из става (1) овог члана.

Члан 222.

(Дискреционо привремено удаљење од вршења дужности)

(1) Судија или тужилац може бити привремено удаљен од вршења дужности:

а) ако је против њега покренута истрага у кривичном поступку због кривичног дјела које га чини недостојним за вршење дужности судије односно тужиоца;

б) ако је покренут поступак процјене његове радне способности за вршење дужности судије или тужиоца и ако је покренут поступак одузимања пословне способности;

ц) ако му је неправоснажном одлуком у дисциплинском поступку изречена мјера разрјешења;

д) ако је против њега покренут дисциплински поступак за дисциплински прекршај чија је природа и тежина таква да би његово обављање правосудне функције до окончања дисциплинског поступка тешко нарушило углед правосуђа или би могло довести до ометања поступка.

(2) Одлука о привременом удаљењу у складу са ставом (1) тачка б) овог члана доноси се након прибављеног мишљења вјештака медицинске струке.

КОМЕНТАР: Предлажемо да тачка а) члана 1. гласи: „ако је против њега донесена наредба о провођењу истраге због кривичног дјела које га чини недостојним за вршење дужности судије односно тужиоца као и због кривичног дјела почињеног искориштавањем или злоупотребом позиције носиоца правосудне функције;“

Надаље, било би оправдано тачно навести кривична дјела на која се односи тачка а), како би се избјегла арбитрарност у одлучивању у случајевима из члана 222.

Члан 223.

(Трајање дискреционог привременог удаљења)

(1) У случајевима привременог удаљења с дужности судије или тужиоца због основа предвиђеног у члану 222. став (1) тачка а) овог закона, удаљење може трајати најдуже до окончања истраге.

(2) У случајевима привременог удаљења с дужности судије или тужиоца због основа предвиђеног у члану 222. став (1) тачка б) овог закона, удаљење може трајати најдуже до окончања поступка процјене радне способности за вршење дужности судије или тужиоца.

(3) У случајевима привременог удаљења с дужности судије или тужиоца због основа предвиђених у члану 222. став (1) тач. ц) и д) овог закона, удаљење може трајати најдуже до дана окончања дисциплинског поступка на основу којег је донесена одлука о привременом удаљењу.

Члан 224.

(Одлука о привременом удаљењу од вршења дужности и жалба)

(1) Одлуку о привременом удаљењу од вршења дужности доноси Првостепена дисциплинска комисија Савјета, на захтјев Уреда.

(2) Жалба на одлуку о привременом удаљењу од вршења дужности подноси се Другостепеној дисциплинској комисији Савјета. Жалба не одлаже извршење одлуке из става (1) овог члана. Одлука Другостепене дисциплинске комисије је коначан акт.

Члан 225.

(Права за вријеме трајања привременог удаљења)

(1) Судија или тужилац који је удаљен с дужности има право на исплату 70 % плате за вријеме трајања привременог удаљења.

(2) Судија или тужилац има право на исплату разлике неисплаћених плата и других накнада за вријеме трајања последица одлуке о привременом удаљењу с дужности, у случају:

а) да у дисциплинском поступку, који је био основ за привремено удаљење, не буде утврђена његова одговорност;

б) да против њега буде обустављена истрага или покренути кривични поступак или да буде правоснажно ослобођен у кривичном поступку, а због ових околности је привремено удаљен с дужности.

Члан 226.

(Именовање замјеника који ће вршити дужност за вријеме привременог удаљења) (1) У случају привременог удаљења председника суда, Судски одјел ће одредити судију тог суда који ће вршити дужност председника суда за вријеме трајања привременог удаљења.

(2) У случају привременог удаљења главног тужиоца Тужилачки одјел ће одредити једног замјеника главног тужиоца, или једног од тужилаца тог тужилаштва у којем није именован замјеник главног тужиоца, да врши дужност главног тужиоца за вријеме трајања привременог удаљења од вршења дужности.

Члан 227.

(Неспособност судије или тужиоца за вршење дужности) –

1. Уред истражује и заступа пред Савјетом предмете који се односе на физичку, емоционалну, менталну или другу неспособност судије или тужиоца која захтијева трајно или привремено удаљавање судије или тужиоца од вршења дужности или престанак мандата.
2. Уред у истрази и прикупљању информација у вези са неспособношћу судије или тужиоца да врши дужност има сва права и овлаштења прописана овим законом.
3. Поред мјера из става (1) овог члана, Савјет има широка овлаштења у погледу провођења и других мјера. Ако је судија или тужилац ослобођен вршења дужности, Савјет може вратити судију и тужиоца на дужност након што се утврди да судија или тужилац више није неспособан за вршење дужности.
4. Судија или тужилац задржава сва права на пензију, накнаду за инвалидност или друге накнаде прописане законом у случају да буде ослобођен вршења дужности или да му мандат престане.

КОМЕНТАР: Ради осјетљивости области која се регулише овом одредбом, сматрамо да је потребно иза става 3. додати став 3а који гласи: Постојање физичке, емоционалне, менталне или друге неспособности из става 1. овог члана као и престанак физичке, емоционалне, менталне или друге неспособности се утврђује искључиво на темељу правоснажне одлуке надлежног суда.

ПОГЛАВЉЕ Н. ПРЕСТАНАК ВРШЕЊА ДУЖНОСТИ

Члан 228.

(Престанак мандата) (1)

Мандат судије или тужиоца престаје:

- а) када наврши старосну доб прописану за обавезан одлазак у пензију;
- б) у случају подношења оставке;
- ц) у случају именовања у други суд односно тужилаштво;
- д) због трајног губитка радне способности за вршење дужности судије или тужиоца;
- е) када је правоснажном пресудом осуђен за кривично дјело које га чини недостојним за вршење правосудне функције;
- Ф) у случају разрешења које је резултат дисциплинског поступка;
- г) ако не поступи у складу са чланом 164. став (2) овог закона.

(2) Када судија или тужилац наврши старосну доб за обавезан одлазак у пензију, његов мандат аутоматски престаје. Судија односно тужилац може захтијевати да му мандат

престане због одласка у старосну пензију и прије навршења старосне доби прописане у члану 231. овог закона уколико оствари услове за стицање права на старосну пензију у складу са прописима о пензијско-инвалидском осигурању.

(3) Судија или тужилац Савјету подноси оставку у писменој форми. Одлуку о престанку мандата у складу са ставом (1) тачка б) овог члана Савјет доноси најкасније у року од 30 дана од пријема оставке. Мандат престаје на дан доношења одлуке или на дан који утврди Савјет на приједлог судије односно тужиоца који подноси оставку. Уколико о оставци не буде одлучено у року од 30 дана сматра се даје мандат престао истеком рока од 30 дана од дана подношења оставке.

(4) Мандат судије односно тужиоца за вршење дужности у оном суду односно тужилаштву у које је претходно именован престаје именовањем, односно премјештајем на правосудну функцију у другом суду односно тужилаштву с даном преузимања дужности.

(5) Одлуку о престанку мандата у складу са ставом (1) тачка д) овог члана Савјет доноси на темељу одлуке надлежног органа којом се утврђује губитак способности за вршење дужности. Мандат престаје даном доношења одлуке Савјета, најкасније у року од 30 дана од дана пријема одлуке надлежног органа.

(6) Одлуку којом се утврђује да су наступиле околности из става (1) тачка е) овог члана доноси Судски одјел односно Тужилачки одјел по службеној дужности. Мандат судије или тужиоца престаје даном доношења одлуке.

(7) Мандат судије или тужиоца у складу са ставом (1) тачка (ф) овог члана престаје када одлука којом је изречена мјера разрјешења постане коначна.

Члан 229.

(Престанак мандата предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца)

(1) Мандат предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца престаје:

а) у случају престанка дужности судије односно тужиоца; б) у

случају именовања у други суд односно тужилаштво;

ц) истеком периода на који је именован;

д) у случају подношења оставке на мјесто предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца;

е) у случају разрјешења с функције предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца, као резултат дисциплинског поступка.

(2) У случају из става (1) тачка б) овог члана мандат предсједника суда, главног тужиоца или замјеника тужиоца престаје даном преузимања дужности у другом суду односно тужилаштву.

(3) Мандат предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца у случају из става (1) тачка е) овог члана мандат престаје на дан када одлука којом је изречена мјера разрјешења постане коначна.

(4) Предсједник суда, главни тужилац или замјеник главног тужиоца може поднијети оставку на своју дужност у складу са чланом 228. став (3) овог закона.

(5) У случају престанка мандата предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца. он наставља вршити дужност судије или тужиоца у истом суду или тужилаштву .

Члан 230.

(Привремени продужетак мандата)

(1) Предсједник суда, главни тужилац или замјеник главног тужиоца чији је мандат на дужност на коју је именован истекао наставит ће обављати дужност у својству вршиоца дужности, са свим правима и обавезама које она носи, док се не именује нови предсједник суда, главни тужилац или замјеник главног тужиоца, а најдуже годину дана.

(2) У осталим случајевима престанка мандата предсједника суда, односно главног тужиоца Судски одјел односно Тужилачки одјел ће именовати судију односно тужиоца који ће вршити дужност предсједника суда односно главног тужиоца, са свим правима и обавезама, док се не именује нови предсједник суда или главни тужилац.

Члан 231.

(Старосна доб за обавезан одлазак у пензију)

Старосна доб за обавезан одлазак у пензију за судије и тужиоце је навршених 70 година живота.

ДИО ШЕСТИ - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 232.

(Континуитет)

Савјет наставља радити у континуитету.

Члан 233.

(Прелазни период)

(1) Чланови Савјета који се затекну на тој позицији на дан почетка примјене овог закона, настављају обављати функцију члана Савјета у периоду од 6 мјесеци од дана почетка примјене овог закона (у даљем тексту: прелазни период), осим члана Савјета умјесто кога је због истека мандата изабран нови члан Савјета.

(2) Члану Савјета изабраном прије ступања на снагу овог закона мандат почиње тећи даном преузимања дужности и траје до истека прелазног периода.

(3) У прелазном периоду Савјет поступа и одлучује у складу са чланом 14. Закона о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине (-.Службени гласник БиХ, бр. 25/04, 93/05, 15/08, 48/07, 63/23, 9/24 и 50/24), постојећим Пословником Сацјета, а чланови Савјета до престанка прелазног периода задржавају стечена права.

(4) Ако није другачије прописано овим законом Савјет ће донијети нове или ускладити постојеће подзаконске акте најкасније у року од десет мјесеци од ступања на снагу овог закона.

(5) Сталне комисије и радна тијела формирана у складу са чланом 12. Закона о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ, бр. 25/04, 93/05, 15/08, 48/07, 63/23, 9/24 и 50/24), настављају са радом до истека прелазног периода.

(6) Надлежне институције Босне и Херцеговине ће прије истека прелазног периода обезбједити материјално-финансијске услове потребне за примјену овог закона.

Члан 234.

(Избор новог сазива Савјета)

(1) Савјет ће најкасније у року од 45 дана од почетка примјене овог закона донијети вилник о поступку жријебања из члана 5. става (9) овог закона.

(2) Савјет ће, најкасније у року од 60 дана од почетка примјене овог закона донијети Правилник о поступку избора чланова Савјета из члана 8. става (1) овог закона, те утврдити форму и садржај гласачких листића из члана 14. става (6) овог закона.

(3) Савјет ће најкасније у року од 90 дана од почетка примјене овог закона објавити јавни позив за подношење кандидатуре за члана Савјета из члана 9. става (1) овог закона.

(4) Мандат чланова Савјета изабраних у складу са чланом 5. овог закона почиње тећи наредног дана од дана на који истиче прелазни период.

(5) Прву сједницу Савјета у саставу прописаном овим законом, на којој ће се изабрати предсједник Савјета, сазива претходни предсједник, најкасније три дана од почетка мандата нових чланова Савјета.

(6) Ограничења прописана у члану 6. овог закона примјењују се на чланове Савјета који се затекну на тој позицији у тренутку почетка примјене овог закона, као и на особе који су били изабрани за чланове Савјета у складу са Законом о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ, бр. 25/04, 93/05, 15/08, 48/07, 63/23, 9/24 и 50/24).

(7) Изузетно од става (6) овог чланка ограничења прописана у члану 6. став (2) тачка е) овог закона не примјењују се на чланове Савјета који се затекну на тој позицији на дан почетка примјене овог закона ако им на тај дан није протекао први мандат.

(8) Уколико у буџету Савјета не буду благовремено обезбјеђена средства за плате чланова Савјета у складу са чланом 44. овог закона, новоизабрани чланови Савјета који раде у Савјету у пуновременом радном ангажману ће наставити примати плату и друге накнаде од свог послодавца за позицију коју обављају код свог послодавца.

(9) За период у којем су примали плату у складу са ставом (8) овог члана, а који не може бити дужи од шест мјесеци од истека прелазног периода, чланови Савјета у пуновременом радном ангажману остварују право на накнаду у износу који одговара разлици између износа плате на коју су остварили право у складу са чланом 44. овог закона и плате која им је исплаћена. Накнада се исплаћује из буџета Савјета.

(10) Савјет министара Босне и Херцеговине ће у прелазном периоду донијети одлуку из члана 45. став (3) овог закона којом се регулише награда за вршење дужности чланова Савјета изабраних по овом закону.

(11) Ако Савјет министара у прописаном року не донесе одлуку из става (10) овог члана, чланови Савјета ће награду за вршење дужности у Савјету примати у складу са одлуком која је на снази у вријеме доношења овог закона.

Члан 235.

(Континуитет мандата на руководећим позицијама)

(1) Предсједници судова, главни тужиоци и замјеници главног тужиоца који се затекну на тим позицијама у тренутку ступања на снагу овог закона настављају вршити дужност до истека или престанка мандата на који су именовани.

(2) Особе именоване за директора и замјеника директора Секретаријата, те главног дисциплинског тужиоца у Уреду дисциплинског тужиоца остају на тој дужности до истека или престанка мандата на који су именовани.

(3) Приликом примјене одредаба овог закона о максималном броју или трајању мандата на руководећим позицијама у Савјету и правосуђу, у обзир се узимају и претходни мандати на које су лица именована у складу са Законом о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ, бр. 25/04, 93/05, 15/08, 48/07, 63/23, 9/24 и 50/24).

Члан 236.

(Континуитет ангажмана стручњака за вањско праћење)

Стручњаци ангажовани у складу са чланом 86х. Закона о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ, бр. 25/04, 93/05. 1 5/08, 48/07, 63/23, 9/24 и 50/24), настављају са радом до истека четворогодишњег периода на који су ангажовани.

Члан 237.

(Провођење започетих поступака именовања)

(1) Поступци именовања носилаца правосудних функција започети прије ступања на снагу овог закона окончаће се у складу са прописима која су били на снази у тренутку објаве јавног конкурса.

(2) Изузетно од правила из става (1) овог члана мандат предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца који се именују у прелазном периоду траје четири године.

(3) У прелазном периоду Савјет је дужан донијети одлуку за све оглашене позиције у судовима и тужилаштвима за које је прије ступања на снагу овог закона расписан конкурс у складу са чланом 33. Закона о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ, бр. 25/04, 93/05, 15/08, 48/07, 63/23, 9/24 и 50/24).

(4) По одлукама Суда Босне и Херцеговине донесеним у спору против рјешења о именовању судије, односно тужиоца донесеног по ранијим прописима, те по извјештајима о додатној провјери извјештаја о имовини и интересима судија и тужилаца именованих по ранијим прописима, по истеку прелазног периода поступа Судски одјел односно Тужилачки одјел у складу са ставом (1) овог члана.

Члан 238.

(Почетак примјене одредаба о именовању)

(1) Чланови од 67. до 124. овог закона почеће се примјењивати наредног дана од дана на који истиче прелазни период.

(2) Изузетно од претходног става, Савјет ће најкасније шест мјесеци по ступању на снагу овог закона донијети план попуњавања позиција у правосуђу у складу овог закона.

(3) Савјет ће најкасније 15 дана по истеку прелазног периода објавити јавни конкурс из члана 93. овог закона за позицију судије суда из члана 66. ст. (6) и (7) овог закона и позицију тужиоца тужилаштва из члана 67. став (4) овог закона.

(4) Савјет ће најкасније 30 дана по истеку прелазног периода објавити позив из члана 84. овог закона којим ће бити обухваћено до 50% упражњених позиција у једном суду, односно тужилаштву .

(5) Савјет ће најкасније у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о именовањима из члана 74. став (1) овог закона.

(6) Савјет ће најкасније у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о провођењу поступка предлагања кандидата за судију Уставног суда.

Члан 239.

(Статус додатних судија)

(1) Додатни судија које се затекне на тој позицији у вријеме ступања на снагу овог закона остаје на дужности судије у истом суду у који је именован, без ограничења у трајању мандата, о чему Савјет доноси одлуку, ако су му посљедње три оцјене -добро обавља функцију“ или више и ако у том суду постоји упражњено судијско мјесто за које су обезбијеђена финансијска средства.

(2) Ако у том суду нема мјеста, одлуком Савјета додатни судија ће се именовати на упражњено судијско мјесто, без ограничења у трајању мандата, у суду истог нивоа, уз његов пристанак, а до именовања остаје на позицији на којој се затекао у вријеме ступања на снагу овог закона.

(3) Ако додатни судија не пристане на именовање у складу са ставом (2) овог члана престаје му мандат додатног судије, даном доношења одлуке Савјета о престанку мандата.

(4) Савјет је дужан приликом попуњавања упражњених позиција дати приоритет именовању судија у складу са ставом (2) овог члана. У обзир се узимају и упражњене позиције за које је раније расписан конкурс уколико по том конкурс у већ није донесено рјешење о именовању.

КОМЕНТАР: Ради јасноће, предлаже се да се у свим одредбама овог Закона којима се прописују посебни увјети за именовање на позицију судије, додају и ријечи „додатни судија“ у одговарајућем падежу (члан 68., 69., итд), како би се јасно знало да и додатне судије имају право да се кандидују за упражњена мјеста у прависућу.

Члан 240.

(Прелазне одредбе у односу на дисциплинску одговорност)

(1) Дисциплински поступци започети прије ступања на снагу овог закона провест ће се по правилима која су била на снази у тренутку подношења дисциплинске тужбе.

(2) Савјет ће у најкасније у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона формирати дисциплинске комисије у складу са чл. 180. и 181. овог закона, на мандат који траје до истека прелазног периода. Изузетно, дисциплинска комисија наставља са радом и послије истека мандата до окончања започетог дисциплинског поступка.

(3) Савјет ће најкасније у року од 30 дана од дана на који истиче прелазни период формирати нове дисциплинске комисије у складу са чл. 180. и 181. овог закона.

(4) Савјет ће у најкасније у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о дисциплинској одговорности носилаца правосудних функција.

(5) На дисциплинске прекршаје судија и тужилаца почињене до 23. децембра 2023. године примјењиват ће се одредбе чл. 56. и 57. Закона о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08).

(6) На дисциплинске прекршаје судија и тужилаца почињене од 23. децембра 2023. године до ступања на снагу овог закона, примјењиват ће се одредбе чл. 11. и 12. Закона о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 63/23).

(7) Одјељак Ц овог закона, дисциплинска истрага примјењиват ће се на притужбе које су примљене након ступања на снагу овог закона.

Члан 241.

(Примјена одредаба о оцјењивању)

(1) Чланови од 128. до 143. овог закона примјењује се од 1. јануара након године у којој истиче прелазни период.

(2) Оцјењивање носилаца правосудних функција за календарске године обухваћене периодом прије почетка примјене чл. 128-143. овог закона вршити ће се у складу са прописима који су на снази у вријеме ступања на снагу овог закона.

(3) Савјет ће најкасније у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети подзаконски акт из члана 155. овог закона.

Члан 242.

(Престанак важења ранијег закона)

Почетком примјене овог закона престаје да важи Закон о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ, бр. 25/04, 93/05, 15/08, 48/07, 63/23, 9/24 и 50/24).

Члан 243.
(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објаве у „Службеном гласнику БИХ“ а примјењиваће се по истеку шест мјесеци од дана ступања на снагу.

ПС Бих, број _____
_____ 2025. године

С а р а ј е в о

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ

Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ

дома народа
Парламентарне скупштине

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану IV. 4. а) Устава Босне и Херцеговине, према којем је Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине надлежна за доношење закона који су потребни за провођење одлука Предсједништва или за вршење функција Скупштине према Уставу Босне и Херцеговине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Закон о ВСТС-у) донесеним 2004.године основан је Високи судски и тужилачки Савјет БиХ као самостално тијело за правосуђе на цијелој територији БиХ са задатком да обезбједи независно, непристрасно и професионално правосуђе у БиХ.

Венецијанска комисија је у Мишљењу о правној сигурности и независности правосуђа у Босни и Херцеговини из 2012. године потврдила важну улогу ВСТС-а у јачању независности правосуђа, али је утврдила одређене недостатке у правном оквиру, као и раду ВСТС-а. У истом Мишљењу Венецијанска комисија је нагласила потребу да се обезбједи да двије главне групе заступљене у ВСТС-у, судије и тужиоци, не могу надгласавати једна другу (посебно у погледу именовања и дисциплинских поступака), те предложила успоставу два Подсавјета у оквиру ВСТС-а, једног за судије а другог за тужиоце.

Венецијанска комисија је такође, разматрала свеобухватне измјене и допуне Закона о ВСТС-у из 2014. године (који није никада усвојен), те је у Мишљењу поздравила приједлог за формирање два одвојена Подсавјета унутар ВСТС-а, али је препоручила увођење права на жалбу суду на одлуке ВСТС-а повезане с именовањима и дисциплинским поступцима.

Надаље, Извјештај Европске комисије од 6.10.2020.године истиче недостатке у погледу независности, одговорности и ефикасности ВСТС-а, те као гаранта независности правосуђа

наглашава кључни приоритет за БиХ, која треба да, у циљу јачања независности и одговорности ВСТСа као гаранта независности правосуђа усвоји нови Закон о ВСТС-у. Сугерише се да полазна основа буде законодавна иницијатива ВСТС-а из 2018. године, коју треба ускладити са европским стандардима по питању састава и избора ВСТС-а, унаприједити систем именовања, напредовања, оцјењивања рада, дисциплинске одговорности, сукоба интереса и интегритета носилаца правосудних функција, оцјењивања рада судија и тужилаца те увођење правног лијека против свих коначних одлука ВСТС-а БиХ.

На измјене и допуне у вези с јачањем интегритета носилаца правосудних функција Венецијанска комисија је усвојила Мишљење на свом 126. пленарном засједању (2021. године), чије су препоруке уважене и инкорпориране у пропис који је службено усвојен и објављен у Службеном гласнику Босне и Херцеговине 15. септембра 2023. године. У овим измјенама и допунама закона о ВСТС-у БиХ посебном одредбом је предвиђено да ће у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине донијети Закон о Високом судском и тужилачком Савјету који ће бити усклађен са стандардима ЕУ, како је предвиђено у Мишљењу Европске комисије о захтјеву Босне и Херцеговине за чланство у Европској унији.

Ради наведеног припремљен је овај, нови свеобухватни Нацрт закона о ВСТС-у, који рјешава сва питањима у складу са препорукама које је раније утврдила Венецијанска комисија, Прибе извјештај, Грецо препоруке и Извјештаји о БиХ.

На радни Нацрт закона Венецијанска комисија је усвојила Привремено мишљење на својој 139. пленарној сједници (Венеција, 21. и 22. јун 2024. године).

Комисија позива власти да размотре које би то биле друге хитне потребне радње које су директно повезане с Нацртом закона, тј. који би други дијелови законодавства захтијевали усклађивање након овог закона или евентуално паралелно с тим.

III. ПРИНЦИПИ (НАЧЕЛА) НА КОЈИМА ЈЕ ПРИЈЕДЛОГ ЗАСНОВАН

Нацрт закона заснован је на принципима транспарентности рада ВСТС-а, интегритета чланова ВСТС-а и носилаца правосудних функција, транспарентности избора носилаца правосудне функције, принципу двостепености при одлучивању и принципу одговорности носилаца правосудних функција.

-Транспарентност рада је кључна за успостављање механизма контроле и јачање повјерења грађана у правосуђе. Транспарентност је посебно важна у погледу рада ВСТС-а због великог степена независности и широких овлаштења која има овај орган, те се принцип јавности у раду овог органа јавља као један од битних механизма контроле и обезбједиња одговорности. Правосудне институције требају градити повјерење у односима с јавности на начин да афирмишу принципе транспарентности и одговорности у свакодневном раду.

-Интегритет носилаца правосудних функција је стандард којег се чланови ВСТС-а и носиоци правосудне функције требају држати током своје каријере да одговоре високим захтјевима

правосудне функције. То је широк појам који обухвата вишеструке квалитете који се очекују од сваког носиоца правосудне функције (независност, непристрасност, професионалност, одговорност, стручност, долично понашање...). Принцип интегритета појединачног носиоца правосудне функције посебно ће се обезбједити поштивањем прописа о спречавању сукоба интереса.

-Двостепеност при одлучивању, како право на дјелотворан правни лијек представља основ за поштовање и заштиту индивидуалних права, те увођење судске контроле на одлуке Савјета (о именовању носиоца правосудне функције, оцјењивању, дисциплинској одговорности..) је у складу с принципима правне државе. На одлуке Савјета требају се примјењивати и општи прописи који се примјењују на јавне институције, попут Закона о управним споровима који предвиђа судску заштиту покретањем управног спора пред судом.

-Одговорности носилаца правосудних функција- Независност носилаца правосудних функција није привилегија дата у њиховом сопственом интересу, већ у интересу владавине права и лица која траже и очекују непристрасну правду и она обухвата низ права али и обавеза. Опште је правило да носилац правосудне функције, који не врши своју функцију на одговарајући начин, може бити подложен дисциплинској одговорности, пред органом који проводи дисциплински поступак у складу с принципима на којима се заснива праведност процедуре вођења поступка и законитости дисциплинских санкција.

У овом правцу Европска мрежа правосудних Савјета наводи у својим препорукама да „Правосуђе може стећи потерење Друштва кQје-и СМУ.)ЮИ салт одговорношћу •”.

IV. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Закон о оснивању ВСТС-а усвојен је у Парламенту БиХ 2004. године, односно тим Законом је основана кључна институција с циљем да обезбједи независност правосуђа и владавину права у БиХ. Чланом 1. тог Закона прописано је да се тим законом успоставља Високи судски и тужилачки Савјет Босне и Херцеговине, а чланом 1. Нацрта је јасно прописано да се овим Нацртом уређује се организација и начин рада Високог судског и тужилачког савјета, састав, надлежности, именовање судија и тужилаца, оцјењивање и друга питања од значаја за рад Савјета. Цијенећи да стручне сараднике који су посебним прописима и то Законом о судовима у Федерацији Босне и Херцеговине и Законом о судовима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, овлаштени да поступају и одлучују у стварима из судске надлежности именује Савјет, односно надлежни одјел, оправдано је у том правцу допуњен члан 1. Нацрта закона, док то исто није прописано у Закону о судовима Републике Српске.

У препоруци III A.16 Венецијанска комисија сматра да је од важности овим Нацртом прецизирати да се на ВСТС не примјењују одредбе Закона о министарствима и другим органима управе Босне и Херцеговине и Закона о управи и то онако како је то ријешено важећим Законом о ВСТС-у. Сукладно овој препоруци допуњен је члан 4. ст. (8) Нацрта закона.

Надаље, поштујући Уставне одредбе, у члану 4. став 5. предвиђено је да састав Савјета, у правилу одражава састав народа у Босни и Херцеговини у складу са Уставом Босне и Херцеговине, како би се правилно и без злоупотреба имплементирало ово правило, жријбом ће се, прије објављивања јавног позива одредити институције из којих ће се избором чланова Савјета обезбједити његова provedба.

На члан 5. Нацрта, који се односи на састав Савјета, Комисија је поздравила чињеницу да Нацрт закона поштује начело разноликости и осигурава да су судије и тужиоци представници свих нивоа и области судова и тужилаштва, али препоручује значајно повећање броја чланова у ВСТС-у који нису носиоци правосудне функције. У складу са препоруком из Мишљења, предвиђено је да два члана бирају друга тијела и то једног Савјета министара, а једног Представнички дом Парламентарне скупштина БиХ уз прецизно прописане услове, а по једног члана бираће адвокатске коморе тј., Федерална и Адвокатска комора Републике Српске. Предложена одредба предвиђа уравнотежену заступљеност судија и тужилаца са свих нивоа. Неспорно је да у Савјету, испред Савјета министара и Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ буду именоване особе високих моралних квалитета које ће због своје стручности и професионалности обезбједити независно и непристрано поступање и одлучивање у Савјету, како је и предвиђено овим прописом, али у складу с препоруком Комисије остављена је могућност да буду именовани стручњаци који нису правници. Како члан 5. Нацрта предвиђа, у Савјету је 8 чланова који су судије, 8 чланова из реда тужилаца и 4 члана који нису из правосудне заједнице. Повећање броја чланова који нису носиоци правосудне функције у ВСТС осигурава значајну заступљеност ових стручњака у одговарајућим Одјелима (4 од 8), чиме ће се засигурно обезбједити демократски легитимитет како Одјела тако и Савјета.

Члан 6. Нацрта прописује одређене критерије, подобности за чланство у Савјету, те је таксативно прописано које особе не могу бити изабране за члана Савјета. Такође, ова одредба ће спријечити да чланови Савјета увијек буду из бројнијих или унапријед територијално одређених правосудних институција. У складу с препоруком 45 Венецијанске комисије ова одредба је допуњена ставом (6) којим је прописан изричит критериј неподобности за члана Савјета особа против којих се води кривични поступак, као и особа правоснажно осуђених за кривично дјело.

Чланом 7. су прецизирана правила о саставу Савјета (за чланове Савјета не могу бити у исто вријеме изабране судије кантоналног и општинског суда из истог кантона. односно судије окружног и основног суда са подручја тог окружног суда, из једног кантоналног, односно окружног тужилаштва може бити изабран један члана Савјета).

Чланови 9-18 Нацрта закона прописују јавни позив и изборне органе којим ће се обезбједити поштен, тајан и транспарентан изборни поступак чланова Савјета. У односу на важећи Закон јасно се прописује транспарентан поступак избора и изборни одгани, Поступак није прописан важећим законом-и, него Правилник о.и ВСТС-а, а проводи.т су се у оквиру сваке правосудне институције, без контроле. одговорности што је изазивало оправдане сумње.

Савјет расписује јавни позив (члан 9.), а обавијест о истом доставља се правосудним институцијама, органима из члана 5. ст. (4) до (7) овог закона, Адвокатској комори Федерације Босне и Херцеговине и Адвокатској комори Републике Српске, одмах по његовом објављивању. Сваки судија и тужилац који испуњава услове може поднијети кандидатуру Комисији за избор (члан 13.). На ранији приједлог састава Комисија за избор Венецијанска комисија дала је препоруку у тачки 49. Сходно томе састав Комисије за избор је усаглашен с препоруком, избор ће проводити једна комисија која је одговорна за ијелокупни поступак осим за само гласање у разним судовима, односно тужилаштвима, које надзиру бирачки одбори у сваком суду и тужилаштву, а које именује предсједник суда, односно главни тужилац, на приједлог ОПШТе сједнице, односно колегија (члан 10 став (3)). Кандидати, судије и тужиоци који су учествовали у гласању имају право поднијети приговор (члан 16.). због неправилности у поступку, о чему одлучује Савјета. Ставом (6) овог члана прописано је да ће се чланови комисије за провођење избора изузети из одлучивања о приговору ако се наводи приговора односе на поступање комисије за провођење избора (препука Венецијанске комисије 49), те је остављен примјеран рок од осам дана за подношење приговора. Члан 18. Нацрта закона, утврђује да именовању чланова који нису носиоци правосудне функције претходи јавни позив из члана 9. Нацрта (препука 51-55). Поступак предлагања и именовања чланова који нису носиоци правосудне функције надлежни органи проводе у складу са овим законом и прописима својих служби, јер се никако овим законом не може прописати другачији поступак од оног који ти органи имају за друга именовања која проводе у оквиру својих надлежности. Ова одредба прописује да органи надлежни за именовање члана Савјета одлуку требају доставити у остављеном року, те да иста треба да садржи образложење.

Поглавље II- Нацрта регулише мандат чланова Савјета и сукоб интереса.

Предлаже се да се члан Савјета бира на мандат од пет година и не може бити поново изабран на узастопни мандат. Сви чланови Савјета бирају се истовремено. У случају престанка мандата члану Савјета, нови члан има мандат само до истека мандата члана кога је замијенио. Провјера извјештаја о имовини и интересима свих изабраних чланова Савјета, претходи преузимању дужности у Савјету.

По важећем закону избор је вршен појединачно када неком члану истекне мандат, а чланови су могли имати два узастопна мандата.

Преузимању дужности у Савјету претходи провјера извјештаја о имовини и интересима изабраних чланова Савјета (члан 20.), те изабрани чланови Савјета могу преузети дужност само ако је резултат провјере њиховог извјештаја позитиван, а члан 21. Нацрта предвиђа обавезу за све чланове Савјета да доставе почетни извјештај у остављеном року.

У нацрт Закона инкорпорирана су правила која ће повећати транспарентност рада ВСТС-а тако што је (члан 24.) прописана забрана пријављивања на упражњене позиције у току и након истека мандата члана Савјета, односно спрјечава чланове ВСТС-а да се током мандата и годину дана након његовог завршетка пријаве или бирају на одређена мјеста у правосудју и државној служби.

Члан 25. Нацрта закона таксативно наводи повреде дужности члана Савјета за које је одговоран ако су учињене намјерно или из крајње непажње. Надаље, ако се повреда дужности члана Савјета који је судија или тужилац може подвести под дисциплински прекршај за судију или тужиоца, прописано је да ће се примијенити одредбе овог закона које регулишу дисциплинску одговорност судија и тужилаца.

Став (3) прописује двије мјере и то јавну опомену и разрјешење од дужности члана Савјета. Посебно је ставом (4) предвиђено у којим случајевима се може изрећи мјера разрјешења од дужности члана Савјета.

Члан 26. Нацрта оставља могућност да сваки члан Савјета, судија, тужилац, те Уред дисциплинског тужиоца, може поднијети Савјету образложен приједлог за утврђивање повреде дужности члана Савјета. Испитивање навода о повреди дужности проводи Комисија коју формира Савјет од три члана који се бирају из реда судија и тужилаца који нису чланови Савјета. Дисциплинска комисија коју формира Савјет одлучује о наводима у вези са повредом дужности, а исту чини пет чланова који се бирају из реда судија и тужилаца који нису чланови Савјета.

Члан 27. прописује поступак испитивање навода о повреди дужности а члан 28. одлучивање о наводима о повреди дужности, гдје је у ставу (5) прописано да на рјешење дисциплинске комисије члан Савјета може тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине, у року од осам дана од дана објављивања рјешења на интернетској страници Савјета.

Члан 28. регулише одлучивање о наводима о повреди дужности, те је ставом (3) предвиђено да се члану Савјета против којег је покренут поступак мора пружити могућност да се лично или по пуномоћнику, писмено и усмено на сједници Дисциплинске комисије, изјасни о наводима из Извјештаја, односно о наводима о повреди дужности које му се стављају на терет, те да преложи и достави потребне информације и доказе, што је употпуности у складу с препоруком ВК број 64.

Члан 29. Нацрта прописује разлоге за престанак мандата члана Савјета, који је у складу с препоруком 57. Венецијанске комисије допуњен тач. г) и и), односно додате су на листу, као посебне основе, одредбе у случају смрти члана, као и упућивање на члан којим је прописано разрјешење дужности. У тачки 58. Венецијанска комисија сматра да би у закону требало одредити да само дисциплинска мјера одређене тежине може довести до престанка мандата. Међутим чланом 25. став (4) овог Нацрта јасно је прописано да се мјера разрјешења од дужности члана Савјета може изрећи у случају ако је утврђена повреда дужности довела до озбиљног нарушавања угледа Савјета или правосуђа, или када из тежине учињене повреде, или начина и околности под којима је извршена, или степена одговорности и понашања члана Савјета произлази да је члан Савјета недостојан да даље врши ту дужност. Тачка ф) је прецизна, јер прописује да је разлог за престанак мандата члана Савјета правоснажно осуђен за кривично дјело, али само оно које га чини недостојним за вршење правосудне функције. Препорука 63 ВК односи се на тачку е) Нацрта закона, односно на разлоге за престанак мандата члана Савјета у случају одсуства или неучествовања у раду Савјета. Међутим, овај

разлог постоји ако у периоду од три, односно шест мјесеци члан Савјета непрекидно не врши дужност члана, односно овај разлог не постоји ако члан Савјета бар једном присуствује састанку/разговору, односно било којој активности у Савјету, чиме се прекида период одсуства.

Члан 30. Нацрта регулише случајеве привременог удаљавања од вршења дужности члана Савјета. Јасно су прописани случајеви за привремено удаљавање од вршења дужности члана Савјета, а ову одлуку доноси двотрећинска већина гласова укупног броја чланова Савјета. У правцу препоруке ВК под бројем 65 истиче се да у складу с овим чланом ради се о удаљењу које не ускраћује никаква права удаљеној особи, односно особа није лишена личног дохотка.

Члан 31. Нацрта ставља јасну забрану члану Савјета за обављање функција или дужности у политичкој партији, у удружењима или фондацијама повезаним са политичким партијама, те се суздржати од судјеловања у активностима политичких партија. Такођер у складу са ставом (2) овог члана члан Савјета не смије бити члан било какве организације која врши дискриминацију, као препоручује ВК 63.

Члан 32. Нацрта регулише сукоб интереса. Уважена је препорука ВК у смислу дефинисања сукоба интереса синтагмом: "може разумно утицати", те је одредба допуњена ставом (7) којим се члану Савјета омогућава тражење мишљења у случају сумње на сукоб интереса. У постојећој законској и подзаконској регулативни принцип прописивања сукоба интереса је подударан. Наиме, Пословником се детаљно нормирају случајеви у којима се подразумијева постојање сукоба интереса, као и разлози и поступак за изузеће члана Савјета, из разлога што је ријеч о обимној материји, која по својој природи подразумијева конкретизацију законских стандарда путем подзаконских прописа. Додатно, управо је сврха лишавања арбитрарности при процјени постојања сукоба интереса и уједначености при процјени, прописивање ситуација Пословником ВСТС-а БиХ који се објављује у службеним новинама и представља пропис који по својим стандардима задовољава критерије материјалног закона у смислу ЕКЈП-а. Овакво поступање у пракси рада Савјета је омогућило примјену јасних стандарда од којих нема одступања у зависности од адресата на којег се примјењује.

Поглавље III Нацрта регулише организацију, рад и надлежности Савјета.

Венецијанска комисија је у Мишљењу из 2014. године, а и овом, поздравила приједлог за формирање два одвојена Подсавјета унутар ВСТС-а. То прописује члан 33. Нацрта сходно којем Савјет чине сви чланови Савјета, које у пракси има изузетно важну улогу у јачању независности правосуђа и унапређењу сарадње судија и тужилаца, али су предложена два одјела у оквиру ВСТС-а, једног за судије (Судски одјел), а другог за тужиоце (Тужилачки одјел). И сама Венецијанска комисија нагласила је потребу да се обезбједе да двије главне групе заступљене у ВСТС-у, судије и тужиоци, не могу надгласавати једна другу (посебно у погледу именовања и дисциплинских поступака).

Надаље, овим Поглављем су регулисана питања руковођења како Савјетам, тако и Судским, односно Тужилачким одјелом, избор руководиоца, начин руковођења, мандат, разрјешење, као и дужности којим ће се обезбједити професионалност у раду.

Члановима 33. и 34. Уважена је и инкорпорирана препорука ВК 67 и 68, тако да сваки члан Савјета може бити биран за предсједника или потпредсједника Савјета.

Члан 45. Нацрта прописује која права имају чланови Савјета који нису ангажовани у Савјету по основу пуновременог радног ангажмана, те да награду за вршење дужности у Савјету регулише Савјета министара Босне и Херцеговине на приједлог Савјета. ВК у тачки 70 препоручује да се преиспита право извршне власти да регулише додјелу награда члановима који нису у радном ангажману с пуним радним временом. У том контексту наглашава се да је Законом који регулише плате и накнаде функционера и службеника на нивоу БиХ дато овлашћење Савјету министара да уопштено регулише питање додатних накнада, те да ова одредба није спорна • 'избалансирана је' имајући у виду да Савјет министара одлуку доноси на приједлог ВСТС-а.

Члан 46. прописује да члан Савјета не може бити кривично гоњен, ухапшен или задржан у притвору нити може одговарати у грађанском поступку за мишљења која даје или за одлуке које донесе у оквиру својих службених дужности, али посједовање имунитета неће спријечити или одгодити истрагу у кривичном или грађанском поступку која се о некој ствари у складу са законом води против члана Савјета. Ова одредба је употпуности усклађена са препоруком ВК број 70.

Члан 48. прописује да надлежности Савјета проводи пленарна сједница Савјета, Судски и Тужилачки одјел, као и дисциплински органи и комисије за оцјењивање, те да у провођењу надлежности чланови Савјета не могу бити суздржани приликом гласања. На ово рјешење ВК примједбује тачком 72 истичући да ова одредба не одговара стварним потребама, односно "напомиње да је Савјет позван одлучивати о многим високо специјализованим и техничким питањима и таква општа забрана суздржаности није пријерена, па чак и штетна ако су Чланови били обавезни гласати о питањима за која нису компетентни. "Обзиром да Одјели Секретаријата припремају исцрпне материјале за сједнице, након чега чланови ВСТС имају све потребне информације за одлучивање, те да је Peer Review 2016 препорука да се забрани суздржаност, препорука ВК није испоштована.

Члан 49 Нацрта прописује да пленарну сједницу Савјета чине сви чланови, односно њих 20, па је 11 чланова већина од свих чланова Савјета — непаран број, што је у складу с препорукама ВК, док је чланом 50. Нацрта прописано да на сједницама Судског, односно Тужилачког одјела кворум чини најмање девет чланова, у који број су укључени и вањски чланови . а ВК препоруком 79 предлаже да се обезбједи присуство вањских чланова.

Чланом 54. Нацрта испоштована је препорука 74 и 168 ВК, односно извршена је подјела са листе надлежности између одговарајућих састава и органа Савјета, те је тиме имплементирана препорука ВК 86.

Дакле, овај дио је радикално измјењен у односу на важећи Закон, тако да Савјет чине сви чланови Савјета, који су у складу с овим Нацртом чланови Судског и Тужилачког одјела.

Судски одјел има 12 чланова и чини га 8 судија и 4 члана Савјета који нису носиоци правосудне функције, Тужилачки одјел има 12 чланова и чини га 8 тужилаца и 4 члана Савјета који нису носиоци правосудне функције.

На пленарној сједници Савјет одлучује о питањима из своје надлежности која овим законом нису повјерена Судском или Тужилачком одјелу, дисциплинским органима и комисијама за оцрњивање.

Чланови не могу бити суздржани приликом гласања, као у важећем Закону што је уочено као злоупотреба оваквог рјешења.

Судски одјел именује судије, укључујући предсједнике судова и судије поротнике; одлучује о приговорима у поступку именовања судија, одлучује о престанку мандата судија, предсједника судова, одлучује о привременом удаљењу од вршења дужности судија, судија поротника, о привременом упућивању судија у други суд, одлучује о одсуствима судија Тужилачки одјел именује главне тужиоце, замјенике главног тужиоца и тужиоце; одлучује о приговорима у поступку именовања тужилаца; одлучује о престанку мандата тужилаца, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца; одлучује о привременом удаљењу од вршења дужности тужилаца; о привременом упућивању тужилаца у друго тужилаштво; одлучује о одсуствима тужилаца;

Остале надлежности Савјета проводи пленарна сједница Савјета, дисциплински органи, комисије за оцјењивање, као и Одјел за провођење поступка по извјештајима о имовини и интересима, у складу са овим законом.

На пленарној сједници Савјета кворум чини најмање 15 присутних чланова, те одлучује већином гласова свих чланова Савјета. Како би се избјегло да судије прегласају тужиоце или обрнуто, прописано је да у већини гласова мора бити најмање пет гласова чланова Савјета из реда судија за усвајање одлуке која се доноси на приједлог Судског одјела, односно најмање пет гласова чланова Савјета из реда тужилаца за усвајање одлуке која се доноси на приједлог тужилачког одјела.

Члан 56. Нацрта у ставу (2) прописује да у мјери потребној за вршење надлежности Савјета и његови представници имају приступ свим просторијама и документацији судова и тужилаштава (нпр. увид у документацију у вези дисциплинског поступка) што је разлог због којег препорука из тач. 80 и 153 ВК није испоштована.

Поглавље IV. чланом 57. прописује да стручне, финансијске и административне послове Савјета и одјела обавља Секретаријат. Овим поглављем су утврђене надлежности Секретаријата, руковођење, избор и мандат руководиоца као и избор службеника, односно запосленика у Секретаријату, док је чланом 59. Нацрта прописано да директора и замјеника директора разрјешава Савјет. Венецијанска комисија у тачки 88 сматра да **„могућност** Савјета да разрјешава директора и замјеника директора треба ограничити на посебне случајеве **недоличног понашања”**. Ова препорука није испоштована јер се ради о државним службеницима, чије именовање и разрјешење је уређено Законом о државној служби у институцијама БиХ.

Као и све друге институције Босне и Херцеговине, у складу са чланом 62. Савјет се финансира из Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине, те идентично као у одредбама важећег Закона, Нацртом се прописује да Савјет припрема нацрт свог годишњег буџета у складу с одредбама Закона о финансирању институција Босне и Херцеговине.

Дио Трећи Нацрта закона регулише сва важна питања у вези именовања судија и тужилаца.

Радикалне промјене Нацрт закона уводи код именовања судија и тужилаца, кроз тзв. Карцјерни систем напредовања.

Основни услови које лице мора задовољити да би могло бити именовано на дужност судије или тужиоца су идентични као у важећем Закону, међутим, специфицирани су посебни услови за именовање на позицију судије за сваки ниво, као и посебни услови за именовање на позицију тужилаца за сваки ниво.

Нацрт прописује да се упражњена мјеста судија, тужилаца и замјеника главног тужиоца попуњавају путем премјештаја, те интерног или јавног конкурса, у складу са процедуром коју до детаља разрађује Нацрт закона

Надаље, упражњене позиције предсједника суда и главног тужиоца попуњавају се путем интерног огласа у оквиру суда, односно тужилаштва, или изузетно путем интерног конкурса у оквиру правосуђа, под условима прописаним овим Нацртом закона.

Новина инкорпорирана у овај Нацрт закона, а коју је поздравила Венецијанска комисија је та да на одлуку о одбачају пријаве кандидата у поступку премјештаја или интерног или јавног конкурса, као и на регуларностведеног поступка квалификационог и писменог тестирања у оквиру јавног конкурса, кандидат може уложити приговор Судском односно Тужилачком одјелу .

Надаље, против одлуке о именовању или премјештају кандидат може се покренути управни спор пред Судом БиХ,

Супротно ранијим законским рјешењима којим су предсједници различитих судова као и главни тужиоци имали различиту дужину трајања мандата, овим Нацртом је прописано да се предсједник суда, главни тужилац и замјеник главног тужиоца именује на мандат од четири године и може бити именован на највише још један узастопни мандат у истом суду односно тужилаштву.

У Поглављу I. овог дијела таксативно су прописани услови и мандат за вршење судске и тужилачке функције.

Чланом 67. прописани су основни услови које лице мора задовољити да би могло бити именовано на дужност судије или тужиоца.

Члановима 68. и 69. таксативно су прописани посебни услови за именовање на позицију судије за сваки ниво, као и посебни услови за именовање на позицију тужилаца за сваки ниво.

Сталност правосудне функције (судија и тужилаца) предвиђа члан 70. као и разлоге за престанак мандата.

У овом Поглављу су чланом 71. јасно прописана три разлога која искључују подобност лица за пријаву на упражњене позиције у правосудју.

Поглавље II. прописује основне одредбе о поступку попуњавања упражњених мјеста судија, тужилаца и замјеника главног тужиоца. Ове позиције се попуњавају путем премјештаја, интерног или јавног конкурса.

Члан 73. прописује да у поступку премјештаја и у поступку именовања, на темељу интерног или јавног конкурса, Савјет примјењује одговарајуће уставне одредбе којима се уређују једнака права и пропорционална заступљеност конститутивних народа и осталих, те води рачуна о постизању једнакости полова. Венецијанска комисија истакла је примједбе на ову одредбу, те се у том правцу наглашава хијерархија правних аката. односно ентитетски уставни имају приоритет у примјени у односу на закон, па и овај, јер експлицитне одредбе Устава ентитета (наметнуте од Високог представника) лимитирају могућност примјене препоруке ВК број 97 и даље.

Члан 75. Нацрта прописује да образложена одлука о премјештају или именовању на правосудну функцију доноси се на основу критерија јасно прописаних овим Нацртом закона. У Мишљењу из 2021. године Венецијанска комисија разматрајући Измјене и допуне закона о ВСТС-у поздравила је предложено рјешење сходно којем одлуке морају бити образложене на начин који указује да су засноване на објективним критеријима након разматрања свих разлога за одговарајућу одлуку, уз задржавање дискреционог права ВСТСа у погледу оцрњивања кандидата и избора за именовање одређеног кандидата. Венецијанска комисија наглашава да одлука ВСТС-а о именовању „обавезно садржи образложење о примјени критерија“.

Надаље, након одлуке о премјештају или именовању на правосудну функцију посебном одлуком, којој претходи провјера њиховог извјештаја о имовини и интересима, утврђује се датум ступања на дужност именованог или премјештеног судије или тужиоца.

Члан 79. Нацрта прописује да на одлуку о одбачају пријаве кандидата у поступку премјештаја или интерног или јавног конкурса, као и на регуларностведеног поступка квалификационог и писменог тестирања у оквиру јавног конкурса, кандидат може уложити приговор надлежном одјелу у року од осам дана од дана пријема одлуке или објављених прелиминарних резултата квалификационог и писменог тестирања.

Против одлуке о именовању или премјештају кандидат може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине (члан 80. Нацрта).

Поглавље III. Уређује поступак и прописује критерије за премјештај и именовање судија и тужилаца.

У Одјелку А. овог Поглавља су на основу досадашње добре праксе кроз примјену одредби из важећег Закона, у овај Нацрт инкорпориране одредбе о саставу Подсавјета за предлагање кандидата за упражњена мјеста у судовима и тужилаштвима на нивоу Босне и Херцеговине и

у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине (члан 82.) и састав Подсавјета за предлагање кандидата за упражњена мјеста у судовима и тужилаштвима у ентитетима (члан 83.).

Обављање разговора са кандидатима врше комисије од три члана Савјета које именује Судски односно Тужилачки одјел (члан 81.)

Одјељак Б.- Премјештај (члан 84)- је новина која се уводи овим Нацртом закона, сходно којој се најмање једном у три године објављује листа упражњених позиција у општинским, основним, кантоналним и окружним судовима и позив судијама истог или вишег нивоа који желе бити премјештени на неку од упражњених позиција у суду истог или нижег нивоа; као и листа упражњених позиција у кантоналним и окружним тужилаштвима и позив тужиоцима истог или вишег нивоа који желе бити премјештени на неку од упражњених позиција у тужилаштву истог или нижег нивоа. Ставом (5) цитираног члана постављен је услов, те се на позив о премјештају могу пријавити судије, односно тужиоци који су провели најмање пет година на позицији на којој се налазе у тренутку објаве позива.

Чланом 85. децидно су прописани критерији за премјештај, а чланом 86. поступак.

Одлуку о прјемештају судије доноси Судски одјел. одлуку о премјештају тужиоца доноси Тужилачки одјел.

Новина у односу на важећи Закон о ВСТС-у су одредбе у Одјељку Ц., који уређује поступак интерног конкурса.

Чланом 88. Нацрта у ставу (5) прописује се ограничење за пријаву на интерни конкурс, односно прописује се да се, поред испуњавања посебних услова прописаних за позицију на коју се пријављују могу пријавити судије и тужиоци који су провели најмање пет година на позицији на којој се налазе у тренутку објаве интерног конкурса.

Члан 90. Нацрта прописује да се у поступку интерног конкурса примјењује пет прецизираних критерија, те се за попуњавање позиције замјеника главног тужиоца, у обзир узимају и руководне и организационе способности

Поступак интерног конкурса обухвата обављање разговора са кандидатима, те бодовање, рангирање и предлагање кандидата (чл. 92 и 93.).

Одлуку о именовању судије доноси Судски одјел, одлуку о именовању тужиоца доноси Тужилачки одјел (члан 94.).

Одјељак Д. Јавни конкурс

Овим Одјељком прописују се правила за „почетне „позиције у правосуђу које се попуњавају јавним конкурсом. на који се могу пријавити кандидати ван правосудне заједнице, По овој процедури попуњавају се позиције судије основног суда, окружног привредног суда и општинског суда- као и тужиоца Тужилаштва Брчко дистрикта БиХ, кантоналног тужилаштва у Федерацији БиХ и окружног тужилаштва у Републици Српској (члан 95.). Јавни конкурс за попуњавање позиција у складу с овим Одјељком Савјет објављује једном годишње. Поступак јавног конкурса обухвата квалификационо тестирање, писмено тестирање, разговор са кандидатима, утврђивање листе успјешних кандидата и предлагање кандидата (члан 97.), а у

поступку се примјењују критерији таксативно прописани у члану 98. Нацрта закона, на начин посебно прописан за сваки критериј овог Одјељка (члан 99., 100., 101., 102.).

Судски, односно Тужилачки одјел једном у три мјесеца утврђује и објављује листу упражњених позиција у судовима и тужилаштвима уз позив за пријаву кандидатима са листе успјешних кандидата који желе бити именовани на неку од упражњених позиција. Формирана листа успјешних кандидата траје до формирања листе по наредном објављеном јавном конкурс у (члан и 103).

Позив за пријаву кандидатима са листе успјешних кандидата објављује се сходно члану 104., а један кандидат се може пријавити на највише три упражњене позиције.

Сходно члану 105. Нацрта након истека рока за пријаву, надлежни Подсавјет формира ранг листу пријављених кандидата за сваку од оглашених позиција, у складу са успјехом којег су остварили у поступку јавног конкурса, а Одлуку о именовању доноси надлежни одјел.

Одјељак Е. Попуњавање позиција у судовима највишег нивоа (чл. 107-112)

Упражњене позиције у судовима највишег нивоа (Врховном суду Федерације БиХ, Врховном суду Републике Српске, Апелационом суду Брчко дистрикта и Суду БиХ попуњавају се путем интерног или јавног конкурса. Поступак јавног конкурса обухвата квалификационо тестирање, писмено тестирање, разговор са кандидатима, утврђивање листе успјешних кандидата и предлагање кандидата у складу са одредбама овог закона, уз критерије за именовање у јавном конкурс у прописане у чл 109. Нацрта закона.

Поглавље IV. Нацрта закона регулише услове, поступак и критерије за именовање председника суда и главног тужиоца. На ове руководне позиције може се пријавити судија, односно тужилац који испуњава услове прописане чл 114. и 115. овог Поглавља и који је претходно успјешно прошао обуку за руководиоце при органима надлежним за едукацију судија и тужилаца.

Сходно члану 113. Савјета, са органима надлежним за едукацију судија и тужилаца обезбједиће програм обуке за кандидате за позицију председника суда или главног тужиоца, као и благовремено похађање те обуке од стране заинтересованих кандидата.

Упражњена позиција председника суда оглашава се интерно у оквиру суда, а упражњена позиција главног тужиоца оглашава се интерно у оквиру тужилаштва, а уколико се ове позиције не могу тако попунити, Савјет ће расписати конкурс у оквиру правосуђа, под условом да у суду односно тужилаштву има упражњена позиција за коју су осигурана финансијска средства. У новооснованом суду, односно у новооснованом тужилаштву, Савјет може расписати конкурс у оквиру правосуђа за позицију председника суда или главног тужиоца прије или истовремено са расписивањем конкурса за позиције судија, односно тужилаца у тим новооснованим правосудним институцијама.

Критерији за избор на руководећу позицију таксативно су прописани у члану 117. и провјеравају се на темељу разговора са кандидатом, а кандидати за позицију председника суда, односно главног тужиоца су обавезни припремити и изложити програм рада суда,

односно тужилаштва за које су се пријавили. Разговор са кандидатима обавља комисија формирана у складу овог закона, која на темељу разговора са кандидатом, процјене поднесеног програма рада те увидом у евиденције оцјене рада надлежном подсавјету доставља листу кандидата према успјеху којег су остварили на разговору. Надлежно Подсавјет формира ранг листу кандидата, те предлаже три кандидата (иш лшње, у ситуацији када се пријави лшње од три кандидата или у конкурсној процедури лшнииалан успјех потребан за и.иеновање оствари лшње од три кандидата) који ће на сједници надлежног одјела изложити свој програм рада (члан 121.). Ставом (2) овог члана предвиђено је даје надлежно Подсавјет дужан образложити приједлог сваког од кандидата руководећи се успјехом кандидата на ранг листи, те да приликом предлагања, поред успјеха, Подсавјет код предлагања позиција председника ентитетских врховних судова и главних тужилаца ентитетских тужилаштава води рачуна и о националности кандидата, уколико је то потребно ради обезбјеђења одговарајуће расподјеле позиција у складу са ентитетским уставима.

Именоване председника суда или главног тужиоца у поступку прописаном чланом 122. овог Поглавља врши Судски, односно Тужилачки одјел, а председник суда, главни тужилац и замјеник главног тужиоца именују се на мандат од четири године и могу бити поново именовани (члан 123.), а по престанку мандата на руководећој позицији настављају вршити дужност судије, односно тужиоца у истом суду, односно тужилаштву(члан 124.).

Поглавље В. Нацрта закона уређује надлежности Савјета које се односе на именовање судија у Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске, а које Савјет извршава у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине и Уставом Републике Српске, уз примјену критерија за предлагање из члана 124. овог Поглавља.

Одјељак А. уређује статус стручних сарадника кроз одредбе 125-131, Нацрта.

Стручни сарадници су посебним прописима овлаштени да поступају и одлучују у стварима из судске надлежности (члан 125.) Закон о судовима Федерације БиХ и Брчко дистрикта прописују да стручне сараднике именује Савјет уз услове прописане тим законима, те да исти могу поступати и одлучивати у ванпарничним и извршним стварима и споровима мале вриједности када је то предвиђено законом у предметима које му додијели председник суда. У складу с овим Одјељком број позиција стручних сарадника у општинским судовима у ФБиХ и Основном суду БД утврђује Судски одјел, те врши њихово именовање примјењујући критерије из члана 127. став (5) овог Нацрта, те има надлежност да поништи одлуку о именовању стручног сарадника у случајевима прописаним чланом 129. Нацрта. Дисциплинска одговорност стручних сарадника утврђује се у складу са одредбама овог Нацрта прописаним за судије (члан 130.) Такођер, овим Одјељком су таксативно наведени разлози услед којих престаје статус стручног сарадника (члан 131.).

Поглавље В. Одјељак А. садржи одредбе у односу на судије уставних судова ентитета (чл.132., 133. и 134.)

Венецијанска комисија у препоруци 102. предлаже да је потребно додатно прецизирати критерије за избор судије који се предлаже у Уставни суд Републике Српске и одабир за Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине.

Наиме, у складу са Уставом Федерације БиХ и Уставом Републике Српске Савјет извршава надлежности које се односе на поступак именовања судија у Уставни суд Федерације БиХ и Уставни суд Републике Српске.

Како би се надлежним органима омогућио одабир судија за ентитетске уставне судове који су угледни правници највиших моралних особина, чланом 133. овог Нацрта предвиђено је да се у поступку предлагања кандидата као обавезни критерији цијене године релевантног радног искуства након положеног правосудног испита, академско искуство и његова достигнућа, као и подобности кандидата да ради као судија датог уставног суда. Овом одредбом (став (3) предвиђено је да за судије уставног суда и без положеног правосудног испита могу бити предложени, али и именовани професори и доценти правних факултета у Босни и Херцеговини буду именовани за судије уставног суда без положеног правосудног испита, под условом да имају најмање десет година искуства у раду као професори или доценти.

Поступак предлагања кандидата за упражњене позиције у Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине и Уставном суду Републике Српске проводи се у складу члана 134., након јавног конкурса који објављује Савјет. Такође овим чланом је јасно прецизирано формирање и састав Комисије коју формира Савјет, те утврђене њене надлежности у сачињавању извјештаја о проведеном поступку који садржи листу кандидата са образложењем успјеха сваког кандидата. Извјештај комисије разматра и усваја пленарна сједница Савјета.

Поглавље В. Одјељку Б. садржи посебне одредбе у односу на судије поротнике којим су прописани услови за именовање и мандат. Судије-поротнике именује Судски одјел након што од предсједника суда прими листу предложених кандидата (члан 137.)

Поглавље VI. оцјењивање судија и тужилаца

Овим Нацртом је знатно унапријеђен систем оцјењивања судија и тужилаца, јер по важећем закону судије је оцјењивао предсједник суда, а предсједника суда оцјењивао је предсједник непосредно вишег суда. На исти начин је вршено оцјењивање тужилаца. односно тужиоце је оцјењивао главни тужилац, а главне тужиоце главни републички односно федерални тужилац.

Чланом 138. Нацрта дефинише се циљ оцјењивања наглашавајући даје то ради унапрјеђења квалитете правосудног система, кроз унапрјеђење способности носилаца правосудне функције, унапрјеђења и постизања ефикаснијег рада у правосудним институцијама, као и унапрјеђења одговорности правосудног система и јачања повјерење грађана. Из ове одредбе јасно произилази да циљ оцјењивања никако није „кажњавање” носилаца правосудне функције.

Постављени циљеви се постижу кроз оцјене носилаца правосудне функције (чан 139.), од којих су четири рангиране по постигнутом успјеху у раду, а једна оцјена је негативна, а оцјењивање се проводи једном у три године (члан 140.), док се предсједник суда, главни тужилац и замјеник главног тужиоца оцрњује по истеку треће године мандата (члан 142.).

Ако показатељи који су обухваћени критеријима за оцјењивање указују да ће оцјена рада бити негативна, предсједник суда, односно главни тужилац има обавезу прописану чланом 141. овог Нацрта, да сачини план мјера и исте спроведе, а све у циљу да се помогне судији или

тужиоцу да побољша своје резултате. План мјера и извјештај о његовој реализацији, предсједник суда, односно главни тужилац обавезан је доставити Савјету.

Члан 143. 144. 145. и 146. таксативно је прописано ко је оцјењивач у поступку оцрњивања судија, предсједника судова, тужилаца и главних тужилаца.

Критерији за оцјењивање рада судија и тужилаца су радна способност и стручно знање, као и личне карактеристике и опште способности за вршење судијске или тужилачке дужности, а додатни критериј за оцјењивање предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца укључује и способност обављања задатака руководног мјеста (члан 147.).

Члан 148. (Радна способност и стручно знање) - У препорукама ВК — 107-109, је указано да би закон требао детаљније разрадити како би се критерији за оцјењивање требали тумачити и примјењивати. Ипак, ријеч је о стручним питањима која овисе о техници и методологији са којом су најбоље упознате институције правосудног система, а не законодавац. Опређељење је да се законом назначе основни критерији, а то су статистички параметри квантитета и квалитета, као и аналитичка квалитета рада, која представља '•плод дубинске анализе одлука и рада'. Пракса може показати да одређене методе анализирања треба кориговати и унаприједити, због чега би законско прописивање детаља начина утврђивања оцјене по поједином подкритерију могла изазвати ригидност норме и неусклађеност са објективним потребама система. Све ће бити регулисано критеријима и Правилницима које доноси Савјет и који се јавно објављују и представљају предвидив пропис. Методологија ће бити јасно прецизирана подзаконским актима.

Надаље, подзаконским актима ће се прописати садржај критерија и начин вредновања резултата рада према критерију и подкритеријима (члан 150.).

Члан 151. Нацрта закона прописује који се извори информација могу користити у поступку оцјењивања. Венецијанска комисија тачком 108 поздравила је што Нацрт закона прописује да информација треба бити 'објективна и релевантна', те је у складу са препоруком објективизирана тачка ц) у ставу (1) и спријечен неограничен приступ информацијама током процеса оцјењивања, односно прописано је да ће у подзаконским актима бити дефинисани документи чији подаци се могу користити у овом процесу.

Поступак оцјењивања судија и тужилаца проводи се у двије фазе (члан 152.), а то је утврђивање приједлога оцјене и доношење одлуке о оцрни.

Приједлог оцјене утврђује надлежни предсједник суда, односно главни тужилац у ком поступку учествује оцјењивани судија, односно тужилац. Надлежни предсједник суда, односно главни тужилац доставља образложен приједлог оцрне надлежној комисији за оцјењивање, са мишљењем оцјењиваног судије или тужиоца и са материјалима који су кориштени у поступку утврђивања приједлога оцјене, а надлежна комисија доноси образложену одлуку о оцјени. У поступку оцјењивања предсједника судова и главних тужилаца које оцјењује Савјет, Судски односно Тужилачки одјел достављају образложен приједлог оцјене Савјету, са мишљењем оцјењиваног предсједника суда, односно главног тужиоца и са материјалима који су кориштени у поступку утврђивања приједлога оцјене.

Комисија за оцјењивање, односно Савјет, није везана приједлогом оцјене, те може прикупљати и друге релевантне податке и тражити појашњења релевантна за доношење оцјене, те се може позвати на разговор оцрњивани носилац правосудне функције како би дао допринос за доношење правилне оцјене.

Венецијанска Комисија у тачки 105. поздравља чињеницу да Нацрт закона описује одређене кључне карактеристике поступка које треба слиједити, тј. укљученост дотичног судије или тужиоца у поступак, његову могућност да прегледа све документе кориштене у поступку оцјењивања и могућност очитовања на њих, чињеницу да ће одлука бити образложена и могућност судског преиспитивања.

У Мишљењу из 2014. године, Венецијанска комисија препоручила је „увођење права на жалбу суду за писмене одлуке ВСТС-а које се тичу именовања и оцјењивања судија и тужилаца као и за одлуке дисциплинске комисије. Важност судског преиспитивања одлука које доносе судски савјети истакнута је у различитим међународним инструментима. Ова препорука инкорпорирана је у члан 153. овог Нацрта којим је прописано да против одлуке о оцрни рада оцјењени судија, односно тужилац може покренути управни спор пред Судом БиХ. Цитираним чланом утврђен је рок за покретање управног спора, рок за одговор на тужбу, али је прописан обим преиспитивања поступка оцјењивања, односно, суд преиспитује законитостведеног поступка оцјењивања. Додатно је важно истаћи да је ставом (7) овог члана предвиђено да се одгађају правне посљедице одлуке о оцјени, док се не оконча судски поступак.

Поглавље VII. Нацрта закона регулише упућивање и премјештај носиоца правосудне функције у други суд и тужилаштво.

У складу са чланом 156. овог Поглавља, уз његов пристанак, судија се може упутити да врши дужност судије у други суд истог или нижег нивоа, и може бити упућен на период од највише годину дана, а највише три пута узастопно. У цитираном члану таксативно су наведени разлози услед којих се судија упућује у други суд.

Судија, односно тужилац може без пристанка, одлуком надлежног одјела бити трајно премјештен у други суд, односно тужилаштво истог нивоа у случају укидања суда, односно тужилаштва у који је именован (члан 159.). Овим се гарантује сталност функције судије односно тужиоца.

Поглавље VIII прописује одсуство са дужности судији или тужиоцу, које одобраванадлежни одјел, а које може бити плаћено или неплаћено. Чланом 161. прописани су разлози, односно основи за одобравање одсуства, те је за сваки разлог таксативно наведено на основу чега надлежни одјел може судији или тужиоцу одобрити одсуство са дужности.

Предсједник суда, односно главни тужилац доноси одлуку о одсуству судије или тужиоца за одсуства која произлазе из радно-правног статуса (склапање брака. рођење дјетета,), обављања послова едукатора при центрима за едукацију, учешћа у редовној едукацији при центрима за едукацију судија и тужилаца и активности везане за рад правосуђа (студијска путовања, учешће на стручним скуповима...). Предсједник суда, односно главни тужилац

обавијест о одоброном одсуству доставља надлежном одјелу (члан 162.). Поглавље IX. имунитет, неспојивост дужности и извјештавање о имовини

Одјељак А. Имунитет. неспојивост дужности и додатне активности

И сама Венецијанска комисија је утврдила између осталог да „са.11() на.пјерна злоупотреба судске в.шсти или поновљени и груби нелшр би требаш да до Дисциплинског прекршаја”. У правцу наведеног судија или тужилац није одговоран за мишљења која даје или за одлуке које донесе у оквиру својих службених дужности (члан 165.).

Принципи етичког понашања судија, односно тужилаца којим поштивањем судија, односно тужилац штитити своју непристрасност и независност, као и свој углед и углед правосуђа прописани су кодексом који доноси Савјет (члан 166.)

Венецијанска комисија у свом Мишљењу из 2021. године истиче . да ће в.шсти БиХ пропустити при:пжу ако не ограниче опсег активности које могу обављати судије, тужиоци и чланови ВСТС-а, што би могло Довести до честог и неоправданог одгађања вршења њихових Дужности. Венецијанска ко.иисија препоручује да се изричито утврди да није Дозвољено обављати било коју Дужност или активност, п.шћену или непшћену оси.и научних, наставних или креативних и евентуашо неких Других специфичних активности”.

Управо у правцу препоруке из Мишљења у члану 168. овог Одјељка таксативно су наведене дужности које не смије вршити судија или тужилац, односно које су забрањене јер су неспојиве са њиховом функцијом.

Овај се члан односи на Препоруку Савјета Европе ЦМ/Рец(2010)12 о неовисности судија и другим питањима (под тачком бр. 29): ”Судције требцју бити свјесни да њихово ч.чанство у појединим непрофесионалним организација.иа .ио.ж•е нарушити њихову неовисност или непристрасност. Потребно је да свака Држава чланица утврди које су активности неспојиве с неовисношћу и непристрасношћу судија. Надаље, с циље.и да се обезбјеДи да судије имају вре-иена за обављање свте при.иарне функције, тј. суђења, .мноштво лшнДата у разним комисија.па потребноје забранити, док је с друге стране потребно ограничити и случајеве у којима се законом прописује да судије судјелују у раду разних комисцја, Савјета, итд”.

Поред тога, потребно је споменути и “Резолуцију о судској етици“ Европског суда за људска права (2008), у којој се наводи следеће: •Прилико.и вршења СВОЈИХ правосудних функција, судије су Дужне поступати неовисно од сваког вањског органа или утјецаја. ()ни ће се суздржавати од било какве активности ими чланства у неко.и удружењу и избјежавати сваку ситуацију кеја .иоже имати неповољан утјецај на повјерење у њихову неовисност’ .

Венецијанска комисија је нагласила да судије и тужиоци могу обављати „научне, наставне ичи креативне и евентуално неке друге специфичне активности”, па је тако конципиран члан 169. који у ставу (2) прецизира те активности као послове едукатора у центрима за едукацију судија и тужилаца, учешће у раду стручних скупова организованих у сврху припреме нацрта прописа или материјала од значаја за правосуђе, вршење функцију у органима правосудне власти у које је именован, учешће у раду органа струковних удружења. Ово је у духу Мишљења Венецијанске комисије из 2021. године којим је нагласила да „питање унутраипње

независности у правосуђу није ништа лшње (шж'н()) од питања вањске независности. Један од важних аспеката унутрашње независности судија је њихова независност од преДсједникаа судова у Доношењу судских одлука.” Ради наведеног, а у складу с препоруком Венецијанске комисије, овим чланом се предвиђа да судије, односно тужиоци током радног времена, могу учествовати у додатним активностима уз обавезе судије или тужиоца да обавијести предсједника суда или главног тужиоца, као и Савјет о активностима које намјерава предузети. Судије и тужиоци су носиоци дужности, а не запослени, како истиче Венецијанска комисија, па се чак и у хијерархијски организованом систему очекује да своје професионалне дужности извршавају користећи своју независну процјену, а подлијежу искључиво закону.

Чланом 171. Нацрта закона прописује се да судија или тужилац може затражити мишљење Савјета о томе јесу ли његове вањске активности спојиве с дужношћу коју обавља. Консултативно Савјет европских судија (мишљење бр. 3 под тачком бр. 29) ' 'охрабрује да се у правосуђу успостави једно или више тијела или особа које имају консултативну и савјетодавну улогу и доступни су судијама када год искажу одређену несигурност у погледу тога да ли је дата активност у приватној сфери спојива с њиховим статусом судије. Слично томе, у Препоруци Савјета Европе ЦМ/Рец(2010) 12 наводи се под тачком бр. 74: ' 'Судије би требале бити у могућности тражити савјете о етичности свог поступања од неког тијела унутар правосуђа.” У складу с овом препоруком члан 171. овог Одјељка. омогућава судији или тужиоцу да затражи мишљење ВСТС-а о спојивости његове активности с његовим положајем и Законом о ВСТС-у. Ово је мишљење обавезујуће, како се наводи у ставу (4) цитираног члана, а и сама Венецијанска комисија претпоставља да обавезујући учинак штити судију или тужиоца од ризика дисциплинског поступка.

Одјељак Б. Извјештавање о имовини и додатним активностима

Одредбе које су инкорпориране у овај Одјељак утврђују правила за откривање сукоба интереса и повећавају транспарентност рада ВСТС-а и судија и тужилаца. Одредбе о извјештавању о имовини и интересима једнако се примјењују на судије, тужиоце, предсједнике судова, главне тужиоце, замјенике главног тужиоца и све чланове Савјета (члан 172).

Венецијанска комисија у Мишљењу бр. 1015/2021 на Нацрт закона о измјенама и допунама закона о ВСТС-у БиХ поздравила је напоре на повећању транспарентности и спречавању сукоба интереса како унутар ВСТС-а тако и међу судијама и тужиоцима у ширем смислу. Ти су напори, како се у Мишљењу наводи, у принципу у складу са међународним стандардима и узимају у обзир препоруке које је Венецијанска комисија формулисала у својим претходним мишљењима, а препоруке из тог Мишљења су уважене и инкорпориране у пропис који је службено усвојен и објављен у Службеном гласнику Босне и Херцеговине 15. септембра 2023. године. Одредбе из тог прописа су уврштене у овај Нацрт закона, те су допуњене у складу корекција из Привременог мишљења Венецијанске комисије.

Члан 173. Нацрта прописује обавезу судије и тужиоца који су дужни да доставе Савјету свој почетни и годишњи извјештај о имовини и интересима, укључујући и начин и вријеме стицања и набавну вриједност, о приходима, интересима, обавезама, трошковима и

гаранцијама за себе, брачног или ванбрачног партнера, родитеље и дјецу, као и за друга лица с којима живе у заједничком домаћинству. У ставу (2) прописује се које податке треба да садржи извјештај, рок за достављање почетног извјештаја.

Чланом 174. уређује се транспарентност извјештаја о имовини. Извјештаји о имовини доступни су јавности. Јавна доступност извјештаја укључујући и њихову доступност путем интернета — надаје је у складу и са судском праксом Европског суда за људска права (између осталог и одлуком од 25. октобра 2005. у предмету против Пољске, бр. 2428/05), којом се подржава •интернетски приступ извјештајима [о имовини] [. . . Без таквог приступа, ова обавеза не би имала никакав практичан значај нити истински учинак у вези са степеном информисаности јавности [. . .]”.

Надаље, у Препоруци за земље Западног Балкана о објављивању финансија и интереса јавних дужносника (2014) каже се под тачком бр. X. 1: "Будући да је надзор од стране јавности уопштено речено један од најефикаснијих инструмената, извјештаји о приходима и имовини требали би бити доступни путем интернета. У идеалном случају, извјештаји поднесени путем интернета објављују се у стварном времену. Корисна јавна база података о извјештајима нарочито изискује да приступ тим базама буде електронски и бесплатан, а да ти подаци буду у формату који се може претраживати и машински ишчитавати." Став (2) овог члана у погледу изузетака доступности података је у склађен са Препоруком за земље Западног Балкана о објављивању финансијских средстава и интереса јавних службеника (2014) под тачком бр. И.2 наводи се следеће: "Лични подаци могу се изузети из објаве у циљу заштите приватности и сигурности јавног дужносника. То се посебно односи на локацију имовине, регистарске таблице возила, идентификацијске бројеве текућих рачуна, штедних рачуна, депозитних сефова или кредитних картица". У том смислу, у случају објављивања износ готовине може се сматрати сигурносним ризиком. Међутим, све док се објављује само укупни износ цјелокупне уштеђевине (стање на банковном рачуну плус готовина), ниједан аутсајдер не би знао располаже ли заправо пријавитељ имовине било каквом готовином. те ако располаже, у којем износу готовине се овдје заправо ради." Став (3) овог члана подразумијева, да документи који се достављају у прилогу нису саставни дио извјештаја односно нису доступни јавности.

Треба напоменути да су у другим земљама извјештаји доступни јавности без временског ограничења. У том смислу приједлог у овом члану од три године прилично је скроман и минимално инвазиван приступ.

Члан 175. Нацрта прописано је да Одјел за провођење поступка по извјештајима редовно провјерава тачност, цјеловитост и истинитост пријављених података и анализира податке из извјештаја о имовини и интересима у сврху утврђивања неспојивих активности и потенцијалног сукоба интереса. Провјера се врши путем формалне провјере, којом се провјерава да ли је извјештај благовремено достављен и у потпуности попуњен, редовне провјере, којом се упоредбом достављених података провјерава постојање сразмјерности података финансијских прилива и одлива и додатне провјере, којом се на основу прибављених података провјерава тачност података наведених у извјештају. Одјел за провођење поступка по извјештајима доноси и редовно ревидира критерије ризика који представљају околност или

скуп околности на основу којих се одређују приоритети за провођење редовне провјере извјештаја о имовини и интересима, сачињава распоред провјера, те проводи додатна провјера.

Група држава Савјета Европе у борби против корупције (ГРЕЦО) препоручила је да се за правосуђе БиХ развије • 'ефикасан систем за преглед годишњих финансијских извјештаја, укључујући и одговарајуће људске и материјалне ресурсе, [и] канале сарадње с релевантним органима“ (Евал ИВ Реп (2015) 2Е, рец. хиии).

Провјера извјештаја о имовини усмјерена је на скривени сукоб интереса као и необјашњиво богатство у складу с међународним стандардима. Према ријечима Препоруке за земље Западног Балкана о објављивању финансија и интереса јавних дужносника (2014.) под тачком А: 'Извјештаји о финансијама и интересима служе као средство за спречавање и откривање сукоба интереса и недозвољеног богаћења међу јавним дужносницима”.

Надлежности предвиђене у члану 176. Нацрта, за прикупљање додатних информација од подносилаца извјештаја и од трећих страна, стандардне су карактеристике присутне на цијелом Западном Балкану и шире. Према ријечима из Препоруке за земље Западног Балкана о објављивању финансија и интереса јавних дужносника (2014. под тачком бр. Е.б: • 'Ради утврђивања тачности достављених података, надзорно тијело мора извршити унакрсну провјеру податка код великог броја државних база података. Надзорно тијело би такође требало имати и приступ јавним или на добровољном основу доступним приватним подацима и требало би имати могућност вршења (вањских) инспекција имовине у појединим случајевима”. Ова одредба је поздрављена од стране Венецијанске комисије те је уважена препорука из тачке 1 1 7 и прописано да се средства потребна за приступ пословним евиденцијама осигуравају у буџету ВСТС-а.

Члан 177. Нацрта прописује да се поступак провјере окончава се информацијом оведеној контроли Уколико утврђена једна или више неправилности, сматра се да је исход провјере негативан. Такођер, прописано је обавеза Савјета да информацију о исходу провјере достави судији или тужиоцу, а у случају уочених неправилности информацију доставља на надлежно поступање Уреду дисциплинског тужиоца, али и другим надлежним органима који ће у складу са својим надлежностима, ако утврде потребним, провести потребне радње и мјере. Овај члан уводи институт обрнутог терета доказивања у случају покретања дисциплинског поступка на основу резултата додатне провјере. Ако дисциплински тужилац поднесе дисциплинску тужбу, тада постоји презумпција да је почињен дисциплински прекршај, а провјеравани носилац правосудне функције или члан ВСТС има терет да докаже или објасни супротно. Овај институт се користи искључиво у контексту резултата провјере извјештаја, и изузетно од правила дисциплинског поступка прописаних овим законом.

Чланом 178. Нацрта прописује се да Савјет успоставља регистар извјештаја. У Препоруци за земље Западног Балкана о објављивању финансија и интереса јавних дужносника (2014) каже се следеће (под тачком бр. И.4): •Имјештаји љорају бити архис:ирани довољно дуго након што је обвезник извјештавања окончао своје функције. у циљу да се након запослења о.тјугуће

провјере и истраге у оквиру зашпире релевантних КРИВИЧНИХ дјела Ставом (2) овог члана предвиђено је да се Извјештаји судије односно тужиоца кдјем је престао мандат, бришу из регистра по протеку десет година од престанка мандата, а брисање се неће вршити за вријеме док Савјет или било који други орган у службеном поступку користи извјештаје и прилоге уз извјештаје.

Члан 179. Нацрта прописује се оснивање Ојела за провођење поступка по извјештајима у оквиру Секретаријата који је независан у вршењу послова и надлежан за провођење одредби овог закона које уређују поступак по извјештајима, без примања било каквих упутстава и без мијешања у рад у конкретним предметима.

Обзиром даје Извјештај стручњака о питањима владавине права у БИХ (Прибе извјештај) констатовао како је досадашње похрањивање финансијских извјештаја на основу важећег Закона о ВСТС бесмислено без могућности икакве провјере, овим чланом се повјерава провјера извјештаја о имовини Одјелу, с изричитом законском основом.

Коначно, а како наводи и Прибе извјештај, заједно с повећаном транспарентношћу кроз објављивање извјештаја о имовини, такав надзор над провјерама који би вршио Одјел, смањио би забринутости у погледу потенцијалних злоупотреба и манипулација у овом поступку.

Надаље, прописана су прецизна правила о саставу и раду Одјела, укључујући ех анте интегритет и провјере информације о њеним припадницима, заједно с учинковитим заштитним мјерама, укључујући могуће вањско праћење процеса запошљавања (члан 181). У складу с овим чланом стручњаци имају неометан приступ документацији којом располаже, а која је потребна за вршења њихове улоге, прате процес запослења у Одјелу, те су дужни чувати повјерљивост свих података који нису јавни.

Чланом 183. Нацрта утврђују се прекршаји у вези с подношењем извјештаја о имовини. Застаре су прилично кратке за прекршаје (члан 22. Закона о прекршајима). Међутим, већина прекршаја из овог члана би требала бити откривена готово одмах.

ДИО ЧЕТВРТИ — дисциплинска одговорност

Нацрт прецизно одређује састав дисциплинских комисија, те се предвиђа и посебна Комисија за одлучивање по жалби

Првостепена дисциплинска комисија састављена је од три члана, од којих је један члан одјела Савјета, а два члана се именују са листе коју предлажу судови и тужилаштва, Другостепена има три члана од којих је један члан Савјета, а два члана са листе коју предлажу судови и тужилаштва, а Комисија за одлучивање по жалби састављена је од три члана од којих је један члан Савјета, а два члана са листе.

Против одлуке донесене у првом степену може се увијек поднијети жалба, а против одлуке Другостепене дисциплинске комисије дозвољена је жалба у случајевима које Нацрт закона прецизно прописује.

Такођер, предвиђено је да на одлуку којом се изриче мјера разрјешења разрјешени судија или тужилац може уложити жалбу Суду Босне и Херцеговине у случајевима које Нацрт прописује.

Одјељак А. Уред дисциплинског тужиоца

Чланом 184. овог Одјељка прописано је да Уред дисциплинског тужиоца чине главни дисциплински тужилац, замјеници главног дисциплинског тужиоца и дисциплински тужиоци. Такође, наглашена је његова самосталаност и функционална независност у раду на дисциплинским предметима. Такођ, прописани су послови Уреда, руковођење, послови замјеника главног дисциплинског тужиоца и дисциплинских тужилаца. Састав и надлежности Колегија дисциплинских тужилаца прописан је у члану 185.

Овим Одјељком је прописано именовање, статус и разрјешење главног дисциплинског тужиоца, замјеника главног дисциплинског тужиоца, дисциплинских тужитеља и државних службеника, као и пријем у радни однос запослених.

Чланом 186. Нацрта у ставу (4) прописано је да главног дисциплинског тужиоца разрјешава Савјет. Венецијанска комисија у препоруци 134- предлаже да треба преиспитати учешће чланова ВСТС-а у избору и разрјешењу главног дисциплинског тужиоца и осталих запослених. Ова препорука није прихваћена јер је ово системско рјешење -именовање и разрјешење се врши у складу са Законом о државној служби у институцијама БиХ. Осим тога удио чланова Савјета у саставу дисциплинских комисија које одлучују о тужбама и мјерама је значајно редуциран, што искључује потенцијални сукоб интереса.

Члан 187. Нацрта- Избор, именовање и разрјешење замјеника главног дисциплинског тужиоца, дисциплинског тужиоца и државних службеника врши се у складу са Законом о државној служби у институцијама БиХ.

Одјељак Б. Дисциплинске комисије

У односу на Важећи Закон о ВСТС-у БиХ овим Нацртом закона, односно овим Одјељком осим првостепене и другостепене дисциплинске комисије предвиђена је и посебна комисија, односно Дисциплинска комисија за одлучивање о жалби (члан 190.).

Члан 191. прописује састав дисциплинских комисија те у складу са препоруком Венецијанске комисије чланови Савјета који нису носиоци правосудне функције могу бити чланови у дисциплинским органима, односно комисијама. Члан комисије који је учествовао у рјешавању предмета у Првостепеној комисији не може поступати у истој ствари у Другостепеној дисциплинској комисији или Комисији за одлучивање о жалби

ПОГЛАВЉЕ II. дисциплинска одговорност и дисциплински поступак

Одјељак А. Дисциплински прекршаји и дисциплинске мјере

Овај Одјељак уређује дисциплинску одговорност судија, тужилаца, судија поротника, укључујући и предсједнике судова, главне тужиоце и њихове замјенике, као и чланове Савјета из реда судија и тужилаца, те су сви дисциплински одговорни за законом прописане дисциплинске прекршаје, које су учинили намјерно или из грубе непажње. Кривична, односно прекршајна одговорност не искључује дисциплинску одговорност за исто дјело које је било

предмет кривичног, односно прекршајног поступка, ако је такво дјело истовремено и дисциплински прекршај. Ако је разрешењем престала функција члану Савјета, то не искључује дисциплинску одговорност члана Савјета из реда судије и тужилаца, уколико је дјело које је предмет поступка разрешења, истовремено и дисциплински прекршај (члан 193.)

Члан 194. (Дисциплински прекршаји судија) и 195. (Дисциплински прекршаји тужилаца) - У закону није прописана градација на лакше и теже прекршаје, самим тим нити градација санкција априори, без разматрања конкретног садржаја прекршаја од дисциплинских комисија.

Из праксе Уставног суда БиХ се уочава да је Уставни суд нагласио да се слаже са ставом ВСТС-а да законска класификација дисциплинских прекршаја на теже и лакше није опћеприхваћени стандард у нормирању забрањених понашања носилаца правосудне функције ни у упоредном законодавству, нити на њој инсистирају међународни документи који прописују стандарде судијске или тужилачке независност, нити релевантне препоруке, односно мишљења дана у вези с важећим Законом о ВСТС-у у дијелу који регулира дисциплинске прекршаје.

С тим у вези истиче се да су Законом о ВСТС-у БиХ, јасно прописани принципи који се узимају у обзир приликом доношења одлуке о томе која ће се дисциплинска мјера изрећи судији или тужиоцу за утврђени дисциплински прекршај из Закона о ВСТС-у БиХ, све у смислу принципа из члана 198.

Дакле, приликом доношења одлуке о дисциплинској мјери, дисциплинске комисије неће поступати арбитрарно, него су дужне да се руководе законом и принципима из Закона о ВСТС-у БиХ, те да своју одлуку и у овом дијелу образложе. Указујемо да, прописи који предвиђају унапријед одређене казне за поједине прекршаје су мање флексибилни од тренутног рјешења прописаног Законом о Савјету, а које је пренесено и у Нацрт. Управо су олакшавајуће или отежавајуће околности кључан фактор за индивидуализацију дисциплинске мјере.

Нпр. за исти дисциплински прекршај према ранијој итерацији прекршаја прописаног чл. 56 тачка 19 Закона („намјерно давање лажне, обмањиве или недовољне информације у вези с пријавама за радно мјесто, дисциплинским стварима, питањима унапређења и напредовања у служби или било којим другим питањима која су у надлежности Савјета“), могле су бити изречене дисциплинске мјере које су сезале од најблаже до најстрожије.

(Тако су за двије тужене судије биле изречене Дисциплинске мјере писане опол:ене која се јавно не објављује и јавне опомене за сљедећи чињенични опис Дисциплинских прекршаја:

”Тужене су пропустиле затражити мишљење Савјета (Комисије за етику) те свјесно и вољно прихватиле чл.шнство и активно учествовале у раду ОДбора за притужбе јавности (као преДсјеДница, односно члан ОДбора) и за тај рад примаче редовну мјесечну накнаду токо.и периода од 4.7.2019. до 4.7.2021. године.

Поред тога, Друготужена је у обрасцу финансијског извјештаја за 2019. пропусти.ш пријавити приход остварен у тој години радо.и у Уреду за притужбе јавности у периоду од 4. 7.2019.г. до 31.12.2019. године”.

С друге стране, мјера разрјешења од дужности је изречена тужиоцу за идентичан прекршај (мутатис мутандис) са битно различитом чињеничном основом: "Тужени је намјерно дао лажну и недовољну информацију о својој ранијој осуђиваности у вези са пријавама за радно мјесто тужиоца".)

Дакле, погрешно би било прописати санкције без могућности индивидуализације.

У смислу препоруке из Мишљења ВК број 148. којом је назначена потреба брисања прекршаја по основу пер се кршења принципа етичког кодекса, у смислу генералног позивања на етичке стандарде, то је по уважавању препоруке, остао празан простор "празнина, за процесуирање у пракси честих поступања која би остала ван домашаја процесуирања у дисциплинским поступцима ако се не би прописали додатни прекршаји након брисања 'генералног позивања на етичке стандард'". Наиме, брисањем дисциплинског прекршаја који се односи на повреде Етичког кодекса, зона дисциплинске одговорности биће драматично сужена, а то свакако није био предмет ни препорука свих релевантних извјештаја и анализа из ове области. Стога, су додана четири прекршаја.

Стога, предложено је увођење ова четири дисциплинска прекршаја, која су из праксе поступања УДТ-а доказано чести основи процесуирања, а остали би ван домашаја процесуирања ако би се само брисао прекршај у вези кршења етичких норми пер се. Због тога, предложено је да се нормирају немарно вршење службене дужности, упуштање у непримјерене контакте са странком у поступку или њеним заступником, понашање у суду и изван суда које штети угледу судијске функције и кршење службене дужности којим се нарушава повјерење у непристрасност професионалност и интегритет правосуђа. Предметни прекршаји су формулисани на начин који је прецизан, онемогућава арбитрарност у поступању а омогућава процесуирање најчешћих преступа од носилаца правосудне функције.

У смислу препоруке из Мишљења ВК број 144. истичемо да се прекршај из члана 194 став (1) тачка ф) ријетко јавља у пракси, а најчешће се манифестује у виду омогућавања неовлашћеним судским радницима да поступају у предметима. Нпр. тужена је у једном извршном предмету наредила судском извршитељу да у њеној одсутности због боловања проведе извршење, након чега је судски извршитељ уз њено знање донио закључак којим се одређује провођење извршења, издао налог судској полицији да му пружи асистенцију, те наложио благајни да му исплати трошкове поступка, при чему је означио тужену као доносиоца одлука. Или тужени је као поступајући судија омогућио приправницима волонтерима и 1 намјештеници суда да у већем броју оставинских предмета, самостално и без присуства туженог, подузимају процесне радње, одржавају рочишта на којима су узимали наследничке изјаве од наследника и доносили рјешења.

У односу на параграф 145. из Мишљења Венецијанске комисије као примјер се наводи ситуација забиљежена у пракси, у којој је предсједница суда наредила радницима да зауставе отпрему одлуке, јер није била задовољна њеним садржајем. Након тога, предмет је пресигниран у рад другом судији.

Чланом 196. овог Одјељка предвиђене су четири врсте дисциплинских мјера, а у дисциплинском поступку може се изрећи једна или више, јер се код изрицања дисциплинских мјера, дисциплинске комисије руководе се принципом пропорционалности, узимајући у обзир принципе за одређивање мјера предвиђене у члану 198.

Изречене дисциплинске мјере имају последице у зависности од тежине мјере, али и од функције санкционисаног судије, односно тужиоца, као и предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца (члан 199.).

Ставом (1) овог члана прописано је да судија или тужилац којем је изречена дисциплинска мјера опомене, не може бити именован или премјештен на упражњену позицију у правосуђу у року од годину дана од правоснажности одлуке о изрицању те дисциплинске мјере. Венецијанска комисија тачком 155 ставља примједбу на ово рјешење и истиче да , , једногодишња забрана именовања или прецјештаја судије или тужиоца кеје,и је изречена опомена чини се *драконском*, посебно имајући у виду да је опомена најблалса казна...

Међутим, одредба је у функцији превенције. Уколико би се избрисале правне посљедице изречене санкције- опомена-највећи број изречених дисциплинских мјера би остао изван примјене овог члана, јер се у пракси најчешће изриче опомена. Додатно постоји потреба, која је наглашена и у релевантним извјештајима (. . .) да се стандардизују правила провјере подобности кандидата у поступку именовања и утицаја који претходно утврђена дисциплинска одговорност има у том смислу. Сматрамо да је једногодишњи период (који у пракси значи мали број конкурса) примјерен тежини изречене санкције и чињеници да је утврђена дисциплинска одговорност санкционисаног судије.

Одјељак Б. овог Поглавља предвиђа рокове застаријевања покретања дисциплинског поступка, као и рокове застаријевања вођења дисциплинског поступка, као и разлоге застоја застаријевања, односно предвиђа да застаријевање покретања и вођења дисциплинског поступка престаје тећи ако се на основу истих чињеница које се разматрају у дисциплинској истрази или дисциплинском поступку против судије или тужиоца покрене кривична истрага или кривични поступак (чл. 200., 201. и 202).

Имплементирана је примједба Венецијанске комисије на члан 201. став (1) којим је предвиђен рок у коме се мора окончати поступак за утврђивање дисциплинске одговорности. Наиме у складу с препоруком рок ће се продужити уколико се утврди разлог који продужење овог рока чини оправданим.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, уколико је одлука дисциплинске комисије укинута од стране надлежног суда и враћена на поновни поступак, исти ће се провести најкасније у року од годину дана од дана пријема одлуке надлежног суда.

Одјељак Ц. Дисциплинска истрага

Уред покреће дисциплинску истрагу на темељу притужбе или по службеној дужности (члан 203.), те уколико за истог судију или тужиоца формира више предмета Уред ће, у правилу, провести јединствену дисциплинску истрагу. На провођење јединствене дисциплинске

истраге приговара Венецијанска комисија. Овај приговор је неоснован јер јединствена дисциплинска истрага ће обухватати све прекршаје. Додатно, не постоји подјела на теже и лакше прекршаје. због чега нема приоритизације за поступање. Приоритизација и начин рада УДТ-а ће бити појашњени Правилником из става 3. овог члана и правилима поступања УДТ-а. (ВК 157). Међутим препорука ВК 154 је прихваћена и ставом (6) овог члана прописано даје Уред дужан с једнаком пажњом да испитује и утврђује како чињенице које терете судију или тужиоца, тако и оне које му иду у корист.

Члан 204. —јасно прописује да пријава мора садржавати име и презиме судије или тужиоца на којег се односи, наводе о повреди дужности судије или тужиоца и доказе, у противном, Уред ће је вратити подносиоцу да исту у року од осам дана уреди. Уз испуњење неког од разлога из став (3) овог члана, Уред ће у року од 180 дана од дана пријема притужбе исту одбацити и без провођења дисциплинске истраге.

Ако у току истраге Уред утврди да нема довољно доказа о учињеном дисциплинском прекршају, или је судији или тужиоцу у току истраге престао мандат на правосудној функцији или је наступила застара покретања дисциплинског поступка, Уред доноси одлуку о неподношењу захтјева за покретање дисциплинског поступка (члан 205.). Истим чланом је прописано да ће Уред одлуку донијети у року од 60 дана од дана утврђења наведених чињеница, а образложену одлуку доставља подносиоцу пријаве. који може уложити приговор Колегију Уреда у року од осам дана од дана достављања. Одлуку о приговору Колегиј доноси у року 30 дана од дана пријема.

Одјељак Д. Дисциплински поступак

Члан 206. овог Одјељка прописује да се дисциплински поступак покреће подношењем захтјева за покретање дисциплинског поступка Првостепеној дисциплинској комисији, те се истим чланом уређује садржај захтјева.

На основу члана 207. Нацрта, судија или тужилац против којег се води дисциплински поступак има право да одмах буде обавијештен о захтјеву за покретање поступка, да се упозна са предметом и прилозима. Прихваћена је препорука ВК из тачке 154, те је ставом (2) прецизирано да ће се судији или тужиоцу омогућити увид у доказе који му иду у корист уколико нису достављени уз захтјев за покретање дисциплинског поступка, с тим да ће Уред водити рачуна о тајности и интегритету других поступака. Надаље овај члан пружа могућност судији или тужиоцу против којег се поступак води да изнесе своју одбрану лично или по пуномоћнику којег изабере, као и да предложи чињенице и доказе који му иду у корист.

Како би се обезбједила транспарентност у раду и отклониле било какве сумње у раду дисциплинских комисија, чланом 208. је прописано да се додјела дисциплинских предмета на поступање дисциплинским комисијама врши редоследом путем аутоматизираних система.

Ради ефикасности поступка чланом 211. овог Одјељка прописано је да Уред и особа против које је поднесен захтјев за покретање дисциплинског поступка као и његов правни заступник могу се, до правоснажног окончања поступка, добровољно споразумјети о дисциплинским прекршајима из захтјева за покретање дисциплинског поступка, односно закључити споразум о признању одговорности. Овим чланом је предвиђен садржај споразума, а поступајућа

дисциплинска комисија провјерава да ли судија или тужилац разумије да у складу са споразумом не може уложити жалбу на изречену дисциплинску мјеру и да ли је предложена дисциплинска мјера у складу са учињеним дисциплинским прекршајем.

Комисија може прихвати споразум и поступа се као да је комисија након вођења дисциплинског поступка утврдила даје учињен дисциплински прекршај, без права на жалбу на изречену дисциплинску мјеру. Међутим, ако комисија одбије споразум, поступак ће се наставити, а признање из споразума не може се користити као доказ у дисциплинском поступку.

Чланом 212. овог Одјелјка прописано је да првостепена дисциплинска комисија у првом степену утврђује дисциплинску одговорност и изриче дисциплинске мјере, те да се на ове одлуке може поднијети жалба у року од 15 дана од дана достављања одлуке. О жалбама на одлуке првостепене дисциплинске комисије одлучује другостепена дисциплинска комисија, која може потврдити, укинути или преиначити одлуку коју је изрекла Првостепена дисциплинска комисија.

Члан 212. Нацрта-Против одлуке Другостепене дисциплинске комисије дозвољена је жалба у случају када је другостепена дисциплинска комисија преиначила одлуку првостепене дисциплинске комисије којом је одбијен захтјев за покретање дисциплинског поступка, те утврдила дисциплинску одговорност судије, односно тужиоца и изрекла му дисциплинску мјеру; или је другостепена дисциплинска комисија преиначила одлуку првостепене дисциплинске комисије којом је утврђена дисциплинска одговорност судије или тужиоца и донијела одлуку којом се одбија тужба. У складу препоруке Венецијанске комисије под тачком 154, истиче се да се у овим поступцима примјењује Закон о парничном поступку пред Судом БиХ, што подразумијева стандард у вези рокова као и права на образложену судску одлуку.

Цијенимо да описани предложени систем потпуније остварује сврху поступка утврђивања и санкционисања повреда судијске, односно тужилачке дужности, да се омогућава ефикасно поступање што је у интересу и дисциплински туженог, али и обезбједиња интегритета система, при чему одлуке доносе комисије специјализиране за област дисциплинског поступка, које се могу сматрати посебним судом, које су и по свом саставу неовисне о саставу Савјета, формиране на транспарентан начин, одлучују у поступку који има сва обиљежја судског поступка и у којем су садржане гаранције из члана 6. ЕКЉП. Цијенимо да по својој суштини приједлози не одступају од суштине препорука да се пропише судска заштита/вањска контрола дисциплинских одлука. У суштини измјеном правила о саставу дисциплинских комисија и начину њиховог формирања, јача се њихов независан положај и њихова одвојеност од Савјета и у првостепеном и у другостепеном поступку. Дакле дисциплински поступак проводе комисије које имају сва обиљежја суда, комисије нису у саставу Савјета, другостепена комисија врши „контролу“ одлука првостепене комисије и то по жалби туженог и/или УДТ-а, Савјета као цјелина нема надлежности у дисциплинском поступку, изузев именовања дисциплинских комисија, а све одлуке су свакако подложне контроли Уставног суда БиХ.

Додатно, у овом Нацрту закона предложено је рјешење да се одлука о разрјешењу са дужности судије или тужиоца може оспоравати жалбом Суду БиХ, имајући у виду значај и тежину изречене мјере (члан 213).

Одлуке донесене у дисциплинском поступку извршава предсједник суда, главни тужилац или Судски, односно Тужилачки одјел, у зависности од изречене дисциплинске мјере (члан 214.).

Одјељак Е. Повјерљивост и евиденције

Притужба коју заприми Уред, покретање и поступак дисциплинске истраге, као и одлука о неподношењу захтјева за покретање дисциплинског поступка нису доступни јавности (члан 215), а о уложеним притужбама и о подузетим радњама у поступању по притужбама Уред води евиденцију, о истрагама и дисциплинским предметима, као и евиденцију о поднесцима које заприми Уред, а који по свом садржају не представљају притужбу (члан 216), док евиденцију покренутих дисциплинских поступака, дисциплинских одлука и изречених дисциплинских мјера води Савјет у сврху провођења процедуре именовања и оцјењивања судија и тужилаца. У сврху провођења процедуре именовања и оцјењивања судија и тужилаца Уред доставља потребне информације, а најмање једном годишње, доставља Савјету писмени извјештај о раду (члан 220).

ДИО ПЕТИ - привремено удаљење судија или тужилаца од вршења дужности и престанак вршења дужности

Поглавље I - привремено удаљење судија или тужилаца од вршења дужности

Ако је против судије или тужиоца одређен притвор или мјере забране које представљају сметњу за обављање дужности или је против њега потврђена оптужница за кривично дјело, судија или тужилац се обавезно привремено удаљава од вршења дужности. Удаљење од вршења дужности траје док траје притвор или мјера забране, односно до окончања кривичног поступка на основу којег је донесена одлука о привременом удаљењу (члан 221.).

Осим обавезног, овим Поглављем су прописани разлози за дискреционо привремено удаљење од вршења дужности, односно разлози усљед којих судија или тужилац може бити привремено удаљен од вршења дужности (члан 222.), а чланом 223. прописано је трајање дискреционог привременог удаљења.

Одлуку о привременом удаљењу од вршења дужности доноси првостепена дисциплинска комисија, на захтјев Уреда, а жалба на одлуку подноси се другостепеној дисциплинској комисији, чија одлука је коначан акт (члан 224.).

Судија или тужилац који је удаљен с дужности има право на исплату 5() % плате за вријеме трајања привременог удаљења, с тим да има право на исплату разлике неисплаћених плата и других накнада ако у дисциплинском поступку, који је био основ за привремено удаљење, не буде утврђена његова одговорност или ако против њега буде обустављена истрага или

покренути кривични поступак или буде правоснажно ослобођен у кривичном поступку (члан 225.).

Поглавље II. престанак вршења дужности

Овим Поглављем таксативно су наведени разлози услед којих престаје мандат судије или тужиоца, као и престанак мандата предсједника суда, главног тужиоца или замјеника главног тужиоца.

Препорука Венецијанске комисије број 60 је имплементирана у члан 228. став (1) тачка е), којом је прописано да мандат судије или тужиоца престаје када је правомоћном пресудом осуђен за кривично дјело које га чини недостојним за вршење правосудне функције.

ДИО ШЕСТИ - прелазне и завршне одредбе

Цијенећи да се овим Нацртом, у односу на важећи Закон, на свеобухватан начин дефинишу многа питања која ће омогућити ефикасније и транспарентније функционисање правосуђа и ВСТС-а, било је неопходно припремити текст прелазних одредби којима је потребно регулисати многа питања, а у сврху несметаног и континуираног рада Савјета.

Прелазне одредбе потврђују да Савјет наставља да ради у континуитету. Прелазни период ће трајати 6 мјесеци и у том периоду чланови Савјета који се затекну на тој позицији или буду изабрани до дана ступања на снагу овог закона, настављају обављати функцију члана Савјета. Овим одредбама прописани су рокови за доношење подзаконских аката, расписивање јавног позива за избор чланова Савјета, начин окончања започетих поступака именовања носилаца правосудних функција, статус додатних судијаМандат новоизабраних чланова Савјета почиње тећи наредног дана од дана на који истиче прелазни период.

Ради наведеног:

Члан 233. јасно прописује да ће прелазни период трајати 6 мјесеци од дана почетка примјене овог закона, те да ће у том периоду сазив Савјета који се затекне на тој позицији или неки чланови буду изабрани до дана ступања на снагу овог закона, настављају обављати функцију члана Савјета и у том периоду задржавају сва стечена права. Како би се наставио несметан рад Савјета, овом одредбом је прописано да ће у прелазном периоду Савјет поступати и одлучивати у складу са чланом 14. важећег Закона о ВСТС-у БиХ, односно за кворум је неопходно присуство најмање једанаест чланова, а одлуке доноси већином гласова свих чланова који су присутни и који гласају, те ако су гласови подијељени, глас предсједника или потпредсједника је одлучујући. По овој одредби присутни члан Савјета може се уздржати од гласања, док се ово правило не односи на чланове првостепених и другостепених дисциплинских комисија који немају право бити уздржани приликом гласања о одлукама које се односе на одлучивање о дисциплинској одговорности. Надаље, овом одредбом је наложено Савјету да у року од десет мјесеци од ступања на снагу овог закона донесе нове или усклади постојеће подзаконске акте, осим оних за које овај Нацрт оставља посебан рок. До истека прелазног периода, у складу са ставом (5) овог члана сталне комисије и радна тијела настављају са радом, у складу са чланом 12. важећег Закона.

Како би се благовремено приступило имплементацији овог Нацрта закона наложено је надлежним институцијама Босне и Херцеговине да прије истека прелазног периода обезбједију материјално-финансијске услове потребне за примјену истог.

Члан 234. цијенећи даје овим Нацртом, у односу на важећи Закон, прописан другачији састав и начин избора чланова Савјета, овим чланом је предвиђено да Савјета најкасније у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе правилник о поступку ждријебања из члана 5. става (9) овог закона, најкасније у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе Правилник о поступку избора чланова Савјета како овај закон и предвиђа. те да утврди форму и садржај гласачких листића, а у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона објавити јавни позив за подношење кандидатуре за члана Савјета.

Одредба прецизира почетак мандат чланова Савјета који почиње наредног дана од дана на који истиче прелазни период. Како су чланом 6. овог Нацрта прописане сметње за чланство у Савјету, ставом (5) овог члана прецизира се да се та ограничења примјењују и на чланове Савјета који се затекну на тој позицији у тренутку ступања на снагу овог закона, као и на особе које су биле изабрани за чланове Савјета у складу са важећим Законом о ВСТС-у, осим ако члану Савјета који се затекну на тој позицији на дан ступања на снагу овог закона није протекао први мандат.

Такођер, овим чланом се предвиђа начин плата и накнада новоизабраним члановима Савјета који раде у Савјету у поуновременом радном ангажману.

Члан 235. осигурава у прелазном периоду континуитет мандата на руководећим позицијама предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца који се затекну на тим позицијама у тренутку ступања на снагу овог закона, као и директора и замјеника директора Секретаријата, те главног дисциплинског тужиоца у Уреду дисциплинског тужиоца. остају на тој дужности до истека или престанка мандата на који су именовани. Надаље, вањским стручњацима који имају савјетодавну улогу, а који су по важећем

Закону о ВСТС-у ангажовани у Одјелу за провођење поступка по издјештајима чланом 236. осигурава се континуитет ангажмана до истека четворогодишњег периода на који су ангажовани.

Члан 237. Нацрта предвиђа да се поступци именовања носилаца правосудних функција започети прије ступања на снагу овог закона окончају у складу са важећим Законом о ВСТС-у, односно прописом који је на снази у тренутку објаве јавног конкурса, с тим што ће мандат предсједника судова, главних тужилаца и замјеника главних тужилаца који се именују у прелазном периоду трајати четири године како је прописано овим Нацртом.

Члан 238. уређује почетак примјене одредаба о именовању из овог Нацрта, утврђује рок за доношење плана попуњавања позиција у правосуђу, рок за објаву јавног конкурса, рок за доношење Правилника о именовањима и рок за доношење Правилника о провођењу поступка предлагања кандидата за судију Уставног суда.

Чланом 239. рјешава се статус додатних судија, односно судија који су именовани на „одређени” период по важећем Закону о ВСТС-у БиХ. Неспорно је да додатни судија мора испуњавати професионалне услове прописане за судије оног суда у који се додатни судија именује како је прописано чланом 33. Закона о ВСТС-у, те се на исте примјењују одредбе о оцрњивању, дисциплинском поступку, норми за рад..., као и судије чија је сталност функције и мандат без ограничења гарантовани Законом.

Међутим, Нацрт закона не познаје ову функцију, односно додатног судију. Цијенећи да у судовима има незнатан број (испод 20) додатних судија, који успјешно обављају ту функцију и по неколико двогодишњих мандата, овом одредбом се трајно рјешава њихов статус, јер би било неправедно да истеком мандата на који су именовани изгубе статус судије.

Ради наведеног прописано је да ступањем на снагу овог закона додатни судија остаје на дужности судије у истом суду у који је именован, без ограничења у трајању мандата. Овај статус верификоваће Савјета својом одлуком, ако додатни судија има последње три оцјене „добро обавља функцију” или више и ако у том суду постоји упражњено судијско мјесто за које су обезбијеђена финансијска средства.

Међутим, ако у том суду нема мјеста, Савјет ће, без ограничења у трајању мандата, додатног судију именovati на упражњено судијско мјесто у суду истог нивоа, уз његов пристанак, а до именовања остаје на позицији на којој се затекао у вријеме ступања на снагу овог закона. Додатном судији ће престати мандат ако не пристане на именовање на упражњено судијско мјесто у другом суду истог нивоа. Посебну важност у рјешавању статуса додатних судија има став (4) овог члана којим се прописује да ће се у обзир узети и упражњене позиције за које је раније расписан конкурс уколико по том конкурс у већ није донесено рјешење о именовању.

Члан 240. прописује правила поступања у прелазном периоду у односу на дисциплинску одговорност, а чланом 241. прецизирано је да ће се одредабе о оцрњивању прописане овим законом примјењивати од 1. јануара након године у којој истиче прелазни период. Чланом 243. одређује се да Закон ступа на снагу осмог дана од дана објаве у Службеном гласнику а примјењиваће се истеком шест мјесеци од дана ступања на снагу.

V. РЕВИЗИЈА ПОСТОЈЕЋИХ ПРОПИСА

Доношење и примјена овог закона захтијева доношење нових као и усклађивање постојећих подзаконских аката у роковима прописаним Прелазним одредбама овог Нацрта закона.

VI. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За провођење овог закона бит ће потребна додатна средства у Буџету Босне и Херцеговине. На захтјев Министарства правде Босне и Херцеговине пројекцију потребних додатних финансијских средстава је урадио Високи судски и тужилачки Савјет Босне и Херцеговине као орган који проводи закон.

На основу достављене пројекције укупна потребна средства су у износу од цца 9 милиона КМ. Детаљан преглед потребних средстава је у обрасцу ОФП ДА у прилогу. У наставку слиједи детаљно образложење.

ДОДАТНА РАДНА МЈЕСТА

ВСТС БиХ је по запримљеном захтјеву Министарства правде БиХ везано за израду пројекције потребних додатних финансијских средстава за Нацрт Закона о Високом судском и тужилачком Савјету Босне и Херцеговине на сједници ВСТС-а БиХ одржаној 26. и 27. фебруара 2025. године разматрало предметно питање и донијело закључке у вези са предметним питањем на начин да је заузело став да је за радне процесе везане за имплементацију Нацрта Закона неопходно попуњавање укупно 67 позиција. Прије свега, анализом нових процеса уочене су кључне додатне надлежности у домену питања именовања, питања оцрњивања судија и тужилаца која подразумевају потпуно нове процесе (формирање комисије за оцјењивање, начин рада комисије), увођење новог концепта аналитичке процјене квалитета рада и одлука — начин поступања Савјета и служби по овој надлежности у вези креирања приједлога оцјене и образложења, затим увођења могућности судске заштите у поступку оцјењивања и чињенице којем броју носилаца правосудне функције се уводи предметно право (цца. 400 судија и тужилаца), сет великог броја прописа нужних за усвајање у циљу имплементације Закона, увођење надлежности из члана 54. став (1) точка у) — прописивање, успостављање, координирање и надгледање кориштења Правосудног информационог система и одобравање успостављања других информационих технологија у судовима и тужилаштвима, затим додатна овлаштења у процесу буџетирања за правосудне институције, те у коначници у погледу постојећих надлежности ВСТС-а БиХ на основу Закона о ВСТС-у БиХ уочене су слабости и мањак оптималног функционисања у остваривању надлежности иницирања законодавних процедура, затим кориштење механизма давања мишљења на нацрте и приједлоге прописа, као и реализације свих надлежности из члана 17. Закона о ВСТС-у БиХ због недостатка особља нужног за имплементацију процеса рада захтијеваних и оптималним извршавањем надлежности прописаних актуелним Законом о ВСТС-у БиХ. Надлежност провјера извјештаја о имовини и интересима, који још нису имплементирани нити попуњене позиције по постојећим прописаним и захтјеваним радним процесима по постојећим законским рјешењима слиједом чега се примјена Закона о Савјету усложњава и практично онемогућава у пуном капацитету. Новим Законом се уводи надлежност Уреда дисциплинског тужиоца за процесуирање предметних прослијеђених информација у вези провјера извјештаја о имовини и интересима, те промјену концепта утврђивања дисциплинске одговорности (увођење рокова који до сада нису били прописани Законом). У структуру Савјета уводи се Судски и Тужилачки одјел, пленарне сједнице, потом повећање броја чланова Савјета и чињеницу промјене концепта финансирања 7 сталних чланова Савјета што води до потребе повећања броја особља повезаног са члановима Савјета у смислу административне и стручне подршке већем броју чланова Савјета. Процеси траже већи ангажман услјед начина провођења поступка избора чланова Савјета, чињеницу истовременог започињања мандата свим члановима Савјета и максималног трајања мандата који је скраћен на период од максимално 5 година. Све ово директно је утицало на процјене везане за додатно запошљавање по одјелима у складу са потребама новог Закона о ВСТС-у БиХ. Предметне позиције су везане за процесе које је неопходно реализовати, за потребу осигурања провођења надлежности Савјета.

2025.

2026.

2027.

Укупан број запосленика потребан по годинама	67	67	67
Потребна средства за плате новоуспослених по годинама (12 мјесеци)	5.673.000	6.200.000	6.777.000
Потребна средства за накнаде новоуспослених по годинама (12 мјесеци)	440.000	460.000	420.000
Укупно потребна средства по годинама	6.093.000	6.640.000	7.237.000

ПРЕГЛЕД БРОЈА ПОТРЕБНИХ ПОЗИЦИЈА ПО ОРГАНИЗАЦИОНИМ ЈЕДИНИЦАМА

Високи судски и тужилачки Савјет - 7 извршилаца

Кабинет предсједништва - 2 извршиоца

Одјел за провођење поступака по извјештајима - 9 извршилаца

Одјел за дисциплинске поступке и етику носилаца правосудних функција - 3 извршиоца

Одјел за правосудну аналитику и извјештавање - 4 извршиоца

Одјел за унапријеђење ефикасности квалитета рада у судовима - 7 извршилаца

Одјел за унапријеђење ефикасности и квалитете рада у тужилаштвима - 6 извршилаца

Одјел за судску документацију и едукацију - 2 извршиоца

Одјел за европске интеграције и стратешко планирање - 1 извршилац

Одјел за правна питања - 4 извршиоца

Одјел за информационо-комуникацијску технологију - 10 извршилаца

Одјел за финансије и рачуноводство - 2 извршиоца

Одјел за управљање људским ресурсима и администрацију - 6

извршиоца Уред дисциплинског тужиоца - 4 извршиоца

ОПЕРАТИВНИ ТРОШКОВИ

Годишњи оперативни трошкови у износу од 726.000 КМ се највећим дијелом односе на трошкове дисциплинских и других комисија као и за ангажман вањских стручњака у комисијама за оцјењивање (чланови 143. до 146. у Нацрту закона о ВСТС БиХ). Остали трошкови се односе на путне и материјалне трошкове за новозапослене.

КАПИТАЛНИ ТРАНСФЕРИ

За набавку лиценци за кључне системе и замјену дотрајале кључне серверске и мрежне опреме у правосудним институцијама на другим нивоима власти потребна су средства од 1,5 милиона КМ. Ова улагања су неопходна за нормално функционисање Правосудног информационог система, одржавање високог степена сигурности и заштите података што подразумијева обезбједиње повјерљивости интегритета и доступности података као и неопходне функционалне надоградње посебно у контексту имплементације одредби новог закона о ВСТС БиХ.

ИЗДАЦИ ЗА НАБАВКУ СТАЛНИХ СРЕДСТАВА

У оквиру капиталних издатака у првој години примјене Закона износ од 560.000 КМ планиран је за набавку намјештаја, компјутерске и канцеларијске опреме те 4 моторна возила за потребе већег броја чланова Савјета и запослених. У другој години потребна су средства у износу од 600.000 КМ за проширење смјештајних капацитета и обнављања опреме. У трећој години неопходна су средства у износу 100.000 КМ за обнављање информатичке опреме.